

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞ΄

Τετάρτη 22 Ιουνίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Ειδική Συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής, αφιερω-
μένη στη μνήμη του πρώην Προέδρου της Νέας Δημοκρα-
τίας Μιλτιάδη Έβερτ, σελ. 12524-12540
2. Τήρηση ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του Μιλτιάδη
Έβερτ, σελ. 12540
3. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο του Βουλευτή του
Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος Άγγελου Τζέκη, σελ.
12527, 12529

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 12509-12512
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ.
12512-12522
3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέ-
μπτης 23 Ιουνίου 2011, σελ. 12523

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,	σελ. 12524
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε.,	σελ. 12535
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 12538
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 12527
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π. ,	σελ. 12526, 12527
ΖΩΗΣ Χ. ,	σελ. 12538
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. ,	σελ. 12530
ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν. ,	σελ. 12537
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. ,	σελ. 12525
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ. ,	σελ. 12539
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ,	σελ. 12539
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. ,	σελ. 12534
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. ,	σελ. 12529
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 12533
ΝΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 12524
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Μ. ,	σελ. 12524
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 12535
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. ,	σελ. 12532
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 12527
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ. ,	σελ. 12530
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε. ,	σελ. 12536
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ.,	σελ. 12528
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 12527
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ,	σελ. 12534

Β. Επί της συλλυπητήριας αναφοράς για το θάνατο του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος Άγγε- λου Τζέκη:

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 12527
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. ,	σελ. 12529

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞ'

Τετάρτη 22 Ιουνίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 22 Ιουνίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.43' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΙΩΤΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Νικόλαο Καντερέ, Βουλευτή Νομού Αττικής, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Τομέας Απόδημου Ελληνισμού του ΠΑΣΟΚ αιτείται τη διευθέτηση του ζητήματος σχετικά με τους απλήρωτους μισθούς των επιτόπιων υπαλλήλων των γραφείων του ΕΟΤ στο εξωτερικό.

2) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Γραμματέας του Τομέα Απόδημου Ελληνισμού του ΠΑΣΟΚ εκφράζει την αντίθεσή του στη ρύθμιση που αφορά στη φορολόγηση της κατοικίας των Ελλήνων κατοίκων του εξωτερικού.

3) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του ΤΕΙ Αθήνας καταθέτει τις θέσεις του σχετικά με ρυθμίσεις θεμάτων λειτουργίας του ΤΕΙ.

4) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά την παραχώρηση του οικοπέδου του σιδηροδρομικού σταθμού Μεγάρων προς το Δήμο Μεγάρων για την αξιοποίησή του.

5) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Καθηγητών Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας ζητούν την υποστήριξη των καθηγητών του κλάδου ΠΕ34 σχετικά με τη διδασκαλία της Ιταλικής γλώσσας στα σχολεία.

6) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στην κατάργηση του εξεταστικού κέντρου στα όρια του καλλικρατικού Δήμου Φυλής.

7) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αρχανών - Αστερουσίων Νομού Ηρακλείου Κρήτης εκφράζει τη διαμαρτυρία του για την περικοπή του εποχικού υποστηρικτικού προσωπικού του προγράμματος δακοκτονίας.

8) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μαραθώνος ζητά την επίλυση του ζητήματος λειτουργίας επιχειρήσεων χαμηλής όχλησης επί της Λ. Μαραθώνος, Λ. Διονύσου και Αγ. Κωνσταντίνου.

9) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στην κατάσταση των ιδιωτικών νοσοκομείων που βρίσκονται σε οικονομικό αδιέξοδο, εξαιτίας της στάσης πληρωμών των ασφαλιστικών ταμείων, την υπαγωγή του κλάδου σε καθεστώς ΦΠΑ κ.λπ..

10) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος ιδιοκτητών επαρχιακών ταξί Νομού Ηρακλείου Κρήτης εκφράζει τις προτάσεις του σχετικά με τον εκσυγχρονισμό του νόμου λειτουργίας των ΕΔΧ αυτοκινήτων και τις πιθανολογούμενες αλλαγές στο επάγγελμά τους.

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά αυστηρούς ελέγχους που σκοπεύει να ξεκινήσει το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων προκειμένου να προστατεύσει τη φέτα ως Προϊόν Ονομασίας Προελεύσεως.

12) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία αιτείται την άμεση απόσυρση της απόφασης του ΙΚΑ με την οποία μειώνονται δραστικά οι παροχές των ορθοπαιδικών και τεχνητών μελών των ατόμων με κινητικές αναπηρίες.

13) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΛΕΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (ΤΕΙ) Αθήνας αιτείται τη ρύθμιση θεμάτων λειτουργίας του Ιδρύματος.

14) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πτυχιούχων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων Ηρακλείου επισημαίνει την αναγκαιότητα για μικρά και μεσαία έργα στην περιφέρεια.

15) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην καθυστέρηση της αποπεράτωσης της Εθνικής Οδού Τρικάλων - Λάρισας.

16) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πρόεδρος της Κοινότητας Ακράτας του Δήμου Αιγιαλείας Νομού Αχαΐας αιτείται τη συνέχιση της λειτουργίας του υποκαταστήματος ΙΚΑ Ακράτας.

17) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ερυμάνθου Νομού Αχαΐας εκφράζει τις προτάσεις του για την αναδιάταξη των μονάδων υγείας.

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός και Εισαγωγικός Σύλλογος Αιγίου αιτείται τη διατήρηση της ΔΟΥ Αιγίου.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων Πελοποννήσου και Ιονίων Νήσων ΟΒΠ «Η Πρόοδος» εκφράζει τη διαμαρτυρία του για τον τερματισμό λειτουργίας του εθνικού ιδρύματος νεότητας.

20) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Αγίου Νικολάου αιτείται τη χρηματοδότηση απαλλοτριώσεων με σκοπό τη δημιουργία κοινόχρηστων χώρων πρασίνου στον Άγιο Νικόλαο και στη Νεάπολη.

21) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι πολιτιστικοί και εξωραϊστικοί σύλλογοι του Δήμου Φυλής καταθέτουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι από την παραβατική συμπεριφορά των ROM στα Άνω Λιόσια και το Ζεφύρι και την αδυναμία παρέμβασης του αστυνομικού τμήματος.

22) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το δίκτυο των κυνηγών «Ωρίων» εκφράζει τη δυσαρέσκειά του για το γεγονός ότι η Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος κλήθηκε να καταθέσει τις προτάσεις της για την αναμόρφωση της θρησκευτικής νομοθεσίας αφού είχε ολοκληρωθεί το έργο της σχετικής ομάδας εργασίας.

23) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (ΤΕΙ) Αθήνας αιτείται τη ρύθμιση θεμάτων λειτουργίας του ΤΕΙ Αθήνας.

24) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Γραμματική Πηρουνάκη αιτείται την επίτευξη της καταβολής του εφάπαξ και των μερισμάτων των δύο ταμείων που δικαιούται.

25) Ο Βουλευτής Ξάνθης κ. ΤΣΕΤΙΝ ΜΑΝΤΑΤΖΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χουσνή Καρα Αχμέτ καταθέτει το πρόβλημα διέλευσης με την οποία η προσωπική του περιουσία στην Ξάνθη μετά από παράλειψη των αρμοδίων φορέων του δημοσίου.

26) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην έλλειψη αναισθησιολόγου στο Νοσοκομείο Αγίου Νικολάου Κρήτης.

27) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων του Γενικού Νοσοκομείου Παπαγεωργίου διαμαρτύρονται για την εξαίρεση πληρωμής υπερωριών, σύμφωνα με το άρθρο 66 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας Δωρεά και μεταμόσχευση οργάνων και άλλες διατάξεις.

28) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε

αναφορά με την οποία το Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Αθήνας εκφράζει τη διαμαρτυρία του για την εξαίρεση των επιχειρήσεων της Αττικής από τη διαδικασία απλοποίησης της αδειοδότησής τους.

29) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του 1ου και 2ου Γυμνασίου Σητείας αιτείται την ανάκληση της υπουργικής απόφασης 62780/Γ2/02-06-2011 και στηρίζει τον αγώνα των καθηγητών των ξενόγλωσσων ειδικοτήτων.

30) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Διοικητής Γενικού Νοσοκομείου Αγ. Νικολάου ζητά την άμεση τοποθέτηση των ιατρών στις θέσεις για την μονάδα τεχνητού νεφρού.

31) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κώστας Τάσης καταθέτει το πρόβλημα ερμηνείας του νόμου και της υπουργικής απόφασης που ρυθμίζουν στρατολογικά θέματα μονίμων κατοίκων εξωτερικού.

32) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ματθαίος Παχλιτζανάκης αιτείται την τροποποίηση του ν. 3843/10 που αφορά στις υπερβάσεις δόμησης και αλλαγές χρήσης, με καταλυτική ημερομηνία την 31/12/2009.

33) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κώστας Τάσης καταθέτει τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες απόδημοι.

34) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο αίτημα του Δημάρχου Σητείας Κρήτης σχετικά με την επαναδημοπράτηση του έργου του τμήματος ΒΟΑΚ «Αυχένas Αγκαθιά- Σκοπή».

35) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ, Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ και Β' Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία αιτείται την εξαίρεση των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους από τα μέτρα δημοσιονομικής πολιτικής του μεσοπρόθεσμου προγράμματος κ.λπ..

36) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων αιτείται την εξαίρεση των εκτελούντων υπηρεσία αστυνομικών από την υποχρέωση καταβολής του παραβόλου 100 ευρώ για μηνύσεις εις βάρος πολιτών.

37) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η «Χαρτοποιία Θράκης Α.Ε.» εκφράζει την αντίθεσή της για τη λήψη των οικονομικών μέτρων που έχουν άμεσο αντίκτυπο στην ελληνική παραγωγή.

38) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Φαρμακευτικός Σύλλογος Αχαΐας εκφράζει τη διαμαρτυρία του για την διαρκή μείωση των τιμών των φαρμάκων που οδηγούν στη μείωση του ποσοστού του κέρδους τους, με αποτέλεσμα να κλείσουν πολλά φαρμακεία.

39) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων διαμαρτύρεται για τις επικείμενες μειώσεις των πιστώσεων του προϋπολογισμού για το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.

40) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Μιχαήλ Χυτήρογλου καταθέτει προτάσεις σχετικά με την ιδιωτικοποίηση της εταιρείας ΕΥΔΑΠ.

41) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Τεχνικών Τηλεόρασης Νοτιοδυτικής Ελλάδας αιτείται να σταματήσουν οι αυθαίρετες περικοπές των αποδοχών και οι απαράδεκτες καθυστερήσεις δεδουλευμένων, που ξεπερνούν τους τέσσερις μήνες.

42) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη κατασκευής σχολείου στην Ερυμάνθεια.

43) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αναγκαιότητα ανακατασκευής του δρόμου επί της Αγ. Ανδρέου στην Πάτρα.

44) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην παράνομη στάθμευση οχημάτων στον πεζόδρομο Αγ. Σοφίας στην Πάτρα.

45) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αγωγή που προτίθεται να καταθέσει η διοίκηση του ιατρικού συλλόγου Πατρών στον ΟΠΑΔ λόγω καθυστέρησης των πληρωμών τους.

46) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου αιτείται την εξάλειψη της διάταξης που συμπεριελήφθη ως παράγραφο 17 του άρθρου 66 στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο για τη δωρεά και τις μεταμοσχεύσεις οργάνων.

47) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην οικολογική ευαισθησία της Αθηναϊκής Ζυθοποιίας.

48) Οι Βουλευτές, Λακωνίας κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ και Β' Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Καθηγητών Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας εκφράζουν την αντίθεσή τους για την κατάργηση της διδασκαλίας της Ιταλικής ως δεύτερης ξένης γλώσσας επιλογής, στα γυμνάσια.

49) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συμβασιούχων Υπαλλήλων Πυρόσβεσης - Διάσωσης καταθέτουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συμβασιούχοι πυροσβέστες και ζητούν την επίλυσή τους.

50) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης Νομού Σερρών ζητεί την οφειλόμενη αποζημίωση των εκπαιδευτικών που εργάστηκαν ως αξιολογητές-σχεδιαστές στα προγράμματα της πρόσθετης διδακτικής στήριξης, στα σχολεία τους, τα έτη 2008 έως 2010.

51) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην υπερβολική καθυστέρηση στην αποστολή των τευχών δημοπράτησης στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου για το εργοστάσιο των σκουπιδιών.

52) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μονεμβασίας ζητά να ενταχθούν οι ζημιές στο φυτικό κεφάλαιο και τα προβλήματα καρποφορίας, λόγω παγετών σε κρατικό πρόγραμμα ενίσχυσης.

53) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην επίσκεψη του Υπουργού κ. Γερούλανου στην Πάτρα και τα θέματα που του τέθηκαν.

54) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην συνέχιση των εργασιών στην Ολυμπία Οδό.

55) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στην απουσία της αστυνομίας που φαίνεται να βιώνουν οι κάτοικοι της Αχαΐας σε καθημερινά ζητήματα, ενώ ο Υπουργός υποστηρίζει ότι καταβάλλεται προσπάθεια να είναι ορατή η παρουσία της, μέσω της ομάδας ΔΙΑΣ.

56) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά σε καταγγελίες για υπερτιμολογήσεις ιατρικών υλικών.

57) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στη σύγχυση αρμοδιοτήτων που υπάρχει στο Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας σχετικά με το νέο επενδυτικό νόμο.

58) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στην επιπλέον συρρίκνωση του εισοδήματος των καταναλωτών, λόγω της αύξησης του ΦΠΑ.

59) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά σε χρήματα που δόθηκαν σε διαφήμιση για έργο ύδρευσης.

60) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στον κίνδυνο να μείνει χωρίς ομάδες υποβρυχίων διασώσεων η Πυροσβεστική Υπηρεσία στη Δυτική Ελλάδα.

61) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά σε επεισόδια στη Διεύθυνση Πρόνοιας στην Πάτρα, λόγω της αναστολής χορήγησης επιδομάτων.

62) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην επίθεση του δημοσιογράφου κ. Πρετεντέρη κατά της ΕΡΤ.

63) Οι Βουλευτές, Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ και Κερκύρας κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιθάκης Νομού Κεφαλλονιάς εκφράζει τη διαμαρτυρία του για τη συνεχιζόμενη έλλειψη παιδιάτρου στο Κέντρο Υγείας Ιθάκης.

64) Η Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Γονέων Μουσικών Σχολείων αιτείται να μην εφαρμοστεί η απόφαση του ειδικού γραμματέα που επανακαθορίζει, μία μέρα πριν τις εξετάσεις, τα τμήματα και τον αριθμό των μαθητών που θα φοιτήσουν στην Α' τάξη γυμνασίου των μουσικών σχολείων.

65) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Μακ Νάλλυ Κωνσταντίνια εκφράζει τη διαμαρτυρία της για την καθυστέρηση της εφαρμογής αποφάσεων αποκατάστασης πολεοδομικών παρεμβάσεων.

66) Οι Βουλευτές, Αιτωλοακαρνανίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ και Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Κίνηση Πολιτών Πέρδικας-Σύβοτων και

Πάργας Νομού Θεσπρωτίας και Πρέβεζας καταγγέλλει τη χωροθέτηση του αγωγού φυσικού αερίου στη μέση της παράκτιας τουριστικής ζώνης της Ηπείρου παρά τις αντιδράσεις των κατοίκων και φορέων της περιοχής.

67) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Τμήμα Μαγνησίας του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας εκφράζει τις θέσεις του για το τοπικό τμήμα επί της Β1 Φάσης του ΓΠΣ Πολεοδομικού Συγκροτήματος Βόλου.

68) Οι Βουλευτές, Β' Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ και Νομού Αττικής κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ 3ου Γραφείου Β' Δ/σης Αθήνας «Γ.Σεφέρης» καταγγέλλει την παραχώρηση των κτηρίων δημοτικών σχολείων σε ιδιωτική εταιρεία για το «Πρόγραμμα Θερινής Απασχόλησης των παιδιών».

69) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Ο Δήμος Σητείας Νομού Λασιθίου αιτείται την επαναδημοπράτηση του οδικού έργου στο τμήμα του ΒΟΑΚ από Αυχένα Αγκαθιά μέχρι Σκοπή Κρήτης.

70) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Γεωλόγων Δη-

μοσίου αιτείται την ψήφιση νομοθετικής ρύθμισης για την καταβολή μισθοδοσίας του προσωπικού αποκεντρωμένων διοικήσεων που από 01.07.2011 μετατάσσονται στις Περιφέρειες.

71) Η Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος Ακροάματος αιτείται να εξαιρεθούν τα κρατικά θέατρα από το ν. 3899/10, να εφαρμόζονται οι όροι των συλλογικών συμβάσεων και να μην προχωρήσει η κατάργηση ή η συγχώνευση των οργανισμών των κρατικών θεάτρων.

72) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου ΒΙΠΑ Ιεράπετρας ΑΕ αιτείται την ταχύτερη δυνατή έκδοση της κοινής υπουργικής απόφασης του βιομηχανικού πάρκου Ιεράπετρας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 13742/23-03-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 27131-7-06-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης η ακόλουθη απάντηση:

- 8 ΙΟΥΝ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ &
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Πληροφορίες: : Α. Δημητρακούλη
Τηλέφωνο: : 2103744617
FAX: : 2103744636
e-mail: : a.dimitrakouli@ypes.gr
Ταχ. Διεύθυνση: : Σταδίου 27
Ταχ. Κώδικας: : 101 83

Αθήνα, 7 Ιουνίου 2011
Αρ. Πρωτ. : 27131

ΠΡΟΣ : ✓ Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ. Βουλευτή κ. Κυριάκο Βελόπουλο

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην αριθμ. 13742/23.3.2001 Ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

Σε συνέχεια της απάντησης στην αριθμ. 13742/23.3.2011 Ερώτηση, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος, που αφορά τους Συμβούλους, που διαθέτει σήμερα στη δύναμη του το Υπουργείο καθώς και όσους ευρίσκονταν σε αυτό κατά τα έτη 2008, 2009, & 2010, σας αποστέλλουμε τα συμπληρωματικά στοιχεία τα οποία περιήλθαν στην υπηρεσία μας, από τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης και το Εθνικό Τυπογραφείο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Εσωτερική Διανομή:

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

ΑΝΤΙΦΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΑ ΚΥΡΙΜΗΣ

✓

2. Στην με αριθμό 14575/08/04/2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μπεκίρη Μιχάηλ δόθηκε με το υπ' αριθμ. οικ 27066/07-06-2011

έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης η ακόλουθη απάντηση:

- 7 ΙΟΥΝ. 2011

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

Αθήνα, 7 Ιουνίου 2011

Αριθ.Πρωτ.: οικ. 27066

**ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΟΤΑ
ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΟΤΑ**

✓ ΠΡΟΣ:
**Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων**

Ταχ.Δ/ση : Σταδίου 27
Τ.Κ. : 10183 Αθήνα
Πληροφορίες : Α. Πατσιαβούρα
Τηλέφωνο : 213-136 4380
FAX : 213-1364383

ΚΟΙΝ:
Βουλευτή κ. Μιχάλη Μπεκίρη

**ΘΕΜΑ: Μετατάξεις προσωπικού Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων σε Δήμους και
Λειτουργία των Δ/νσεων Πολεοδομίας**

ΣΧΕΤ.: Η αριθμ. 14575/8-4-2011 Ερώτηση

Απαντώντας στην ανωτέρω σχετική Ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Μπεκίρη, αναφορικά με το αντικείμενο του θέματος σας γνωρίζουμε ότι με το αριθμ. οικ. 21785/6-5-2011 έγγραφό μας έχουμε ζητήσει πληροφορίες από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου-Δυτικής Ελλάδας - Ιονίου και όταν η απάντηση περιέλθει στην υπηρεσία μας, θα σας ενημερώσουμε σχετικά.

Επιπλέον, σας ενημερώνουμε για τα ακόλουθα:

Με το ν.3852/2010 στο πλαίσιο της ευρύτερης αναδιάρθρωσης της Αυτοδιοίκησης προβλέπεται η μεταφορά αρμοδιοτήτων από τις πρώην Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις στους Δήμους, με γνώμονα τη φύση και το χαρακτήρα της αρμοδιότητας ως τοπικής, και επί πλέον την εξυπηρέτηση της αρχής της εγγύτητας των παρεχόμενων, προς τον πολίτη, υπηρεσιών.

Για το λόγο αυτό προβλέφθηκε η μετάταξη του αντίστοιχου προσωπικού στους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ που θα ασκούν πλέον τις αρμοδιότητες αυτές.

Ειδικότερα, η άσκηση των αρμοδιοτήτων που αφορούν στον τομέα πολεοδομίας (όπως αυτές καθορίζονται στο άρθρο 94 παρ. 1 περ. 11-26 του ν. 3852/2010) έχει μεταφερθεί στους δήμους της χώρας.

Οι υπάλληλοι που ασκούσαν τις εν λόγω αρμοδιότητες έχουν ήδη μεταταχθεί από τις υπηρεσίες των πρώην νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων στους δήμους της έδρας των νομών ή σε δήμους εντός των ορίων των οποίων λειτουργούσαν καταργούμενες αποκεντρωμένες υπηρεσίες των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, είτε μετά από αίτησή τους

είτε αυτοδικαίως, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 α και γ του άρθρου 257 του νόμου 3852/2010 αντίστοιχα.

Σχετικά με την άσκηση της αρμοδιότητας σε δήμους του νομού που δεν υφίστανται υπηρεσίες με επάρκεια υλικοτεχνικής υποδομής και προσωπικού, παρέχεται, υποχρεωτικώς, διοικητική υποστήριξη από το δήμο της έδρας του νομού (άρθρο 95 παρ. 2 του ν. 3852/2010) ή από τους δήμους όπου λειτουργούσαν αποκεντρωμένες υπηρεσίες των τέως Ν.Α.

Για τον τρόπο με τον οποίο παρέχεται η διοικητική υποστήριξη, έχει ήδη εκδοθεί η προβλεπόμενη υπουργική απόφαση (αριθ. πρωτ. 74532/29-12-2010).

Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με το άρθρο 4 της προαναφερόμενης υπουργικής απόφασης, οι υπηρεσίες των δήμων που ασκούν πρόσθετες αρμοδιότητες, στο πλαίσιο διοικητικής υποστήριξης, εξακολουθούν να στεγάζονται στους ίδιους χώρους όπου ήσαν εγκατεστημένες οι αντίστοιχες υπηρεσίες της τέως Ν.Α. μέχρι την εξασφάλιση άλλης κτιριακής υποδομής, εφόσον τούτο κριθεί αναγκαίο.

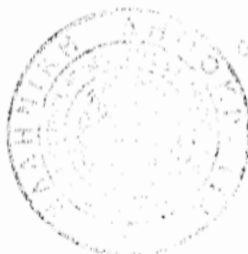
Επιπλέον, στο πλαίσιο της συνολικής αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών των δήμων, σε κάθε περίπτωση εξετάζονται δυνατότητες για την καλύτερη αξιοποίηση του ανθρωπίνου δυναμικού, ειδικά σε υπηρεσίες αιχμής.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1. Γραφείο Υφυπουργού
2. Γραφείο Γενικού Γραμματέα
3. Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
4. Γραφείο Γεν. Δ/ση Τοπ. Αυτ/σης
5. Δ/ση μας

ΑΥΤΗΡΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΗΤΗΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ

3. Στην με αριθμό 14828/12-04-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Πλεύρη Αθανάσιου, Γεωργιάδη Σπυρίδωνος-Αδωνιδος δόθηκε με το υπ' αριθμ. 27138/07-06-2011 έγγραφο από τον

Υφυπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ &
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΤΟΠ. ΑΥΤΟΔ/ΣΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Ο.Τ.Α.
ΤΜΗΜΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ**

Αθήνα 7 Ιουνίου 2011

Αριθ. Πρωτ.: 27138

- 7 ΙΟΥΝ. 2011

Ταχ. Δ/ση : Σταδίου 27
Ταχ. Κώδικας : 101 83 - ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες : Ν. Λεπίδας
Αριθ. Τηλεφώνου : 210-3744827
Αριθ. Fax : 210-3744824

Προς: ✓ Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κου Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΑΘΗΝΑ

Θέμα : Εγκαταλειμμένα και υπό κατάληψη κτήρια στην Αθήνα-Συμπληρωματική απάντηση στην υπ' αριθμ. 14828/12-4-11 Ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Αθανάσιου Πλεύρη και Σπυρίδων-Αδωνι Γεωργιάδη.

Σχετ.: Το υπ' αριθμ. 22619/12-5-11 έγγραφό μας.

Σε συνέχεια του ανωτέρω σχετικού εγγράφου μας και σε απάντηση της υπ' αριθ. 14828/12-4-2011 Ερώτησης, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Αθανάσιος Πλεύρης και Σπυρίδων-Αδωνι Γεωργιάδης, σχετικά με τα εγκαταλειμμένα και υπό κατάληψη κτήρια στην Αθήνα σας διαβιβάζουμε φωτοαντίγραφο του υπ' αριθμ. 093762/16-5-11 απαντητικού εγγράφου του Δήμου Αθηναίων στο οποίο εκτίθενται οι ενέργειες του επί του θέματος. Σύμφωνα με το ανωτέρω έγγραφο το μοναδικό δημοτικό ακίνητο το οποίο τελεί υπό κατάληψη είναι το 2^ο Γυμνάσιο Αθηνών στην οδό Αχαρνών 80-82 & Χέυδεν 35 και για το οποίο έχει ζητηθεί από τις αρμόδιες Αστυνομικές Αρχές η απομάκρυνση των καταληψιών. Ο Δήμος Αθηναίων για τα παραδοσιακά-διατηρητέα κτήρια, ιδιοκτησίας του, τα οποία δεν χρησιμοποιούνται, αναζητεί και ενθαρρύνει πρωτοβουλίες φορέων η ιδιωτών για την επανάχρησή τους.

Κοινοποίηση :

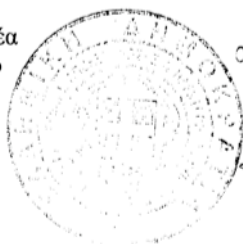
Βουλευτές κ.κ. .
Αθανάσιο Πλεύρη και
Σπυρίδων-Αδωνι Γεωργιάδη
Βουλή των Ελλήνων

Ο Υφυπουργός

Γεώργιος Ντόλιος

Εσωτερική Διανομή :

1. Γραφείο Υφυπουργού
2. Γραφείο Γενικού Γραμματέα
3. Γραφείο Κοιν/κού Ελέγχου
4. Δ/ση Οικονομικών ΟΤΑ
Τμήμα Περιουσίας

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΑΝΑΓ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΚΑΛΥΔΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Σημ. Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

4. Στην με αριθμό 16602/20-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κατρίνη Μιχαήλ δόθηκε με το υπ' αριθμ. 22200/ΕΥΣΣΑΑΠ1067/

07-06-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

- 8 ΙΟΥΝ. 2011

ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΣΠΑ

ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ &
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Αθήνα, 7-6- 2011

Αρ. Πρωτ. 22200/ΕΥΣΣΑΑΠ 1067

Ταχ. Δ/ση : Μητροπόλεως 3 (5^{ος} όροφος)
Ταχ. Κώδικας : 105 57 Σύνταγμα
Πληροφορίες : Μαρίνα Κουτσούρη
Τηλ. : 210-3726027
Fax : 210-3726028
E-mail : marikout@mnec.gr

✓ Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοινοποίηση :
Γραφείο Βουλευτού
κ. Μ. Κατρίνη

Θέμα : Απάντηση στην Ερώτηση του βουλευτή κ. Μ. Κατρίνη

Σχετ: Η με αρ. πρωτ. 16602/20.5.2011 ερώτηση

Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. πρωτ. 16602/20.5.2011 που κατατέθηκε από τον βουλευτή κ. Μ. Κατρίνη και σε ό,τι αφορά θέματα αρμοδιότητάς μας, σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Η Εθνική Αρχή Συντονισμού, σε συνεργασία με τις αρμόδιες διαχειριστικές αρχές και τις Υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής εξετάζει το ενδεχόμενο αναθεώρησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων του ΕΣΠΑ με στόχο την ενίσχυση δράσεων τόνωσης της Ελληνικής οικονομίας με τη στήριξη της επιχειρηματικότητας και της απασχόλησης καθώς και στην επιτάχυνση της υλοποίησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, εξετάζεται μεταξύ άλλων το ενδεχόμενο αύξησης των ποσοστών της Κοινοτικής Συνδρομής όχι οριζόντια για όλα τα προγράμματα αλλά μόνο όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο έτσι ώστε να μειωθούν οι απαιτήσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων σε Εθνικούς πόρους, να επιταχυνθεί η πορεία υλοποίησής των επιχειρησιακών προγραμμάτων και να επιτευχθούν οι δημοσιονομικοί στόχοι του Μνημονίου.

Όσον αφορά το ερώτημα για αίτημα μη απόδοσης εθνικής συμμετοχής για ένα χρονικό διάστημα, σας ενημερώνουμε ότι με βάση το Άρθρο 77 του Κανονισμού 1083/2006, η Κοινοτική Συνδρομή δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από το ποσοστό συγχρηματοδότησης του κάθε Άξονα Προτεραιότητας όπως ορίζεται στην Απόφαση της Επιτροπής με την οποία εγκρίθηκε το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα.

**Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ**

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΕΚ/ΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ

5. Στην με αριθμό 16627/20-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλου Νικολάου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΑΠΕ/Φ38/

οικ.13242/7-6-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ**

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΓΙΑ ΕΡΓΑ Α.Π.Ε.
ΤΜΗΜΑ Α.Π.Ε.

Αθήνα, 7 Ιουνίου 2011
Αρ. Πρωτ.: ΥΑΠΕ/Φ38/οικ.13242

**ΠΡΟΣ ✓ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων**

Ταχ. Δ/ση : Μεσογείων 119
Ταχ. Κώδικας : 101 92 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες : Δ.Σοφιανόπουλος
Τηλ. : 210-69.69.449
Fax : 210-69.69.448
E-mail : SofianopoulosD@eka.ypeka.gr

Κοινοποίηση: Βουλευτή κ.Ν.Νικολόπουλο

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ' αρ. 16627/20.05.2011 Ερώτηση του Βουλευτή κ. Ν.Νικολόπουλου

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας ενημερώνουμε πως η προώθηση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, της Εξοικονόμησης Ενέργειας και της Ορθολογικής Χρήσης της Ενέργειας, αποτελεί περιβαλλοντική και ενεργειακή προτεραιότητα υψίστης σημασίας για τη χώρα. Άλλωστε η πράσινη ανάπτυξη εκφράζει ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο/πρότυπο που σέβεται το περιβάλλον, προωθεί την καινοτομία και τη χρήση περιβαλλοντικά φιλικών τεχνολογιών, αποσκοπεί στον περιορισμό των εκπομπών ρύπων και στην αποτροπή της κλιματικής αλλαγής. Με άλλα λόγια, είναι το πλαίσιο που δύναται να εγγυηθεί την ανάπτυξη μέσω της παραγωγής ενέργειας στο διηνεκές, με ταυτόχρονο σεβασμό στους φυσικούς πόρους.

Παράλληλα, η πράσινη ανάπτυξη αναμένεται να δημιουργήσει νέα εισοδήματα και ασφαλώς νέες θέσεις εργασίας. Η πράσινη οικονομία παρέχει τη δυνατότητα προστασίας του περιβάλλοντος αλλά και δημιουργίας ευκαιριών σε τόπους και κοινωνικά στρώματα που μέχρι τώρα είχαν αποκλειστεί από την διάχυση των ωφελειών της ανάπτυξης του τομέα. Αναδεικνύεται δε ως η νέα μορφή οικονομικής δραστηριότητας που έχει εφαρμογή σε όλους τους τομείς της οικονομίας από τη βιομηχανία μέχρι την αειφόρο παραγωγή ενέργειας μικρής ή μεγάλης κλίμακας. Είναι στόχος πολυδιάστατος για το μέλλον και για το σύγχρονο τοπίο που διαμορφώνεται. Καλύπτει άμεσες ανάγκες, όχι μόνο του πολίτη-καταναλωτή, αλλά και του πολίτη-μέλους μιας κοινωνίας με ανθρώπινο πρόσωπο.

Σε συνέχεια των ανωτέρω έχουν τεθεί συγκεκριμένοι και φιλόδοξοι ενεργειακοί στόχοι για το 2020, όπως περιγράφονται στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης που υποβλήθηκε από την Ελλάδα τον Ιούνιο του 2010 στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αλλά και όπως έχουν διαμορφωθεί από τις πρόσφατες νομοθετικές παρεμβάσεις και τα αντίστοιχα εθνικά προγράμματα στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ. Οι στόχοι αυτοί διαμορφώνουν ένα ισχυρά αναπτυξιακό επιχειρηματικό πλαίσιο μέσω

στο οποίο η Ελλάδα καλείται να αξιοποιήσει τις δυνατότητες που της προσφέρει το φυσικό δυναμικό και οι δυνατότητες αξιοποίησης που διαθέτει σε ΑΠΕ & ΕΞΕ και να διαμορφώσει ένα νέο μοντέλο «πράσινης» ανάπτυξης. Παράλληλα, η επίτευξη αυτών των στόχων θα συνεισφέρει στην ασφάλεια ενεργειακού εφοδιασμού και στη βέλτιστη αξιοποίηση των φυσικών πόρων. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο ενεργειακό μίγμα της χώρας που περιγράφεται στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης μέχρι το 2020, σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνεται η πυρηνική ενέργεια, ενώ ρητή είναι η θέση της Υπουργού ΠΕΚΑ στις δημόσιες τοποθετήσεις της ότι η πυρηνική ενέργεια δεν αποτελεί επιλογή για τη χώρα μας.

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής επιδιώκει από κοινού με άλλες υπηρεσίες την προώθηση των επενδύσεων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας μέσα από τη δημιουργία μηχανισμών που έχουν να κάνουν με την απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησής τους, καθώς και τη θέσπιση και εφαρμογή πολιτικών που περιλαμβάνουν διαφόρων ειδών κίνητρα. Για το λόγο αυτό το Υπουργείο προχώρησε στην έκδοση του νόμου 3851/2010 (ΦΕΚ 85 Α) ο οποίος περιλαμβάνει πλήθος διατάξεων προς την κατεύθυνση αυτή.

Ο ν.3851/2010, ήδη από τους πρώτους μήνες εφαρμογής του, τόνωσε το ενδιαφέρον των επενδυτών και διαφοροποίησε την ψυχολογία του Έλληνα πολίτη αναφορικά με την αποδοχή και χρήση των τεχνολογιών αυτών ως η μόνη εγγυημένη περιβαλλοντικά λύση, στην προσπάθεια περιορισμού των εκπομπών αέριων ρύπων του Θερμοκηπίου και των δυσμενών αποτελεσμάτων από τις κλιματικές αλλαγές. Έδωσε νέα ώθηση στην πρόθεση υλοποίησης έργων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και αναμένεται να αποδειχθεί ένα εξαιρετικά χρήσιμο εργαλείο στην επίτευξη των δεσμευτικών ευρωπαϊκών και φιλόδοξων στόχων για 20% διείσδυση των Α.Π.Ε. στο ενεργειακό σύστημα μέχρι το 2020, προς όφελος της κοινωνίας και της εθνικής οικονομίας.

Στόχος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής είναι η προώθηση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, της Εξοικονόμησης Ενέργειας και της Ορθολογικής Χρήσης της Ενέργειας. Μέσα από τις σχετικές νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης για την προώθηση των επενδύσεων παραγωγής ενέργειας από Α.Π.Ε., δημιουργείται η προοπτική για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, την αύξηση της απασχόλησης και την ανάπτυξη σχετικής ανταγωνιστικής βιομηχανίας παραγωγής όλου του σχετικού εξοπλισμού που απαιτείται για τη λειτουργία των εγκαταστάσεων αυτών.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΗΜΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Υφυπουργός
Γιάννης Μανιάτης

ΚΑ ΜΑΣΤΟΡΑΝΤΩΝΑΚΗ

Εσωτερική Διανομή:

1. Γραφείο Υπουργού (αρ. πρωτ.: 5266/Β/106/23.5.2011)
2. Γραφείο Υφυπουργού
3. Γραφείο Γενικού Γραμματέα Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής
4. Διεύθυνση Οργάνωσης
5. Αυτοτελής Υπηρεσία Εξυπηρέτησης Επενδυτών για έργα ΑΠΕ (3)

6. Στην με αριθμό 16672/20-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αποστολάτου Βαΐτη (Βάη) δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2677/07-

06-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων η ακόλουθη απάντηση:

- 7 ΙΟΥΝ. 2011

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Χαριλάου Τρικούπη 182
101 78 Αθήνα , τηλ. 64 67 912

Αθήνα **07/06/2011**
Αρ. Πρωτ **2677**

Προς τη
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα **Ερωτήσεων**

ΘΕΜΑ: Οφειλές του Δημοσίου προς τις εργοληπτικές επιχειρήσεις

ΣΧΕΤ.: Η Ερώτηση 16672/20.5.2011 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Βαΐτης Αποστολάτος

ΚΟΙΝ.: 1. Υπ. Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας – Γρ. Υπουργού
2. Βουλευτή κ. Βαΐτη Αποστολάτο

Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής Ερώτησης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

Το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων για τα μεγάλα έργα που κατασκευάζει και είναι ενταγμένα στο ΕΣΠΑ δεν έχει σημαντικές οφειλές προς τις ανάδοχες εργοληπτικές επιχειρήσεις.

Για τα έργα, τα οποία χρηματοδοτούνται από αμιγώς Εθνικούς Πόρους, επειδή η προηγούμενη Κυβέρνηση δεν μερίμνησε να τα εντάξει σε συγχρηματοδοτούμενα Προγράμματα, δημιουργούνται δυσχέρειες στη ροή χρηματοδότησής τους λόγω της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας.

Στα έργα αυτά το Υπουργείο, σε συνεργασία με τα Υπουργεία Οικονομικών και Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, αποπλήρωσε μεγάλο μέρος των οφειλών από τα προηγούμενα χρόνια της Ν.Δ. και καταβάλλει προσπάθειες για την εξόφληση των υπολοίπων.

Εσωτ. Διανομή
Γρ. Κοιν. Ελέγχου

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

Ακριβές αντίγραφο

Μ. Ευαγγελισπούλου

7. Στην με αριθμό 16728/23-05-2011 ερώτηση της Βουλευτού κ. Τσουμάνη - Σπέντζα Ευγενίας δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ /Φ.2/11399/07-06-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερι-

κών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης η ακόλουθη απάντηση:

- 7 ΙΟΥΝ. 2011

Ε/ΤΖ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚ/ΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜ. ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Βασ. Σοφίας 15
Ταχ. Κώδ. : 106 74, Αθήνα
Πληροφορίες: Π. Ματσούκα
Τηλέφωνο : 213 1313149
213 1313121
FAX: 210 3389145
E-mail : e.tzortzi@ypes.gov.gr

Αθήνα, 7 Ιουνίου 2011
Αρ.Πρωτ.: ΤΚΕ/Φ.2/ 11399

ΠΡΟΣ:

Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ :

Βουλευτή κα. Ευγενία Τσουμάνη
Σπέντζα

Σε απάντηση της Ερώτησης, με αριθμό πρωτ. **16728/23-5-2011**, που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κα. Ευγενία Τσουμάνη Σπέντζα, με θέμα : **«Καθυστέρηση διορισμού ΑΜΕΑ στο Δημόσιο»**, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Ν. 3833/2010, όπως ισχύουν «1. Από την 1η Ιανουαρίου 2011 και μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2013, ο αριθμός των ετήσιων προσλήψεων και διορισμών του μόνιμου προσωπικού και του προσωπικού με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου στους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3812/2009, δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος συνολικά από το λόγο ένα προς πέντε (μία πρόσληψη ανά πέντε αποχωρήσεις), στο σύνολο των φορέων. Οι αποχωρήσεις υπολογίζονται την 31η Δεκεμβρίου του αμέσως προηγούμενου έτους και αφορούν στο σύνολο του έτους αυτού».

Τα μέτρα αυτά αποτελούν μέρος του μεσοπρόθεσμου προγράμματος περιορισμού των δαπανών, που περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και τον εξορθολογισμό στη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού του δημόσιου τομέα, ιδιαίτερα στις προσλήψεις προσωπικού για τα επόμενα τρία έτη.

W

Σύμφωνα με την ΔΙΠΠ/Φ.ΕΠ.1/71/οικ.4573/1-3-2011 (ΦΕΚ 323/Β/1-3-2011) Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών με την οποία καθορίζονται οι προτεραιότητες και τα κριτήρια κατανομής προσωπικού έτους 2011, μεταξύ των προτεραιοτήτων που θα ληφθούν υπόψη για την κατανομή του μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικού που διορίζεται ή προσλαμβάνεται στους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν.3812/2009, περιλαμβάνονται και οι διοριστέοι βάσει ειδικών διατάξεων, όπως οι διατάξεις για τα ΑΜΕΑ (ν.2643/1998).

Ως εκ τούτου, η κατανομή του προσωπικού με βάση τις προτεραιότητες ,θα γίνει με Απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Ο Υφυπουργός

Γεώργιος Ντόλιος

Εσωτερική Διανομή:
Γραφείο κ. Υφυπουργού

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ποστ. του Τμήματος
Γραμματέας
κ.α.α
Ε. Σαρόνη

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 23 Ιουνίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1002/20-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευτύχιου Δαμιανάκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ενεργοποίηση των διαδικασιών της βιολογικής καταπολέμησης του έλκους της καστανιάς.

2. Η με αριθμό 1000/20-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάριου Σαλμά προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την εφαρμογή θετικής λίστας συνταγογραφούμενων φαρμάκων που καλύπτονται από τα ασφαλιστικά ταμεία.

3. Η με αριθμό 1006/20-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τη λήψη μέτρων δασοπροστασίας και πυρασφάλειας στο Νομό Κεφαλληνίας – Ιθάκης.

4. Η με αριθμό 1004/20-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς τον Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων ανακοπής του κύματος φυγής των Ελλήνων επαγγελματιών από το Νομό Σερρών στην Βουλγαρία.

5. Η με αριθμό 999/20-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς την Υπουργό

Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την κατάργηση της δεύτερης ξένης γλώσσας από την πρωτοβάθμια και την δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 995/20-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Δημητρουλόπουλου προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την τροποποίηση του ν. 3498/2006 για την αναγνώριση των ιαματικών πηγών ιδιοκτησίας της εταιρείας «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα (ΕΤΑ) Α.Ε.»

2. Η με αριθμό 1001/20-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννη προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την χορήγηση άδειας στην «ΠΑΕ ΟΦΗ».

3. Η με αριθμό 1007/20-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τη διαδικασία πρόσληψης πυροσβεστών πενταετούς υποχρέωσης.

4. Η με αριθμό 1005/20-6-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανίας Παπανδρέου-Παπαδάκη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων στο σύστημα υγείας του Νομού Ευβοίας.

5. Η με αριθμό 1003/20-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεοδώρου Δρίτσα προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για την αναγνώριση του παλαιστινιακού κράτους από τον ΟΗΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Ειδική Συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής, αφιερωμένη στη μνήμη του πρώην Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας Μιλτιάδη Έβερτ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Φίλιππος Πετσάλνικος ευρισκόμενος σε στάδιο αναρρώσεως, δεν μπορεί να προσέλθει σήμερα. Ως εκ τούτου, με εξουσιοδότηση να απευθύνω προεισαγωγικό λόγο εκ μέρους του.

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μεγάλη συγκίνηση η Βουλή των Ελλήνων τιμά σήμερα τη μνήμη του Μιλτιάδη Έβερτ, ενός πολιτικού που υπηρέτησε την κοινοβουλευτική δημοκρατία για περισσότερα από τριάντα χρόνια, με συνέπεια, ήθος και ανιδιοτέλεια.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ δεν υπήρξε μια συνηθισμένη περίπτωση πολιτικού άνδρα. Εξελέγη Βουλευτής και ανέλαβε κυβερνητικά καθήκοντα, πριν ακόμα συμπληρώσει την τέταρτη δεκαετία της ζωής του σε εποχές που ήταν δύσκολο για τους νέους πολιτευτές να ξεχωρίσουν στο δημόσιο βίο.

Στη μακρά του πολιτική σταδιοδρομία υπηρέτησε σε διάφορες κρίσιμες υπουργικές θέσεις, διετέλεσε Δήμαρχος Αθηναίων και βέβαια αναδείχθηκε Αρχηγός του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, πάντοτε εργαζόμενος σκληρά για την ενότητα της παράταξής του, αλλά και για το δημόσιο συμφέρον.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ ήταν γνωστός για τον αυθορμητισμό και την ειλικρίνειά του στη σχέση του με τους άλλους, πράγμα που τον καθιστούσε σεβαστό στους συναδέλφους όλων των πολιτικών παρατάξεων και ιδιαίτερα αγαπητό πολίτη. Κυρίως, όμως, αφήνει πίσω του, ως παρακαταθήκη, την πολιτική γενναιότητα και την ευπρέπεια με την οποία υπερασπιζόταν τις απόψεις του, χωρίς να διστάζει συχνά να συγκρούεται για αυτές.

Στις κρίσιμες στιγμές που περνάει η χώρα μας, στην ανάγκη συστράτευσης και ενότητας που προβάλλει, ως ο μοναδικός δρόμος προς το μέλλον, η απώλεια προσωπικοτήτων που θα μπορούσαν να συμβάλουν με την πολιτική εμπειρία τους, στη σύνθεση των διαφορετικών προσεγγίσεων, γίνεται ακόμα πιο αισθητή.

Εκ μέρους του Προέδρου της Βουλής, κ. Φίλιππου Πετσάλνικου, εκ μέρους της Βουλής των Ελλήνων, θέλω ακόμη μια φορά να εκφράσω τη βαθιά μας λύπη στη σύζυγο, τις κόρες και όλη την οικογένεια του Μιλτιάδη Έβερτ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλούσα τον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Μιλτιάδη Παπαϊωάννου να λάβει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Εθνική Αντιπροσωπεία, η Βουλή των Ελλήνων αποτίει σήμερα φόρο τιμής και αναγνώρισης στο Μιλτιάδη Έβερτ, μια ξεχωριστή προσωπικότητα του δημόσιου βίου της χώρας, έναν πρωταγωνιστή των εξελίξεων μετά το 1974.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ, γεννήθηκε στην Αθήνα το Μάιο του 1939 και έφυγε σχετικά νωρίς, στα εβδομήντα δύο του χρόνια. Γιος του Άγγελου Έβερτ, μιας άλλης ξεχωριστής προσωπικότητας που διαδραμάτισε σημαντικά θετικό ρόλο τα δύσκολα και σκληρά χρόνια της κατοχής.

Όπως προανέφερε ο Πρόεδρος κ. Νιώτης διετέλεσε -και αυτό είναι το ξεχωριστό, μαζί ασφαλώς με τη δράση και τη στάση ζωής- Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, Δήμαρχος Αθηναίων, θήτευσε Υπουργός σε πολλά Υπουργεία και Βουλευτής για πάρα πολλά χρόνια. Είχε καλές σπουδές στην ΑΣΟΕ, στην Ανωτάτη Εμπορική και από φοιτητής ασχολήθηκε με την πολιτική. Εντάχθηκε στη νεολαία της ΕΡΕ και της ΕΡΕΝ έγινε πρόεδρος της. Εκεί ξεκινάει η σχέση του με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και μετέπειτα ιδρυτή της Νέας Δημοκρατίας, τον οποίο όπως συνήθως έλεγε, θεωρούσε πολιτικό του πατέρα. Το σημαντικό είναι ότι κατά τη διάρκεια της δικτατορίας ανέπτυξε αντιστασιακή δράση, με αποτέλεσμα να του απαγορευτεί η έξοδος από τη χώρα.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ δεν ήταν ένας πολιτικός μόνο. Εργάστηκε

σκληρά και στον ιδιωτικό τομέα και κατά τη διάρκεια της ζωής του και της παρουσίας του στα πολιτικά πράγματα είχε σαφείς θέσεις για όλα τα ζητήματα, για την οικονομική πολιτική της χώρας, για τη Δημόσια Διοίκηση. Εκεί είχαμε και μια πολύ καλή συνεργασία. Με μια φράση ήταν ένας ολοκληρωμένος, θα έλεγα, πολιτικός.

Θέλω να σταθώ λίγο στο Δήμο της Αθήνας. Ήταν ένας ξεχωριστός σταθμός στην πολιτική πορεία του Μιλτιάδη Έβερτ, αλλά και στις πολιτικές εξελίξεις της χώρας. Τίθεται επικεφαλής του συνδυασμού «Νέα Εποχή» και κερδίζει το Δήμο της Αθήνας με το μεγαλύτερο ποσοστό που έλαβε ποτέ υποψήφιος δήμαρχος κατά τον πρώτο γύρο.

Ο προεκλογικός του αγώνας χαρακτηρίστηκε από μια ενωτική, όχι μόνο ρητορική, προσπάθεια και έτσι συναντάμε το Μιλτιάδη Έβερτ, πρωταγωνιστή και στο θέμα της εθνικής συμφιλίωσης που ήταν τότε ένα ζητούμενο για την πολιτική και δημόσια ζωή της χώρας.

Να θυμίσω ακόμη ότι στην διάρκεια της κοινοβουλευτικής του θητείας πρωτοστατεί στις προσπάθειες για την ίδρυση μη κρατικών ραδιοσταθμών. Η φωνή του «9,84» κυριάρχησε στα ερτζιανά αμέσως στα επόμενα χρόνια.

Το Νοέμβριο του 1993 γίνεται Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας. Αναλαμβάνει τα ηνία και εκεί πάλι πρωταγωνιστεί στο δημόσιο βίο της χώρας.

Δύο λόγια για τη ζωή του. Υπάρχουν εδώ πολλοί αρμοδιότεροι άνθρωποι που τον έζησαν πιο κοντά και θα πουν για αυτά. Η ζωή του στην αρχή, του επεφύλαξε πολύ καλή τύχη. Ευτύχησε. Στο τέλος του έζησε και αυτός οικογενειακά δράματα και οφείλω να πω ότι για πρώτη φορά τον είδα να χάνει αυτό το ανεπανάληπτο χιούμορ που είχε και που τον συνόδεψε.

Υπήρξε, λοιπόν, ένας έντιμος, ένας καθαρός, ένας μαχητικός πολιτικός ο οποίος θέλησε να εκφράσει ένα μετριοπαθές κοινωνικό και οικονομικό μοντέλο, το οποίο ο ίδιος ονόμαζε ριζοσπαστικό φιλελευθερισμό.

Είναι αναμφίβολα κομμάτι της ιστορικής και πολιτικής συνειδησης της κεντροδεξιάς στην Ελλάδα. Ένας πολιτικός, ο οποίος με θάρρος υποστήριξε τις θέσεις του, ακόμα και όταν αυτές συνιστούσαν παραφωνία για το κόμμα του.

Αυτός ο συνδυασμός εντιμότητας, σταθερότητας και μαχητικότητας που τον διέκρινε, δικαίως διέυρνε το πεδίο αναγνώρισής του. Αναγνωρίστηκε και από φίλους και από αντιπάλους ως ένας ευπατρίδης, κατατάσσοντάς τον στις σημαντικές πολιτικές προσωπικότητες της Μεταπολίτευσης.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή εκδήλωση στη μνήμη του αποτελεί ένα χρέος τιμής του ελληνικού λαού, όλων εμάς, προς τον ίδιο και την οικογένειά του.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα παρακαλούσα τον Αντιπρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, κ. Δημήτρη Αβραμόπουλο, να πάρει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτήν την ειδική συνεδρίαση της Βουλής των Ελλήνων τιμούμε τη μνήμη μιας σημαντικής πολιτικής προσωπικότητας, το Μιλτιάδη Έβερτ, ηγέτη της Νέας Δημοκρατίας και κοινοβουλευτικό άνδρα, που για δεκαετίες σε αυτόν εδώ το χώρο υπηρέτησε τη δημοκρατία, τον κοινοβουλευτισμό, την Ελλάδα.

Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς θα ήθελε να είναι σήμερα εδώ, η αναχώρησή του, όμως, για τις Βρυξέλλες, αυτήν ακριβώς την ώρα, δεν του το επιτρέπει. Τον ξεπροβόδωσε, όμως, και τον αποχαιρέτησε με συγκινητικά και ανθρώπινα λόγια στη νεκρώσιμη ακολουθία του, εκφράζοντάς του την αναγνώριση και την ευγνωμοσύνη της παράταξής μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκδηλώσεις μνήμης και τιμής σαν τη σημερινή, συνιστούν ευκαιρία για να αποδοθούν νηφάλια και έξω από ατμόσφαιρα τεχνητών ή και πραγματικών εντάσεων, που συνοδεύουν τα γεγονότα και τους πρωταγωνιστές κάθε εποχής, μέσα και έξω από τη Βουλή, οι τιμές που αναλογούν στους πολιτικούς που διαδραμάτισαν ρόλους και καθόρισαν με το λόγο και τη στάση τους την εξέλιξη της κοινοβουλευτικής δημοκρα-

τίας στον τόπο μας.

Συνιστούν, όμως, και μία παραπάνω ευκαιρία για να αρθεί η πολιτική τάξη της χώρας και όλοι εμείς πέρα και πάνω από τα μικρά, τα εφήμερα και τα προσωπικά, που πολλές φορές μειώνουν τη μεγάλη αξία της πολιτικής, αναδεικνύοντας τη σπουδαιότητα των ιδεών, των σκέψεων και των πράξεων των πολιτικών που έτυχαν της αναγνώρισης της κοινωνίας, τίμησαν τον όρκο τους οδηγούμενοι από αίσθηση δημοσίου καθήκοντος και άφησαν χρήσιμο έργο πίσω τους, συνεπείς στο όνομα της αποστολής που μας αναθέτει η κοινωνία, κομμάτι της οποίας είναι οι εκπρόσωποί της στη Βουλή.

Ιδιαίτερα σήμερα που η βαθιά κρίση, η οποία μαστίζει το πολιτικό μας σύστημα και όπου η σημερινή πολιτική τάξη της χώρας συνολικά και αδιακρίτα αμφισβητείται και απαξιώνεται, η αναφορά αναγνώρισης στη συνεισφορά δημοσίων προσώπων στο χτίσιμο της δημοκρατικής Ελλάδος παίρνει άλλο χαρακτήρα και αφήνει να φανεί η σημασία και ο ρόλος του πολιτικού στη δημοκρατία, στην κοινωνία και στην πατρίδα. Η δημοκρατία χρειάζεται τους λειτουργούς της που είναι οι πολιτικοί, τους οποίους οι πολίτες επιλέγουν και αυτοί είναι που τους αξιολογούν, τους τιμούν ή τους αντικαθιστούν.

Η γενικευμένη αντιπολιτική διαμαρτυρία, που οδηγεί στην απαξίωση, ξεπερνάει τα πρόσωπα και βάλλει ευθέως κατά της ανώτερης -μαζί με την ελευθερία και την ανεξαρτησία- κατάκτησης ολόκληρου του ελληνικού λαού, που είναι η δημοκρατία και ο κοινοβουλευτισμός. Τους δημοκρατικούς θεσμούς οφείλουμε με κάθε τιμή να τους προστατεύουμε.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ, ένα δημόσιο πρόσωπο, φυσική δύναμη της πολιτικής, στο πέρασμά του άφησε το δικό του ίχνος, τη δική του σφραγίδα στα γεγονότα που σημάδεψαν την ιστορία του τόπου μας τα τελευταία σαράντα χρόνια. Χρειάζεται πάντα χρόνος και αφού κατακάσει ο απόηχος του θανάτου ενός δημόσιου προσώπου, που πάντα συνοδεύεται από υπερβολές ή ακόμα και υποκρισία, η μνήμη και η κρίση λειτουργούν πιο νηφάλια και δίνουν στα πρόσωπα τη θέση που, πράγματι, τους αναλογεί.

Η εποχή του φορτισμένη από γεγονότα και καταστάσεις που ακόμα διεγείρουν τις ανθρώπινες αντιδράσεις. Το ίχνος, όμως, είναι πάντα εκεί, εδώ στη Βουλή, στην παράταξή μας, στους δρόμους και στις πλατείες της Αθήνας, στα ερτζιανά, στα πολιτικά δρώμενα της χώρας, στην ιστορική εξέλιξη της παράταξης, στη συναισθηματική μνήμη των ανθρώπων που τον γνώρισαν και που σήμερα είναι κοντά μας.

Η δημόσια πορεία του Μιλτιάδη Έβερτ σε μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα περίοδο της σύγχρονης πολιτικής ιστορίας του τόπου μας, τον ήθελε να είναι εκεί στην πρώτη γραμμή σε κάθε αγώνα. Ο Μιλτιάδης Έβερτ, "πολιτικό on" σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, από την πρώτη στιγμή που συνειδητοποίησε τη σχέση του με τη ζωή μέχρι το τέλος, ανέπνεε για την πολιτική, υπήρχε γι' αυτήν, εμπνεόταν από τις ιδέες της που την εξηγούσαν στον καθρέπτη της συνειδήσής του.

Συγκρουσιακός αλλά και ενωτικός. Πείσμων αλλά και κατανοητικός. Άφοβος, αλλά και συνετός. Αυστηρός αλλά και ανθρώπινος. Παραδοσιακός αλλά και καινοτόμος. Το ισχυρό του αισθητήριο καθόριζε τη στρατηγική του και οι πατριωτικές του ευαισθησίες όσο και η έμφυτη κοινωνικότητά του τη σταθερά φιλελεύθερη ιδεολογία του. Εξέφραζε αυθεντικά αυτός τις παρακαταθήκες του Κωνσταντίνου Καραμανλή και εμπνεόταν από την προσωπικότητα και τις αρχές του Εθνάρχη.

Να μου επιτραπεί να πω ότι σε καθαρά προσωπικό επίπεδο δεν λησμονώ και τιμώ τη θαρραλέα και υπερβατική του απόφαση σε πείσμα του κομματικού κατεστημένου της παράταξής μας το 1994, να μου εμπιστευθεί τη διεκδίκηση της Δημαρχίας της Αθήνας, μιας πόλης για την οποία έτρεφε ιδιαίτερη αγάπη και με την οποία ταυτίστηκε όχι μόνο ως Βουλευτής της, αλλά κυρίως -και αυτό στη συνειδηση των πολιτών της- ως δήμαρχός της. Αυτή η τότε σχέση μας, μας έφερε πιο κοντά και μου επέτρεψε να ξεχωρίσω τα δυναμικά στοιχεία της πολιτικής του σκέψης, αλλά και κυρίως του χαρακτήρα του. Αργότερα μοιράστηκε μαζί μου και ένιωσα και εγώ την πικρία των τότε πολιτικών εξελίξεων και συγκρατώ πάντα ως μαθήματα τα θυμωσοφικά συμπεράσματα που συνδεδεαν την περιγραφή των τότε γεγονότων.

Ο βίος και η πολιτική πορεία του Μιλτιάδη Έβερτ εμπεριέχει όλα τα στοιχεία μιας βαθύτερης ανάλυσης, ενός ψυχογραφήματος που συνοδεύει ως εμπειρία και γνώση με μικρές ή μεγάλες διαφορές τη διαδρομή κάθε πολιτικού. Σημασία ωστόσο έχει στο τέλος να είναι καθαρή και ήρεμη η συνειδησή σου και νηφάλια η κρίση των συγχρόνων σου. Γιατί οι επόμενοι, σίγουρα αυτό θα το κάνουν με περισσότερη αντικειμενικότητα και σχεδόν καθόλου με ιδιοτέλεια. Με αυτές τις σκέψεις τιμούμε σήμερα τον Μιλτιάδη Έβερτ, ως τον πολιτικό άνδρα της συνειδήσης, του χρέους, της άδολης αγάπης για την πατρίδα, της δυναμικής αναμέτρησης με τις καταστάσεις και τις προκλήσεις.

Σήμερα η Βουλή των Ελλήνων, η μεγάλη πολιτική του οικογένεια, στους κόλπους της οποίας έζησε για σαράντα ολόκληρα χρόνια, οι συναγωνιστές, αλλά και οι αντίπαλοί του, στεκόμαστε με τιμή στη μνήμη του και αναγνωρίζουμε τη δημόσια προσφορά του στο έθνος και την συμβολή του στο δημοκρατικό κοινοβουλευτικό μας πολίτευμα. Αλλά και η παράταξή μας, η Νέα Δημοκρατία - γέννημα και θρέμμα της οποίας υπήρξε από την ημέρα της ίδρυσής της από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, ο Μιλτιάδης Έβερτ- εκφράζει σήμερα την ευγνωμοσύνη, την αναγνώριση και το σεβασμό στη μνήμη του, κατατάσσοντάς τον στο Πάνθεον της ιστορικής της ηγεσίας.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ μπορεί να μην έγινε Πρωθυπουργός, όμως υπήρξε ηγετική μορφή. Γιατί όπως λέει και ο Donald Mc Gannon, «η ηγεσία είναι πράξη, όχι θέση».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συναδελφοί, το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Έχω ένα προνόμιο στο οποίο δεν μπορώ να προσδώσω ένα επιθετικό προσδιορισμό. Είμαι αυτός που γνώρισε το Μιλτιάδη Έβερτ νωρίτερα από κάθε άλλον μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μην είστε τόσο σίγουρος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ήταν το 1965.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πιο πριν τον γνώρισα εγώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ως σύμμαχος. Ο κ. Κακλαμάνης ως πολιτικός αντίπαλος.

Το 1965, ήταν η μεγάλη συγκέντρωση που έκανε τότε η ΕΡΕ στην πλατεία Κλαυθμώνος με τον Παναγιώτη Κανελλόπουλο.

Τότε, λοιπόν, σε εκείνη τη μάχη που δίνανε για να κερδίσουμε πάλι τις εντυπώσεις που είχε κερδίσει ο «Γέρος της Δημοκρατίας» με εκείνο το περίφημο 53%, τον θυμάμαι πόσο δυναμικός ήταν, πόσο φωνακλάς ήταν, αλλά και πόσο εξαιρετικά άνθρωπος της δράσης και του αποτελέσματος. Ήταν μία χρυσή ομάδα τότε με το Μιλτιάδη Έβερτ. Ήταν ο Χάρης ο Καρατζάς, ήταν ο Χρήστος ο Μάνθος που σκοτώθηκε νωρίς, ήταν και κάποια άλλα παιδιά, τα οποία χάθηκαν μετά από μερικά χρόνια, όπως ο Παύλος ο Μανωλόπουλος. Μου είχε κάνει εντύπωση ο Μιλτιάδης ο Έβερτ για τον τρόπο με τον οποίο αγωνιζόταν. Από τότε είχαμε μια κοινή πορεία για πάρα πολλά χρόνια.

Ξανασυναντηθήκαμε το 1974, όταν εγώ έβγαλα τότε την εφημερίδα «ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ», υπερασπιζόμενος στο δημοψήφισμα το Βασιλέα και μου είπε: «Αυτό που κάνεις είναι λάθος και θα έχει κόστος. Δεν πιάνεις τα μηνύματα των εποχών». Ίσως δεν τα είχα πιάσει.

Το 1980, όταν η Νέα Δημοκρατία με κάλεσε να αναλάβω την αρθρογραφία της «ΝΕΑΣ ΠΟΡΕΙΑΣ» και ενώ υπήρχαν τεράστιοι πνευματικοί ογκόλιθοι, όπως ο αείμνηστος Θανάσης Κανελλόπουλος, μου έκανε εντύπωση ότι ο Υπουργός Οικονομικών τότε, ο Μιλτιάδης ο Έβερτ, είχε τα πιο στέρεα, απλά επιχειρήματα και τα μετέφερε με έναν εξαιρετικό τρόπο. Δεν ήταν ποτέ η διάνοια, ήταν ο μέσος αποτελεσματικός νους. Αυτός ήταν ο Μιλτιάδης ο Έβερτ.

Το 1984, ο Ευάγγελος Αβέρωφ του ανέθεσε τον προεκλογικό αγώνα των ευρωεκλογών και είχαμε το στρατηγείο -για όσους

θυμούνται και όσοι ήταν τότε στη Νέα Δημοκρατία- απέναντι από το «HILTON». Τελειώναμε στις 2.00 - 2.30' το βράδυ. Η εντολή του ήταν: «6.00' η ώρα εδώ». Ουδέποτε στις 7.00'. Τόσο πολύ εργαζόταν ο Μιλιτιάδης ο Έβερετ.

Το 1986, ήταν μέλος της ΑΕΚ «ΑΕΚ» είχε βαφτίσει την ομάδα που είχε επιλέξει ο Επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας σήμερα, ο Κώστας ο Μητσοτάκης, την ομάδα που έδινε τη μάχη για τις δημοτικές εκλογές: Ανδριανόπουλος – Έβερετ – Κούβελας. Ήταν μέλος, λοιπόν, της ΑΕΚ που έδωσε εκείνο τον αέρα της επερχόμενης νίκης. Δήμαρχος μετά από πολλά χρόνια στην Αθήνα, παντοκρατορία της άλλης πλευράς. Τότε είχε πάρει και το όνομα, το προσωνύμιο, το παρατσούκλι, αν θέλετε, «μπουλντόζας» -εξαίτιας του τρόπου με τον οποίο χειριζόταν τα πράγματα- και τον συνόδευσε για όλα αυτά τα χρόνια της ζωής του.

Το 1993, μετά την ήττα της Νέας Δημοκρατίας από τα γινώστα γεγονότα, ο Μιλιτιάδης Έβερετ έβαλε υποψηφιότητα και ήλπιον στο πλευρό του, παρ' ότι είχαμε διαφορές σε επιμέρους χειρισμούς κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης της χώρας από τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη. Νίκησε με μεγάλη πλειοψηφία και επέβαλε την ενόθητη με εκείνη την πρωτοβουλία –που θέλω να θυμίσω στους νεότερους της Νέας Δημοκρατίας- να χρίσει από την πρώτη ημέρα Αντιπρόεδρό του τον εσωκομματικό του αντίπαλο. Αυτό ήταν μία σοφή πράξη. Βέβαια, δεν ευτυχίσαμε τότε να είμαστε όλοι μαζί για να αντιμετωπίσουμε το 1996 τον Κώστα Σημίτη. Το σαράκι της παράταξης από τότε δημιουργούσε προβλήματα.

Το 1996, λίγο πριν από τις εκλογές, στην κηδεία του Σολωμού Σολωμού με είχε στείλει με μία αποστολή: να προσπαθήσω για τη «συγκόλληση» της παράταξης. Δεν επετεύχθη.

Έχασε τις εκλογές και είχε την ευαισθησία, ως δεν όφειλε, να παραιτηθεί, με μία ήττα. Υπήρξαν άνθρωποι τότε που του υπέδειξαν ότι έπρεπε να συνεχίσει. Κέρδισε τις εσωκομματικές εκλογές με μεγάλη διαφορά, όμως επειδή υπήρχε τότε μία εσωτερική αμφισβήτηση στο κόμμα, παρά τη μεγάλη κοινοβουλευτική νίκη, δέχθηκε να πάει σε συνέδριο. Ενθυμούμαι μία πίεση που υπήρχε, να ανοίξει το συνέδριο πλέον των οκτακοσίων συνέδρων που είχε. Υπήρξαν πολλές εισηγήσεις από ανθρώπους που βλέπω μέσα στην Αίθουσα, ότι δεν έπρεπε να ανοίξει αυτό το συνέδριο. Μολαταύτα, ο Μιλιτιάδης Έβερετ ήταν τόσο δημοκράτης που εν γνώσει του ότι κινδύνευε να χάσει τις εκλογές από ένα ανοιχτό συνέδριο, το έκανε και προέκυψε μια νέα ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας που έμελλε να φέρει το κόμμα στην εξουσία. Ο Μιλιτιάδης Έβερετ είχε μία τέτοια μεγάλη καρδιά -γιατί ήταν σκληρός, αλλά άκακος- που αγκάλιασε τη νέα ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας.

Ατύχησε και αρρώστησε νωρίς. Είχε ένα παράπονο, ότι στα τελευταία του βίου του, δεν τον επισκέπτονταν στο Πικέρμι πολλοί φίλοι απ' αυτούς που είχε ευεργετήσει. Θυμάμαι, λίγο πριν πεθάνει, πόσες αγωνίες κατέθετε με ένα στραπατσarisμένο από τα εγκεφαλικά εγκέφαλο, που κρατούσε όμως, πολύ καλά τις νοηματικές του διαδρομές.

Καμάρωνε για τα κορίτσια του, για τους γαμπρούς του. Είχε τη στεναχώρια του για τον ένα γαμπρό, αλλά είχε καμάρι για τον έτερο γαμπρό που είναι στην Αίθουσα και για τον οποίο πίστευε, στα τελευταία του βίου του, ότι θα ξαναγυρίσει στην πολιτική. Κι είμαι σίγουρος ότι θα συμβεί αυτό.

Ο Μιλιτιάδης Έβερετ υπήρξε ένας αγνός, καλός πατριώτης και εξαιρετικός Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας.

Αιώνια του η μνήμη!

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η τιμή που αποτίει σήμερα η Βουλή των Ελλήνων στον Μιλιτιάδη Έβερετ, θα μπορούσε να μας χρησιμεύσει ως ένα πολύτιμο μάθημα αυτογνωσίας για τον τρόπο ανάπτυξης των μεταξύ μας σχέσεων και τον τρόπο οικοδόμησης των πολιτικών συμπεριφορών μας.

Διάβαζα πρόσφατα έναν από τους εξαιρετικούς στοχαστές μας, το Στέλιο Ράμφο, να λέει ότι υπάρχει από την εποχή της κλασικής αρχαιότητας ένα στοιχείο διχαστικότητας αποτυπω-

μένο στη συλλογική και ατομική συμπεριφορά μας. Κι ένας άλλος οξυδερκής σύγχρονος Έλληνας έλεγε ότι μας συνοδεύει ένας γονιδιακός φθόνος. Θα έλεγε κανείς ότι η περίπτωση του πολιτικού Μιλιτιάδη Έβερετ, μάς βοηθά να κατανοήσουμε γιατί μπορούμε να είμαστε διαφορετικοί στην πολιτική και γιατί μπορούμε να αντλούμε ο ένας από τον άλλο και να συμβάλλουμε όλοι μαζί σε μια καλύτερη συνθήκη και για το πολίτευμα και για τον ελληνικό λαό. Διότι ο Μιλιτιάδης Έβερετ μας επιτρέπει, πριν απ' όλα να καταλάβουμε ότι στην πολιτική δεν χωρά ο μανιχαϊσμός, δεν χωρά η εφάπαξ κατάταξη, η σφραγίδα.

Εγώ μεγάλωσα πολιτικά στην προδικτατορική γενιά και θυμάμαι ότι γνώρισα τον Έβερετ σε εκείνες τις συγκρούσεις. Νομίζω ότι θυμάμαι και τον Σπύρο Χαλβατζή. Ήταν, ας το πούμε, η δημοκρατική πλευρά στο χώρο των Προπυλαίων και απέναντι, ήταν η νεολαία της ΕΡΕ και υπήρχαν συγκρούσεις καμμία φορά σωματικές. Κάποιος μου έδειξε και είπε «Αυτός είναι ο Έβερετ». Θα μπορούσε, λοιπόν, κάποιος να σφραγίσει ότι ο Μιλιτιάδης Έβερετ ήταν ο Πρόεδρος της νεολαίας της ΕΡΕ και να πάει με ένα διχαστικό τρόπο.

Τι απέδειξε όμως, ο Μιλιτιάδης Έβερετ; Απέδειξε ότι ο πολιτικός, όταν ελαύνεται από το κύριο στοιχείο που τον σφράγιζε, που ήταν η αγάπη στην πατρίδα, που μεταφράζεται και σε αγάπη και στο λαό και στους δημοκρατικούς θεσμούς, μεταβάλλεται. Και πρέπει να τιμήσουμε αυτήν την ολοκληρωμένη προσωπικότητα, που από την αφετηρία, πριν από όλα στρατεύθηκε ενεργά στον αντιδικτατορικό αγώνα και στρατεύθηκε ενεργά με ρίσκο προσωπικό, γιατί η σεμνότητά του δεν του επέτρεπε να λέει ότι τοποθετούσε εκρηκτικούς μηχανισμούς. Διακινδύνευε, δηλαδή, τουλάχιστον τη σωματική του ακεραιότητα.

Και όλοι θυμόμαστε ότι όλη η διαδρομή του, με το πάθος, την κατηγορηματικότητα που στήριζε τις θέσεις της παράταξής του, συνοδεύταν ταυτόχρονα από ένα βαθύ σεβασμό στους δημοκρατικούς θεσμούς που οικοδομήσαμε αμέσως μετά το 1974, όταν σ' αυτόν τον τόπο θεμελιώσαμε, πριν από όλα, την πολιτική δημοκρατία.

Ο Μιλιτιάδης Έβερετ, υπήρξε, πράγματι, ένας άνθρωπος, που όχι μόνο στην πολιτική διαπάλη, αλλά και σε καίρια ζητούμενα των προκλήσεων της εποχής, ανεδείχθη επίσης, ένας άνθρωπος με φωτεινότητα.

Θα αναφέρω χαρακτηριστικά ένα περιστατικό, όταν ως Υπουργός Παιδείας κλήθηκε να πάρω μια από τις πιο δύσκολες αποφάσεις και θεωρώ από τις πιο θετικές. Στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα είχαμε και έχουμε σε ποσοστό 10% παιδιά αλλοδαπών από είκοσι έξι διαφορετικές χώρες. Μέσα στις τάξεις μας φοιτούν σε ποσοστό 10% αλλοδαποί μαθητές από είκοσι έξι διαφορετικές χώρες προέλευσης. Όταν ετέθη, λοιπόν, το θέμα αν αυτά τα παιδιά δικαιούνται να μετέχουν της εκπαιδευτικής, κοινωνικής διαδικασίας ιστίμως –με τον περίφημο συμβολισμό αν δικαιούται ένας αριστούχος αλλοδαπός να υψώνει την ελληνική σημαία και όταν πήρα την απόφαση ότι οφείλουμε να θεωρούμε πως έχει αυτό το δικαίωμα ο αλλοδαπός, εφόσον και ο ίδιος αισθάνεται περήφανος να σηκώνει την ελληνική σημαία, δεν θα ξεχάσω, ποτέ μα ποτέ, ότι δύο από τους κύριους υποστηρικτές της απόφασης αυτής, χωρίς κανένα δισταγμό και χωρίς καμμία αναστολή, ήταν ο τότε Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωστής Στεφανόπουλος και ο Μιλιτιάδης Έβερετ.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι ο Μιλιτιάδης Έβερετ, που πράγματι είχε όλα τα χαρακτηριστικά, όπως τα ανέφερε ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Αβραμόπουλος και όλα τα γνωρίσματα όπως τα κατέγραψε ο κ. Καρατζαφέρης, ήταν ένας πολιτικός της πράξης, ένας πολιτικός του αποτελέσματος. Και ήταν ένας πολιτικός, που εδραίωσε στη Μεταπολίτευση τη συναίνεση, αποτελώντας ο ίδιος παράδειγμα των πολιτικών συμπεριφορών, που θα έπρεπε, κατά τη γνώμη μου, να μην είναι μεταθανάτιες αναγνώσεις, αλλά καθημερινή ανάμεσά μας συμπεριφορά.

Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Χαρίλαος Τρικούπης έφυγε με εκλογές και με τη σφραγίδα του κλέφτη, ότι ο Ελευθέριος Βενιζέλος έφυγε το 1932 με εκλογές και με τη σφραγίδα του κλέφτη. Και φυσικά, ουδείς πιστεύει, ουδείς τολμά να διανοηθεί σήμερα ότι αυτό είχε οποιαδήποτε αντιστοιχία είτε για τον Χαρίλαο Τρικούπη είτε για τον Ελευθέριο Βενιζέλο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Απεδείχθη δικαστικώς.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Απεδείχθη δικαστικώς, ιστορικώς, από κάθε άποψη. Αλλά αυτό εκείνη την εποχή έπαιξε το ρόλο του, κύριε Πρόεδρε, εκείνη την εποχή, δημιούργησε πλειοψηφίες.

Γι' αυτό, λοιπόν, θεωρώ ότι όλες οι πτέρυγες δικαίως αποδίδουμε φόρο τιμής στο Μιλτιάδη Έβερτ, όχι μόνο γιατί ο αποθανών δεδικαίωται, αλλά γιατί ο αποθανών, έδωσε με τη ζωή του το δικαίωμα να θεωρούμε ότι προχώρησε την κοινή συνήθη, που είναι το δημοκρατικό πολίτευμα, που είναι η κατανόηση και που είναι –θα πρόσθετα εγώ– ειδικά για τον Μιλτιάδη Έβερτ το πιο σημαντικό: ότι η πολιτική είναι η πράξη που επαληθεύει τις ιδέες και όχι τα λόγια που κάνουν γύρω-γύρω από τις ιδέες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, τον κ. Πέτρο Ευθυμίου.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Σπύρος Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο πρόσωπο του Μιλτιάδη Έβερτ, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αναγνώριζε τα τελευταία σαράντα χρόνια έναν συνεπή στις ιδέες του, μαχητικό και ευθύ πολιτικό. Η γενική αποτίμηση της διαδρομής του, δεν αφορά στενά ή κυρίως έναν πολιτικό ηγέτη, αλλά έναν από τους βασικούς εκπροσώπους μιας συγκεκριμένης στρατηγικής.

Βρεθήκαμε σε διαφορετικούς χώρους, παλεύοντας από άλλη ταξική, επομένως, και κομματική σκοπιά. Αντίθετα από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ο Μιλτιάδης Έβερτ υπήρξε θερμός υποστηρικτής της λεγόμενης ελεύθερης αγοράς, της ένταξης και προσαρμογής της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πάσχισε με όλες του τις δυνάμεις για την ισχυροποίηση και τον εκσυγχρονισμό του αστικού πολιτικού συστήματος.

Ωστόσο, είναι δίκαιο να ομολογηθεί ότι ύστερα από τη νεανική του διαδρομή, όπου είχαμε άλλες συγκρούσεις, ο Μιλτιάδης Έβερτ υπεράσπιζε τις ιδεολογικές αρχές και θέσεις του με επιχειρήματα επί της ουσίας, χωρίς να καταφεύγει στο ψέμα και στη συκοφαντία. Δεν είχε εύκολους και επιφανειακούς χαρακτηρισμούς, που συσκοτίζουν και κρύβουν το βάθος των ζητημάτων και την πολιτική τακτική.

Έτσι στάθηκε, έτσι πορεύθηκε είτε με την ιδιότητα του Δημάρχου Αθηναίων και Βουλευτή είτε με την ιδιότητα του Υπουργού και Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και στη συνέχεια ως το τέλος της ζωής του.

Όλα αυτά οφείλουμε να τα αναγνωρίσουμε στον Μιλτιάδη Έβερτ, ανεξάρτητα από το ότι εμείς πιστεύουμε πως η τάξη την οποία εκπροσώπησε και υπεράσπισε με όλες του τις δυνάμεις είναι ιστορικά ξεπερασμένη.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ ήταν ένας μαχητής, ένας ιδεολογικός και πολιτικός αντίπαλος, ευθύς και τίμιος.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Σπύρο Χαλβατζή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πριν από λίγο ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού διατύπωσε ένα βιωματικό λόγο, γιατί είχε το προνόμιο να συγκαταλέγεται στους φίλους του Μιλτιάδη Έβερτ.

Ο ομιλών, βεβαίως, δεν είχε αυτό το προνόμιο, γι' αυτό θα μου επιτρέψετε να μεταφέρω στην Αίθουσα την εικόνα που ένας τρίτος αποκόμιζε από τον άνθρωπο, τον πολιτικό Μιλτιάδη Έβερτ.

Επιτρέψτε μου να περιγράψω βασικά χαρακτηριστικά της εικόνας αυτής με αδρές γραμμές. Πρώτον, ήταν ένας άνθρωπος με χιούμορ, πράγμα που δημιουργούσε μια αίσθηση οικειότητας στο συνομιλητή του.

Δεύτερον, ήταν ένας άνθρωπος με βαθύ αυτοσαρκασμό, πράγμα που έδειχνε ότι είχε μία αυτοσυνειδησία, που μπορούσε

να αντιπαλέψει, να λειτουργήσει ως αντίρροπη δύναμη στην εγωπάθεια, από την οποία πολλές φορές πλήττονται οι πολιτικοί.

Λόγω επαγγέλματος και για να δείξω αυτό το στοιχείο του αυτοσαρκασμού που είπα, συγκράτησα δύο φράσεις του ανδρός, που θα ήθελα να τις καταθέσω και στην Αίθουσα. Όταν, λοιπόν, εισήλθε το μονοτονικό στη ζωή μας, ο Μιλτιάδης Έβερτ είπε ότι είναι ευτυχής για την κατάργηση των τόνων, διότι ποτέ δεν είχε μάθει να τους χρησιμοποιεί σωστά. Το δεύτερο είναι το εξής: Όταν τον ρωτούσαν ποιο ήταν το αγαπημένο του μάθημα, έλεγε: «Μα, το αγαπημένο μου μάθημα είναι η έκθεση. Έπαιρνα πάντοτε «20», αλλά το «20» αυτό, ήταν το άθροισμα τεσσάρων εκθέσεων».

Τρίτον, ήταν ένας άνθρωπος ηθικός, γιατί όταν τον ρωτούσαν «ποιο είναι το όραμά σου για την Ελλάδα», έλεγε με ενάργεια: «Το όραμά μου για την Ελλάδα είναι να γίνει μια χώρα ηθικής». Και, βεβαίως, το μήνυμά του είναι επίκαιρο και στην εποχή μας, γιατί το πολιτικό σύστημα της χώρας καταβάλλει προσπάθεια μέχρι και σήμερα –ασχέτως εάν η προσπάθεια αυτή είναι επιτυχημένη ή όχι με επιτροπές, εξεταστικές ή προανακριτικές– να καθαρώνει την κόπρη του Αυγείου, που χρόνια τώρα έχει συσσωρευτεί.

Και βεβαίως, ήταν ένας άνθρωπος που πίστευε στην Ορθοδοξία, ήταν ένας άνθρωπος κοντά στην Εκκλησία. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την αντίδραση του ανδρός, όταν σε μία έκθεση έργων τέχνης είδε ένα έκθεμα που προσέβαλε τον Εσταυρωμένο και τότε με θάρρος είπε: «Η θα το κατεβάσετε αυτό ή θα αναγκάσετε εμένα να έρθω και να το κατεβάσω». Είναι ο πολιτικός της πράξης, που είπαμε πριν από λίγο όλοι.

Γι' αυτά όλα τα προσόντα, θεωρώ, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι τιμήθηκε από τον ελληνικό λαό και γι' αυτό ανεδείχθη και στο αξίωμα του Βουλευτού και στο αξίωμα του Δημάρχου Αθηναίων και στο αξίωμα του Υπουργού και βεβαίως, στο αξίωμα του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως. Είναι ένας άνθρωπος που άφησε ανεξίτηλη τη μνήμη του στον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρος Δρίτσας να λάβει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, τιμά με ειλικρίνεια και σεβασμό τη μνήμη του Μιλτιάδη Έβερτ, όπως τιμά τη μνήμη του Άγγελου Τζέκη και τη μνήμη του Μπάμπη Πρωτόπαπα, που σε λίγες ώρες θα τον αποχαιρετήσουν οι πολιτικοί και προσωπικοί του φίλοι, οι σύντροφοι και η οικογένειά του.

Είναι πολύ σημαντικό σε αυτό το τρίπτυχο της προσωπικής, κοινωνικής και πολιτικής πορείας των ανθρώπων ατομικά ή και του ανθρώπινου είδους στο σύνολό του, να μπορούν με αξιοσύνη να συμπίπτουν αυτές οι τρεις ιδιότητες, η ανθρώπινη υπόσταση, η κοινωνική υπόσταση και η πολιτική συμπεριφορά και παρουσία.

Αυτές οδηγούν σε μία ολοκλήρωση και λίγο-πολύ όλοι μας είτε άνθρωποι που έχουν καταγράψει με την προσωπική τους παρουσία το πέρασμά τους με δημόσιο τρόπο από τη ζωή είτε άνθρωποι που πέρασαν την προσωπική τους πορεία μέσα από το στενό τους φιλικό, οικογενειακό και επαγγελματικό τους περιβάλλον, κρινόμαστε από αυτήν τη σύμπτωση αυτών των τριών παραμέτρων.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ για την Αριστερά ήταν ένας σκληρός αντίπαλος, σε παλαιότερες εποχές πολύ σκληρός. Στην πορεία των πραγμάτων, σταθερής αντίθεσης πολιτικές τάσεις χαρακτήριζαν τη στάση της Αριστεράς και τη στάση που υπερασπιζόταν ο Μιλτιάδης Έβερτ.

Είναι, όμως, ακριβώς πολύ χαρακτηριστικό –και εδώ αξίζει σ' αυτό το πεδίο να τιμήσουμε το Μιλτιάδη Έβερτ– πώς κρίνεται η προσωπικότητα και του πολιτικού και του καθενός ανθρώπου μέσα στην πορεία των γεγονότων της ιστορίας. Όταν κανείς μείνει αμετάβλητος σε ό,τι απολύτως μονόπλευρο επέλεξε κάποτε στη ζωή του είτε από την οικογενειακή του παράδοση είτε

από άλλες αιτίες, τότε δεν είναι σταθερός, είναι εκτός πορείας της ζωής και της κοινωνίας.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ ήταν μια ζωντανή πολιτική παρουσία και με τη διαδρομή του μέσα από την προδικτατορική δράση και διά της δικτατορίας, αποτελεί ένα από τα παραδείγματα εκείνα των πολιτικών μας αντιπάλων, που μπόρεσαν να ενσωματώσουν και στον πολιτικό προβληματισμό, αλλά και στον προσωπικό ψυχισμό και στην προσωπική συγκρότηση, τα διδάγματα μιας πολύ σοβαρής και δραματικής ιστορίας του τόπου, τα διδάγματα της δικτατορικής εκτροπής και εκεί να σταθεί και όρθιος και εκεί, εν συνεχεία, να ενσωματώσει αυτές τις κατακτήσεις -και τις προσωπικές και τις πολιτικές- στην παραπέρα πορεία.

Έτσι, λοιπόν, πραγματικά μπορούμε να πούμε ότι η σταθερότητα, η συνέπεια, η ευθύτητα, η ειλικρίνεια, μαζί με την προσήνεια και την οικειότητα, μια αστική λαϊκότητα συνοδευόμενη από ένα ηγαίο χιούμορ, χαρακτήρισαν το Μιλτιάδη Έβερτ της μεταδικτατορικής περιόδου που γνωρίσαμε.

Παραμείναμε αντίπαλοί του, αλλά δεν αισθανθήκαμε καμμία στιγμή ότι έχουμε λόγους να μη στεκόμαστε με σεβασμό στον αντίπαλο, με σεβασμό στον πολιτικό άνθρωπο και στις διαφορετικές -ακόμα και από θέση εξουσίας- τάσεις του.

Αυτά νομίζω ότι είναι μία πραγματική πείρα που μας δίνει το δικαίωμα, μας δίνει την υποχρέωση, με ειλικρίνεια να τιμήσουμε και σήμερα τη μνήμη του και στην οικογένειά του να εκφράσουμε την πιο μεγάλη μας συμπάρασταση για το κενό, που προφανώς έχει αφήσει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Παρακαλείται ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Κωνσταντίνος Τασούλας, να λάβει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Δεν συνοψίζεται η ζωή ενός ανθρώπου, βεβαίως, σε μία τέτοια εκδήλωση. Συνοψίζεται, όμως, το «τυπάρι», το αποτύπωμα της ζωής ενός ανθρώπου. Όπως λένε για μια ομιλία που εντυπωσιάζει «δεν θυμάμαι τι ακριβώς είπε, αλλά θυμάμαι τι με έκανε να νιώσω», έτσι και για τη ζωή ενός ανθρώπου, όπως ο Μιλτιάδης Έβερτ, μπορούμε να πούμε πως αφήνει ενδιαφέροντα αποτυπώματα, τα οποία πρέπει, πρώτα απ' όλα, να τα επισημάνουμε και για να αναγνωρίσουμε τη συμβολή του στη δημόσια ζωή της χώρας, αλλά και για να επιχειρήσουμε αυτά τα αποτυπώματα, να διδάξουν την πορεία μας.

Πάντα αναρωτιόμουν, πώς γίνεται ο κόσμος που ζήσαμε να μη συμβαδίζει με το άθροισμα των επικηδίων που ακούμε. Αν αθροίσεις τους επικηδείς που γίνονται, δεν εξηγείται ο κόσμος που έχει προηγηθεί των επικηδίων. Αυτό με κάνει να πω ακόμη περισσότερο ότι δεν έχει σημασία αν υπήρξαν λάθη, αστοχίες, ή αν διαφωνούσε κανείς με τον αείμνηστο Μιλτιάδη Έβερτ. Σημασία έχει -επαναλαμβάνω- το αποτύπωμα. Και για την ακρίβεια του λόγου η έκφραση «ο αποθανών δεδικαίωται» δεν σημαίνει αυτό που νομίζουμε όλοι ότι ο αποθανών δικαιούται την αναγνώριση όλης του της ζωής. Δυστυχώς, το «ο αποθανών δεδικαίωται» συμπληρώνεται «από της αμαρτίας» και σημαίνει, απλά και πεζά, ότι ο αποθανών επειδή πέθανε, απολυτρώθηκε από τη δυνατότητα να κάνει νέες αμαρτίες. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να αναζητούμε έγκριση και κατάφαση στα πάντα. Δεν το χρειάζεται ούτε ο Μιλτιάδης Έβερτ ούτε κανείς. Είναι τόσο ισχυρό το θετικό αποτύπωμα, που ακόμη και αντιρρήσεις ή διαφωνίες ή συγκρούσεις, όπως είπατε, δεν έχουν πια καμμία σημασία.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ, λοιπόν, έδωσε το υπόδειγμα, κατά τη γνώμη μου, ενός πολιτικού, ο οποίος στην Ελλάδα σπανίζει και ο οποίος είναι απολύτως απαραίτητος -προσέξτε- για να μπορέσει να έχει επίδοση ο ηγέτης. Ο ηγέτης στη χώρα μας -και ηγέτης για τον αείμνηστο Έβερτ, υπήρξε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής- δεν είναι ούτε μετέωρος ούτε μονήρης. Ο ηγέτης χρειάζεται πέντε, έξι, δέκα Έβερτ, για να μπορέσει να αναδείξει το ρόλο του και να επιτελέσει την αποστολή του. Πριν τη δικτατορία, ο ηγέτης που υπήρξε ο δάσκαλος του Μιλτιάδη Έβερτ, είχε αυτούς τους ανθρώπινους πυλώνες, όπως λέμε με τη σύγχρονη ορολογία, οι οποίοι τον στήριξαν και τον βοήθησαν να πραγματοποιήσει το έργο του. Αυτό υπήρξε, μετά τη δικτατορία, δίπλα στον Κωνστα-

ντίνο Καραμανλή ο Μιλτιάδης Έβερτ, η απαραίτητη εκείνη ανθρώπινη σύναρση, η απαραίτητη εκείνη ανθρώπινη συμπαράσταση στον ηγέτη που τον βοήθησε. Πιστέψτε με, είναι αποφασιστική, ακόμα και αν όχι πάντα ιστορικά αναγνωρισμένη, αυτή η βοήθεια.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ ήταν σημαίων πολιτικός της Μεταπολιτεύσεως. Ήταν σημαίων πολιτικός της χαρισάμενης εποχής, της εποχής, που «οι θεοί ευλογούσαν», για να συγκρίνουμε με τη σημερινή εποχή, που «οι θεοί» ενδεχομένως μπορούμε να πούμε «ξεχνούν».

Κάθε εποχή, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -έτσι και η εποχή που έδρασε και πραγματοποίησε και άφησε το σημαντικό του αποτύπωμα ο Μιλτιάδης Έβερτ- πρέπει να κρίνεται, όχι με τα κριτήρια της επόμενης εποχής, αλλά πρέπει να κρίνεται με βάση τα δεδομένα εκείνης της στιγμής και με βάση τις αξιώσεις, τις απαιτήσεις και τις δυσκολίες εκείνης της στιγμής.

Συνηθίζουμε να καταριόμαστε την εποχή που χαρακτηρίζουμε Μεταπολίτευση, επειδή σήμερα πιεζόμαστε αφόρητα και νιώθουμε αμηχανία από την κοινή γνώμη για τις δραματικές εξελίξεις στην οικονομία της χώρας. Και επιλέγουμε πολλοί από εμάς, τη μέθοδο της αυτομαστιγώσεως και της αυτομετανοίας, προκειμένου -κακώς και αλυσιτελώς, κατά τη γνώμη μου- να προκαλέσουμε την εξαίρεση από την οργή του κόσμου στο πρόσωπό μας.

Νομίζω πως αυτή η προσπάθεια να προκαλέσει ο καθένας από εμάς την ατομική του εξαίρεση από την οργή του κόσμου, είναι μία προσπάθεια η οποία δεν αξίζει στο πολιτικό σύστημα. Είναι μία προσπάθεια, η οποία ενδεχομένως δείχνει ότι σε τέτοιες στιγμές αμηχανίας, δεν έχουμε το ανάστημα και τις πραγματικές ευθύνες μας να αναδείξουμε αλλά και το γεγονός ότι ο κοινοβουλευτισμός -αυτό στο οποίο βαθύτατα πίστευε ο Έβερτ- ανέχεται, επιτρέπει, επιβάλλει την οργή, την αγανάκτηση, τον ξεσηκωμό, δεν μπορεί να επιτρέψει την αυτοκατάλυσή του. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να νιώθουμε ένοχοι και να παριστάνουμε ότι αυτομαστιγωνόμαστε, για να εξαιρεθούμε από την οργή του πλήθους. Νομίζω ότι μία αντρίκια ανάληψη ευθύνης, όπως θα έκανε ο Έβερτ και μία προσπάθεια διορθώσεως της κατάστασης, είναι αυτό που περιγράφει το καθήκον μας.

Ο Έβερτ υπήρξε πολιτικός του αποτελέσματος, όπως προελέχθη. Υπήρξε πολιτικός της αντίστασης στο συρμό. Καθένας θυμάται προσωπικές πινελιές. Ήταν ο πολιτικός εκείνος ο οποίος ως Υπουργός Προεδρίας στην κυβέρνηση Μητσοτάκη την περίοδο 1990-1993, επέβαλε αυτό που σήμερα όλοι θεωρούν αυτονόητο, αλλά τότε όλοι πολέμουσαν: τις μετατάξεις. Το αυτονόητο σήμερα και καθυστερημένο ήταν εκείνη την περίοδο κάτι το αποτρόπαιο, κάτι το θανατηφόρο, κάτι το αδιανόητο. Πώς είναι δυνατόν να γίνουν μετατάξεις από πλεονάζοντες φορείς του δημοσίου, σε φορείς του δημοσίου, οι οποίοι είχαν ανάγκη προσωπικού; Πώς είναι δυνατόν, έλεγε τότε ο αγανακτισμένος κόσμος -όπως θα λέγαμε σήμερα- να παίρνετε από πλεονάζοντες φορείς του δημοσίου και να τους στέλνετε στο Ταμείο Μετάλλου, όπου επειδή ακριβώς δεν υπήρχε προσωπικό, οι συνταξιούχοι του Ταμείου Μετάλλου έπαιρναν σύνταξη μετά τρία, τέσσερα ή και περισσότερα χρόνια;

Τότε δεν τολμούσε κανείς να διανοηθεί ότι αυτό μπορεί να γίνει και όλη η αγανάκτηση χτυπούσε αυτόν, τον Έβερτ, που τόλμησε να το διανοηθεί. Και τότε, επεχειρήθη και επεβλήθη αυτό με ένα νόμο: οι αναγκαστικές μετατάξεις. Και όπως τώρα αμήχανοι ψελλίζουμε δικαιολογίες εν σχέσει με την αγανάκτηση της κοινής γνώμης, έτσι και τότε εμείς, οι ομοϊδεάτες του αείμνηστου Έβερτ, ψελλίζαμε δικαιολογίες έναντι της τότε αγανάκτησης, που δεν επέτρεπε να γίνει αυτό.

Είδατε, λοιπόν, ότι έτσι κι αλλιώς, αν δεν ξέρεις τι θέλεις και αν δεν πιστεύεις αυτό που θέλεις, πάντα θα χρειάζεται να ψελλίζεις δικαιολογίες. Ο Έβερτ αυτό δεν το έκανε! Προχώρησαν οι μετατάξεις, αποσυμφορήθηκαν κάποιες υπηρεσίες του δημοσίου, εμπλουτίστηκαν άλλες υπηρεσίες του δημοσίου και πήρε ανάσα το Ταμείο Μετάλλου. Το λέω έτσι χαρακτηριστικά, ενδεικτικά.

Φυσικά, ο ελληνικός λαός, με την ελεύθερη βούλησή του, κατάρχησε εκείνη την κυβέρνηση. Με την ελεύθερη βούληση του

ελληνικού λαού, οι μετατάξεις ακυρώθηκαν –χαρκτηρίστηκαν «πολιτικός διωγμός»– και στο Ταμείο Μετάλλου γυρίσαμε ξανά σ' αυτό που θέλαμε στην πραγματικότητα, να παίρνουμε σύνταξη δηλαδή στα πέντε χρόνια.

Ο Έβερτ πήγε κόντρα σ' αυτό, όχι σήμερα που περίπου δεν τολμά κανείς να το αρνηθεί, αλλά τότε που δεν τολμούσε κανείς να το αρθρώσει, πόσω μάλλον να το θεσπίσει.

Αυτός ήταν ο Μιλτιάδης Έβερτ. Αυτό το αποτύπωμα ενός πολιτικού της πράξεως και ενός πολιτικού ο οποίος πάει κόντρα στο ρεύμα και όχι σύμφωνα με το ρεύμα, έχω στη δική μου συνείδηση και στη δική μου μνήμη.

Ζηλεύω το Μιλτιάδη Έβερτ γιατί πράγματι εν σχέσει με τις σημερινές δυσχέιμερες και χαλεπές και όχι εύκρατες εποχές έζησε και πολιτεύθηκε και ανδρώθηκε μέσα σε ένα κλίμα, το οποίο χαρακτηρίσα προηγουμένως «χαρισάμενη εποχή». Δεν θα έλεγα, όμως, ότι οικτρώ τον εαυτό μου που αυτή η χαρισάμενη εποχή έχει παρέλθει. Γιατί, όπως ο Μιλτιάδης Έβερτ ο αείμνηστος, έτσι και όλοι εμείς, οι οποίοι διδασκόμαστε από την μνήμη του, έχουμε κάποιο χρέος έναντι αυτής της μοίρας που μέχρι τώρα στάθηκε πλουσιοπάροχα δίπλα μας, ως πολιτευομένων, ως πολιτικών. Είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζει, όχι το κόμμα μας ή το κόμμα σας, κύριε Ροντούλη, ή το κόμμα του ΠΑΣΟΚ ή τα κόμματα της Αριστεράς αλλά είναι η μεγαλύτερη πρόκληση μιας ευνοημένης γενιάς, στην οποίαν ανήκουμε, ανήκαμε όλοι μας και η οποία οφείλει με ειλικρίνεια, με σθεναρότητα, αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα να αποκαταστήσει την ευρυθμία στη χώρα.

Πολιτικοί σαν τον Μιλτιάδη Έβερτ μας διδάσκουν αυτές τις δύσκολες ώρες, τις αμύχανες ώρες, μερικές φορές και τις ώρες που νιώθουμε να μας διακατέχει ένας φόβος –δεν είναι ντροπή να το πούμε– για την ένταση και την εξέλιξη της χώρας να στεκόμαστε όρθιοι, σταθεροί και να επιμένουμε στο σωστό. Δεν είναι πείσμα να επιμένεις στο σωστό. Έτσι κι εκείνος. Γι' αυτό χαρακτηρίστηκε «μπουλντόζας», γιατί είχε αυτό το πείσμα, γιατί είχε αυτήν την αποτελεσματικότητα.

Το αποτύπωμά του εμένα με βοηθάει σήμερα να αντιμετωπίσω και σε προσωπικό και σε συλλογικό επίπεδο τη δοκιμασία και την περιπέτεια της χώρας. Με βοηθάει να θέλω να επιλύσω συλλογικά –δεν τολμώ να αρθρώσω «ατομικά» βέβαια, αλλά «συλλογικά»– το πρόβλημα το πολιτικό και το οικονομικό της χώρας, κυρίως, όμως, να νιώσω το πολιτικό προσωπικό της χώρας, που πολλοί το αποκαλούν «σύστημα». Νομίζω ότι είναι ένας εξωραϊσμός. Μακάρι να ήταν σύστημα. Θα τα πήγαινε καλύτερα. Κάθε σύστημα είναι πολύ πιο οργανωμένο. Νομίζω ότι μας έχουν μεγαλοποιήσει, μας έχουν μυθοποιήσει λίγο. Μεταξύ μας. Δεν νομίζω να υπήρξαμε στην πραγματικότητα σύστημα.

Νομίζω, λοιπόν, ότι σήμερα τέτοιες μορφές, τέτοια αποτυπώματα, τέτοιες αναμνήσεις, τέτοια υποδείγματα, με τα λάθη τους και τα σωστά τους, με τα υπέρ και τα κατά, που ο απολογισμός και το τελικό αποτέλεσμα είναι σαφώς υπέρ, δίνουν το μέτρο της δικής μας προσπάθειας και της δικής μας συμμετοχής στην ανόρθωση της χώρας. Και μπορεί ακόμη και σήμερα να μας κατατράχουν και να μας καταδιώκουν λέξεις-συνθήματα και λέξεις-κλισέ, όπως είναι η συναίνεση, όπως είναι η συνεννόηση, όπως είναι το «όλοι μαζί». Και εδώ θυμάμαι πάντα έναν που μου έλεγε ότι στην Ελλάδα το «όλοι μαζί» έχει και μια λεξούλα που το ακολουθεί, αλλά δεν ακούγεται. Στην Ελλάδα, όταν λέμε «όλοι μαζί», εννοούμε «όλοι μαζί μου». Απλώς το «μου» το προσφέρουμε πολύ σιγά.

Πέρα από αυτές τις λεξούλες, πέρα από αυτές τις συμπαθητικές εκφράσεις, αυτό που χρειάζεται και αυτό που λείπει από τη χώρα είναι η αποτελεσματικότητα. Πρέπει να παλέψουμε για την αποτελεσματικότητα. Πρέπει να παλέψουμε να λύνονται τα θέματα και να καταλάβει ο τόπος ότι η ηγεσία δεν είναι ένας ωραίος ομιλητής, ένας άνθρωπος που τα λέει καλά, όπως κυριάρχησε να θεωρείται εδώ και χρόνια. Ο Έβερτ, ας πούμε, μάλλον δεν τα έλεγε καλά, αλλά ήταν ένας άνθρωπος που τα έκανε καλά. Και ο Έβερτ σίγουρα τα έκανε καλά.

Τελειώνω αυτή μου την αναφορά στη μνήμη του Έβερτ και αυτή την υπόκληση στο θετικό αποτύπωμα της δραστηριότητάς του για να διαβάσω, κάνοντας μνημόσυνο στον άνθρωπο που

υπηρέτησε και θαύμασε και προσπάθησε να μιμηθεί ο Έβερτ, για να καταλάβουμε τι λείπει σήμερα γύρω μας και να το αναζητήσουμε:

«Ο Πρωθυπουργός για να προχωρήσει στο έργο του, έκανε προγράμματα εργασίας. Πρώτα ένα γενικό πρόγραμμα του κυβερνητικού έργου, έπειτα ένα πρόγραμμα της δικής του απασχόλησής και τέλος ένα πρόγραμμα για κάθε συνεργάτη του. Για να το κάνει αυτό με επιτυχία, έπρεπε να έχει το χάρισμα να ξεχωρίζει με ασφάλεια τα ουσιώδη από τα επουσιώδη, να ιεραρχεί κατά την αξία του, στους διάφορους επιδιωκτικούς στόχους και να μην παρεκκλίνει από τη γραμμή αυτή επηρεαζόμενος από τυχαία περιστατικά. Δεν παραιτούνταν από το πρόγραμμα εργασίας του, για να χαριστεί είτε σε τάξεις κοινωνικές είτε σε άτομα. Αυτή η ακαμψία του, στην οποία υποτασσόταν πρώτα ο ίδιος, αύξανε την εντύπωση κάποιας σκληρότητας που πολλοί του αποδίδανε. Αν θέλεις όμως να επιβάλεις τη θέλησή σου, ως υπεύθυνος ηγέτης, τον τρόπο εργασίας που κρίνεις σωστό και την ιεράρχηση που εσύ καθόρισες, κατ' ανάγκην έχοντας να παλέψεις με ανθρώπινο υλικό, πρέπει να είσαι άκαμπτος και σκληρός. Αλλά αυτό δεν είναι σκληρότητα ψυχής, είναι σκληρότητα θελήσεως, είναι άσκηση εξουσίας, για να μη γίνεται το κράτος, όπως έλεγε, καφενείο. Από αυτά τα δύσκολα και τα επώδυνα οικοδομείται ο ηγέτης».

Αυτόν τον ηγέτη, τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, υπηρέτησε, θαύμασε, απ' αυτόν τον ηγέτη, διδάχθηκε και πήρε πολλά ο Μιλτιάδης Έβερτ. Κι εμείς με τη σειρά μας, από αυτόν το Μιλτιάδη Έβερτ, διδαχθήκαμε, αυτόν θαυμάσαμε. Αυτού του Μιλτιάδη Έβερτ τη μνήμη τιμούμε και αυτήν την προσπάθεια πρέπει να κάνουμε για τη χώρα σήμερα, εμείς, η ευνοημένη γενιά, που αντί να ψάχνουμε τρόπους να γίνουμε συμπαθητικοί στους αγανακτισμένους πολίτες, πρέπει να εφαρμόζουμε τρόπους, ώστε να γίνουμε χρήσιμοι στην πατρίδα μας.

Η Νέα Δημοκρατία αυτό το χρέος το αναλαμβάνει. Υποκλινόμαι στη μνήμη του Μιλτιάδη Έβερτ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Τασούλα.

Παρακαλείται η συνάδελφος, κυρία Θεοδώρα Μπακογιάννη να λάβει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την κατανόηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω κι εγώ συλλυπούμενη το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για την απώλεια του Άγγελου Τζέκη. Ομολογώ ήταν τελείως απροσδόκητη. Θέλω να συλλυπηθώ και το κόμμα αλλά και την οικογένειά του, για την απώλεια ενός ανθρώπου ο οποίος είχε αφήσει το δικό του στίγμα στη Βουλή με έναν ιδιαίτερο τρόπο, με μία πολύ μεγάλη ευγένεια και ένα ήθος το οποίο θα το θυμόμαστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι διότι σήμερα και τα κόμματα της Αριστεράς και το ΠΑΣΟΚ θυμήθηκαν την αντιδικτατορική δράση του Μιλτιάδη Έβερτ. Λίγοι άνθρωποι γνωρίζουν τι, πραγματικά, είχε κάνει ο Μιλτιάδης Έβερτ κατά τη διάρκεια της δικτατορίας.

Εγώ πρέπει να σας πω ότι προσωπικά τότε τον γνώρισα, όταν ήμασταν υπό κατ' οίκον κράτηση στη Γλυφάδα και μία ωραία μέρα πετάχτηκε πάνω από τη μάντρα μία σακούλα με σοκολάτες. Δεν καταλάβαμε ποιος είχε ρίξει τη σακούλα με τις σοκολάτες και ανεβήκαμε στη μάντρα και βρήκαμε ένα νεαρό μαζί με ένα φίλο του ο οποίος ήταν ο Μιλτιάδης Έβερτ –καμμία σχέση τότε πολιτικά με εμάς– και ο οποίος είχε έρθει να μάθει πόσα παιδιά είναι υπό κατ' οίκον κράτηση, τι γίνεται, ποια ήταν η κατάσταση για να μπορέσει κι εκείνος να προσθέσει στο δικό του αγώνα της απελευθέρωσής μας.

Από τότε με το Μιλτιάδη Έβερτ, όπως αντιλαμβάνεστε, συμβαδίζαμε. Τον έχω ζήσει σε διάφορες φάσεις, καθοριστικές και για τη δική μου προσωπική ζωή, ακόμα και τη δυσκολότατη εκείνη μέρα της δολοφονίας του Παύλου Μπακογιάννη μέσα στο Κοινοβούλιο, όπου ο Μιλτιάδης Έβερτ ήταν παρών με ένα δικό του τρόπο ανθρώπινο, τρυφερό, ειλικρινή και πολιτικό.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ, όπως ειπώθηκε και νωρίτερα, ήταν ένας

άνθρωπος εκρηκτικός, ένας άνθρωπος αυθόρμητος. Όμως, ήταν και ένας άνθρωπος με τον οποίο ήξερες πού βρισκόσουν.

Εγώ υπήρξα σκληρός εσωκομματικός αντίπαλος του Μιλτιάδη Έβερτ κατά τη διάρκεια που βρισκόταν στην προεδρία της Νέας Δημοκρατίας. Εκείνη την εποχή, όμως, ο Μιλτιάδης Έβερτ έδειξε όλη του τη δημοκρατικότητα. Οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες της Νέας Δημοκρατίας –κάποιοι παλαιότεροι εδώ πέρα ίσως να το θυμούνται– ήταν οι πιο ενδιαφέρουσες Κοινοβουλευτικές Ομάδες που είχε ζήσει ποτέ το κόμμα, για τον απλούστατο λόγο ότι γινόνταν το «έλα να δεις». Ανοιχτά διαφωνούσαμε και ανοιχτά απαντούσαμε. Ήταν σαφές ότι ήμασταν μειοψηφία και ότι η πλειοψηφία αποφάσιζε, αλλά η συζήτηση γινόταν.

Όταν ο Μιλτιάδης Έβερτ έκανε τον «9,84», λίγοι άνθρωποι αντιλαμβάνονται τη σημασία που είχε ο «9,84» στη μονοκρατορία της ενημέρωσης εκείνης της εποχής. Και τότε θυμάμαι ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ παίρνει δημοσιογράφους που δεν είχαν καμμία σχέση με τη Νέα Δημοκρατία. Χαμός στο ίσωμα! Το κόμμα είχε σηκωθεί όρθιο. Είναι ποτέ δυνατόν να έρχονται δημοσιογράφοι στον «9,84» οι οποίοι να προέρχονται από την Αριστερά, από το ΠΑΣΟΚ κλπ και εν πάση περιπτώσει, χίλιοι διαφορετικοί και να είναι οι καθοριστικοί δημοσιογράφοι που έκαναν κουμάντο στον «9,84»; Όμως, αυτός ήταν ο Μιλτιάδης Έβερτ. Ήταν ένας άνθρωπος ο οποίος ήταν βαθιά δημοκράτης.

Και σήμερα αναρωτιέμαι, φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λόγος ήταν ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ ήταν παλαιός κοπής; Ο λόγος ήταν ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ μεγάλωσε στην προδικτατορική Ελλάδα, ότι έζησε τη δικτατορία και ήξερε να αξιολογεί; Ήξερε πραγματικά να αξιολογεί και το συμφέρον της πατρίδας του, αλλά κυρίως το συμφέρον της χώρας και το έβαζε πάνω από το οποιοδήποτε δικό του προσωπικό όφελος; Οφείλεται τελικά στο ότι εμείς έχουμε ζήσει και είμαστε άλλη γενιά; Οφείλεται στο ότι είμαστε η γενιά των ανθρώπων που πολιτικά μεγάλωσαμε μόνο με τα εύκολα; Μας λείπει ο Μιλτιάδης Έβερτ. Μας λείπει η φωνή του, μας λείπει η σκέψη του.

Εγώ προσωπικά του χρωστάω πολλά, διότι σας είπα και πριν ότι τον αντιπολιτεύθηκα σκληρά. Παρά ταύτα, όταν έφτασε η μέρα κρίσης για την αρχηγία της Νέας Δημοκρατίας, βγήκε με δήλωσή του και σ' αυτήν την εσωτερική μάχη με υποστήριξε. Αυτό έδειξε για άλλη μια φορά τον τρόπο με τον οποίο σκεπτόταν για την πατάξη και τη χώρα.

Εγώ νομίζω, πράγματι, ότι είναι οφειλόμενη η τιμή την οποία του αποτίουμε σήμερα. Και καλό είναι παραδείγματα σαν αυτά του Μιλτιάδη Έβερτ, πράγματι, να τα κρατήσουμε ζωντανά όχι μόνο για μια μέρα, σαν τη σημερινή που κάνουμε τη συζήτηση, αλλά να τα κρατήσουμε ζωντανά, διότι ετίμησε την πολιτική και ετίμησε τη δημοκρατία και την Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Μπακογιάννη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σειρά έχουν τώρα οι Πρόεδροι της Βουλής.

Πρώτος θα μιλήσει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας και στη συνέχεια το λόγο θα πάρει ο κ. Κακλαμάνης.

Κυρία Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άγχος ενός φίλου και συνεργάτη σε μια εκδήλωση μνήμης και τιμής, όπως αυτή που πραγματοποιεί σήμερα η Βουλή των Ελλήνων, είναι να μην υπερβάλει σε επαίνους, να μη λησμονήσει την παράθεση του έργου, να μην υποτιμήσει τη συνεισφορά, να μη θεωρηθεί ότι αποκρύπτει αδυναμίες.

Για μια πληθωρική προσωπικότητα, για μια μακρά πολιτική παρουσία, για έναν άνθρωπο, όπως ο Μιλτιάδης Έβερτ, είναι έργο δύσκολο στη διάσταση του χρόνου που έχω στη διάθεσή μου. Όμως, δεν έχει τόσο σημασία τι θα πω ο ίδιος, όσο το τι πιστεύουν και αισθάνονται οι συμπολίτες μας, για έναν πολιτικό που σφράγισε την εποχή του μ' αυτά που έκανε, αλλά και με αυτά τα οποία θα μπορούσε να κάνει αν του δίνονταν οι ευκαιρίες.

Για εμάς έχει σημασία τι μας διδάσκει η ζωή του και πιστεύω ότι αυτή είναι η έννοια της σημερινής συνεδρίασης στην Ολομέ-

λεια της Βουλής των Ελλήνων.

Η οικογένεια του Μιλτιάδη Έβερτ, για δύο αιώνες έκανε τον αρχικό φιλελληνισμό της συνεχή έργο συνεισφοράς στην πατρίδα. Όλοι οι πρόγονοί του, από τον αγωνιστή της Επανάστασης που πολέμησε το 1821 μέχρι τον πατέρα του Άγγελο Έβερτ, πρόσφεραν στην πατρίδα, στο κράτος, στη δημόσια ζωή. Με το βάρος αυτής της κληρονομιάς μπήκε νέος στο δημόσιο βίο της χώρας, με ξεκάθαρες ιδέες για την Ελλάδα, αλλά και για την πολιτική, που τις κράτησε ως το τέλος. Δεν τις άλλαξε για να κερδίσει την εύνοια των ισχυρών ή των πολλών. Αυτό είναι ίσως η σημαντικότερη κληρονομιά που άφησε στο δημόσιο βίο.

Πίστευε στις θεμελιώδεις αξίες της προσφοράς και της εντιμότητας στην πολιτική, σε μια εποχή που ο δημόσιος βίος διολίσθαινε αργά προς την αντίθετη κατεύθυνση. Πίστευε στη σκληρή δουλειά όταν εκηρύσσεται η ευκολία της ήσσονος προσπάθειας. Πίστευε στην αξία της εθνικής συνεννόησης ως πάγιας αρετής, αλλά και την ανάγκη της σύγκρουσης, όταν αιώνιες αξίες απειλούνταν από τις σκοπιμότητες των καιρών. Δεν δίσταζε να εγκαταλείπει αξιώματα όταν η διακονία τους συγκρούεται με τις δικές του αξίες, πράγμα σπάνιο, αλλά ευτυχώς όχι σε πλήρη έλλειψη και στην εποχή μας.

Προσωποποιούσε το θάρρος στην πολιτική. Πολλοί τον θεωρούν ως ένα εξαιρετικά πρακτικό, αποτελεσματικό πολιτικό και έτσι είναι. Αλλά το πετύχαινε, επειδή είχε ένα βαθιά ριζωμένο πλάνο ιδεών και αξιών που τον οδηγούσαν, πράγμα εξαιρετικά σπάνιο στη σημερινή καιροσκοπική εποχή. Δεν του έλειπε ποτέ το θάρρος, όταν στη σημερινή εποχή ο φόβος της απομάκρυνσης από τον πολιτικό ορθό, έγινε κατάρα του δημόσιου βίου.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ ήταν ένας άνθρωπος για όλες τις εποχές, αλλά όχι για τη θλιβερή εποχή μας. Έφυγε αγωνιώντας για το παρόν και το μέλλον της πατρίδας. Γιατί κατανοούσε την εποχή με τη σοφία της πείρας του. Οι φίλοι και οι συμμαχητές δεν φεύγουν ποτέ. Είναι πάντα παρόντες στη συνέχεια των ιδεών, των οραμάτων, αλλά και των αγώνων.

Οι περιπτώσεις του αρνήθηκαν την ευκαιρία να προσφέρει στην πατρίδα από τη θέση του Πρωθυπουργού. Είναι βέβαιο ότι θα ήταν άλλη η μοίρα του τόπου σήμερα. Με αυτήν την έννοια ο Μιλτιάδης Έβερτ υπήρξε ένας από τους καλύτερους Πρωθυπουργούς, που δεν απέκτησε ποτέ η χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτρη Σιούφα.

Παρακαλείται ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης να λάβει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΚΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποθέτω ότι αυτές οι εκδηλώσεις τιμής και μνήμης πρέπει να αφήνουν και κάτι πιο χρήσιμο απ' αυτό που, αν θέλετε, είναι το στοιχειώδες καθήκον ανθρώπων που είτε συμπορεύτηκαν είτε βρέθηκαν σε αντίθετα στρατόπεδα, αλλά αφορούν την ιστορία του τόπου, την πορεία του τόπου. Κι από αυτές τις εκδηλώσεις θα πρέπει οι γενιές που ακολουθούν, αλλά και οι υπάρχουσες γενιές, ιδιαίτερα στον πολιτικό στίβο, να παίρνουν ιδέες, να συνειδητοποιούν περισσότερο το ρόλο τους στα κοινά, ώστε να προκύπτει ένα γενικότερο όφελος.

Δεν ξέρω τι γίνεται αλλού, αλλά στην Ελλάδα υπάρχει μία νοστορπία φαίνεται βαθιά ριζωμένη και ίσως σ' αυτήν τη νοστορπία να οφείλεται και η κατά καιρούς αλλά και σήμερα αδικία που διαπιστώνουμε οπωσδήποτε εμείς σ' αυτό το χώρο, αλλά και άλλοι πιστεύω έξω από το χώρο αυτό και οπωσδήποτε γενιές που θα έρθουν. Είναι αυτή η απαξίωση και των ανθρώπων που είναι αυτήν τη στιγμή σε δράση, που θητεύουν στα κοινά και της ίδιας της πολιτικής.

Ειπώθηκε από τον κ. Ευθυμίου η περίπτωση του Ελευθερίου Βενιζέλου, του Χαρίλαου Τρικούπη. Εάν ανατρέξουμε –όπως άριστα το γνωρίζει και ο ίδιος ως ιστορικός, φιλόλογος– στις ρίζες μας ως λαού και ως έθνους, αυτή είναι κατά κανόνα η μοίρα. Μάλιστα, όσο πιο σπουδαίες υπήρξαν οι προσωπικότητες αυτές, τόσο συχνά βαρύτερη ήταν η κατάληξή τους. Έπρεπε να περάσουν πολλοί αιώνες για να αναγνωριστεί πλέον από τον ιστορικό η πραγματική συμβολή τους και η αξία τους μαζί με τις όποιες

σκίες, όποια λάθη συνόδευσαν την παρουσία τους στο στίβο των κοινών.

Έλεγα πριν αρχίσει η εκδήλωσή μας, ότι πριν μερικά χρόνια είχα δεχθεί μια πρόταση της ενώσεως των πρώην Βουλευτών και Ευρωβουλευτών για ένα μνημόσυνο, που ζητούσαν να κάνει η Βουλή, για τις χιλιάδες των ανθρώπων που καταξιώθηκαν με την ψήφο του ελληνικού λαού, που υπηρέτησαν ο καθένας με τις δικές του ιδέες, με το δικό του ήθος, με το δικό του έργο ή όχι, αυτόν τον τόπο. Έγινε αυτό το μνημόσυνο. Πρέπει να πω πόση θλίψη ένιωσα όταν στη Μητρόπολη των Αθηνών ήταν μόνο περί τα εκατό, εκατόν πενήντα άτομα. Δεν ήταν ούτε καν οι στενοί συγγενείς των προσώπων που δεν ήταν πολύς ο χρόνος που είχαν απέλθει από τη ζωή.

Γι' αυτό έλεγα χθες το βράδυ ότι από τους τριακόσιους εδώ μέσα πάνω από διακόσιοι είναι νεοεκλεγέντες Βουλευτές από το 2004 και μετά. Πώς μπορούν να λένε τέτοια πράγματα κάποιες συγκροτημένες ομάδες στην γωνία Όθωνος και Αμαλίας; Απ' αυτές τις ομάδες, προέρχεται και η εικόνα που έγκυρα φύλλα δημοσιεύουν σήμερα, να φασκελώνουν δέκα, είκοσι άνθρωποι τη Βουλή. Είναι δυνατόν αυτή η καταφορά «κλέφτες, κλέφτες» να αναφέρεται και σε χιλιάδες άλλους που δεν είναι καν σε θέση να απαντήσουν, διότι βρίσκονται στα νεκροταφεία της χώρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Αν ένας Χαρίλαος Τρικούπης έφευγε με την πικρία, την αίσθηση της αδικίας, γιατί όχι και της αγνωμοσύνης της οποίας υπήρξε θύμα; Αν ένας Ελευθέριος Βενιζέλος, όταν επέστρεφε στην Ελλάδα από τη Λυών με τη Συνθήκη των Σεβρών και εδέχετο στο σταθμό της Λυών την απόπειρα δολοφονίας του και έπειτα από μία πραγματικά δημοσυργική τετραετία σε μία ιδιαίτερα κρίσιμη στιγμή για τη χώρα στην τότε παγκόσμια οικονομική κρίση, την τετραετία 1928-1932, έφευγε υπό τις κραυγές «κάτω οι κλέφτες»; Διακόπτοντας τον κ. Ευθυμίου –και συγγνώμη γι' αυτό– είπα ότι ήλθε η δικαιοσύνη στη συνέχεια ενώ εκείνος ήταν ήδη αυτοεξόριστος στη Γαλλία για να βεβαιώσει ότι δεν υπήρξε το σκάνδαλο της κίνησης, όπως τότε είχε πιστέψει η μεγάλη πλειοψηφία του λαού.

Θέλω, λοιπόν, να μου επιτρέψετε να πω ότι αυτές οι εκδηλώσεις είναι απολύτως αναγκαίες όχι μόνο για την απόδοση της οφειλόμενης τιμής για να επανέλθει στη μνήμη μας η όποια προσωπικότητα υπηρέτησε τον τόπο, αλλά για να έχουμε τη δυνατότητα να είμαστε ελεύθεροι πια, διότι ο θάνατος είναι λυτρωτικός και όχι μόνο για τον συγκεκριμένο άνθρωπο. Όπως ξέρουμε όλοι, ο θάνατος υπήρξε λυτρωτικός για το Μιλτιάδη Έβερτ. Μπορεί να είναι για όλους μας λυτρωτικός, γιατί μας επιτρέπει –εγώ θα ήθελα να αισθανόμεθα ότι μας επιβάλλει– να επαναφέρουμε και γεγονότα και δράσεις και πρόσωπα και συναισθήματα από τα πιο άγρια μέχρι τα πλέον ανθρώπινα.

Βέβαια κάνοντας αυτές τις ανασκοπήσεις, αν αυτός είναι και πρέπει να είναι ο σκοπός τού τι κερδίζουμε εμείς και οι νεότεροι απ' αυτές τις ανασκοπήσεις, πιστεύω ότι δεν έχουμε δικαίωμα να περιοριζόμαστε σε άμετρους πολλές φορές επαίνους, γιατί αδικούμε και τα συγκεκριμένα πρόσωπα που αποφασίζουμε να τιμήσουμε τη μνήμη τους.

Δεν υπάρχει άνθρωπος αλάθητος. Και δεν υπάρχει επίσης σημαντικός άνθρωπος χωρίς σημαντικά λάθη, κυρίες και κύριοι.

Εγώ γνώρισα το Μιλτιάδη Έβερτ νωρίτερα από οποιονδήποτε άλλον, σ' αυτήν την Αίθουσα τουλάχιστον. Είμαστε έφηβοι και είμαστε νέοι φοιτητές ή μόλις απόφοιτοι των σχολών στις οποίες φοιτήσαμε. Εκείνος, σπουδάσε την οικονομική επιστήμη, εγώ, τη νομική. Μιλώντας για τον Έβερτ, καθώς επίσης και μιλώντας για κάθε έναν από όσους αποφασίζουν να ασχοληθούν με τα κοινά, πρέπει να σας πω τι σημαίνει η ενασχόληση με τα κοινά, ιδιαίτερα όσο πιο πίσω πηγαίνουμε. Γιατί άλλη είναι, λόγω των συνθηκών, η ενασχόληση με τα κοινά σήμερα και άλλη στη δεκαετία του '50, του '60 και πιο πριν. Τότε, η ενασχόληση με τα κοινά δεν είχε κανένα όφελος πέραν της ηθικής ικανοποίησης του ατόμου ότι υπηρετεί μέσα από την πολιτική του δράση, μέσα από τις ιδέες που έχει ενστερνιστεί, το κοινό όφελος, την κοινωνία.

Είναι αυτά που έλεγα για δεκαπέντε χρόνια –και συνεχίζω– στα παιδιά που έρχονται εδώ από τα σχολεία. Πρώτον, αφήστε ελεύθερη τη σκέψη σας. Μην εντάσσετε χωρίς οπυδήσετε. Και όταν ολοκληρώνετε την εικόνα εκείνη που σας χρειάζεται για να

ασχοληθείτε, τότε θα νιώσετε τη μεγαλύτερη ικανοποίηση στη ζωή σας ότι δεν ασχολείστε μόνο με τον εαυτό σας αλλά ασχολείστε με τους άλλους και αυτό είναι εκείνο που θα σας δώσει τη μεγαλύτερη ικανοποίηση στη ζωή σας.

Πρέπει, λοιπόν, να ξεχωρίσουμε το Μιλτιάδη Έβερτ ως πολιτικό και ως άνθρωπο. Σήμερα μπορεί να υπάρχουν –και δυστυχώς υπάρχουν περιπτώσεις– που ο πολιτικός και ο άνθρωπος είναι το ίδιο πράγμα. Είναι ένας άνθρωπος, που όπως θα μπορούσε να κάνει μια άλφα δουλειά ασχολείται και με την αυτοδιοίκηση ή το συνδικαλισμό ή την πολιτική, διότι θα είναι και αυτό μια, άλλης μορφής, καριέρα.

Έτσι λοιπόν, εγώ αγαπητοί συνάδελφοι, τολμώ να πω ότι ο Μίλτος έκανε και λάθη. Και εκείνος αν ζούσε και κάνατε σήμερα εδώ κάτι ανάλογο για την ταπεινότητά μου, θα έλεγε το ίδιο. Αλλά ταυτόχρονα –και αυτή είναι η μεγάλη διαφορά– θα αναγνώριζε όπως αναγνωρίζω εγώ έπειτα από εξήντα χρόνια σχεδόν ότι λάθη από ιδιοτέλεια, από υστεροβουλία, από κακότητα, εγκληματική πολλές φορές διάθεση που διαπιστώνουμε στην κοινωνία μας και στο χώρο της πολιτικής δεν πιστεύω ότι έκανε ποτέ.

Οφείλω μία μαρτυρία από αυτήν τη θέση: Ο Μιλτιάδης Έβερτ επειδή ήταν πολύ σκληρός ως πολιτικός, είμαι σίγουρος ότι υπέφερε –ιδιαίτερα στα τελευταία χρόνια της ζωής του– ως άνθρωπος. Ξέρετε, όσο αποκλίνει ως άνθρωπος από αυτό το καλούπι που συχνά είσαι υποχρεωμένος ακολουθήσεις και να ενσωματωθείς σε αυτό ως πολιτικός, τόσο περισσότερες θλίψεις έχεις.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ σε μία δύσκολη περίοδο των αγώνων των κοινωνικών, των δημοκρατικών, των σκληρών αντιπαραθέσεων μεταξύ της παράταξης στην οποία εγώ ανήκα και της παράταξης που εκείνος ανήκε, ως απόδειξη της βαθιάς δημοκρατικής συνείδησής του –το καταθέτω εδώ– δεν είχε καμμία σχέση με μία παραφυάδα που αποκόπηκε από το χώρο της παράταξης, του κόμματος, της νεολαίας της οποίας ηγείτο.

Πολλοί θα ενθυμούνται ή ακούν ή διαβάζουν για την ΕΚΟΦ. Και πολλοί κακοπίστως συνέδεσαν τον Έβερτ, ο οποίος όχι μόνο δεν είχε καμμία σχέση, αλλά ήταν εκείνος που και εκ καθήκοντος, αλλά και εκ πίστωσης ήταν απέναντι.

Αυτό, παρακαλώ, να το σημειώσετε, γιατί συχνά συνοδεύουν πρόσωπα διάφορες μορφές, ενώ τους αξίζει το αντίθετο.

Και για να μην αδικώ κανέναν, μιλάμε για εποχές όπου οι νέοι, δεκαεπτά, δεκαοκτώ, δεκαεννέα, είκοσι ετών, μπορούσαν να εγκλωβιστούν και να εξωθηθούν σε συμπεριφορές και δράσεις, με τις οποίες η μετέπειτα πορεία τους, το ήθος τους, οι ιδέες τους δεν είχαν καμμία σχέση.

Θέλω, επίσης, να προσθέσω ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ ήταν πολύ καθарός, απολύτως καθарός. Και αυτό προφανώς ενοχλούσε. Ενοχλούσε κέντρα συμφερόντων και αποφάσεων.

Ξέρω ότι συχνά ίσως να βαριέστε να ακούτε από εμένα τα ίδια και τα ίδια, το ρεπερτόριό μου, όπως λέει κάποιος που έχει την αφέλεια να πιστεύει ότι αυτός και μερικοί άλλοι σαν αυτόν κάνουν κουμάντο σε αυτόν τον τόπο, επειδή οι δυνάμεις αυτές κατορθώνουν κατά περιόδους να κάνουν κουμάντο.

Κι εδώ είναι η ευθύνη όσων έρχονται εδώ με τα πρωτοτόκια της εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού και τα εναποθέτουν στη συνέχεια ερήμην του λαού, στη διάθεση των διαφόρων οικονομικών συμφερόντων που εμπλέκονται τώρα, ελέγχοντας πλέον την ενημέρωση του λαού, και με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Ο Έβερτ ίσως θα ήταν, αγαπητή κύριε Σιούφα, ο Πρωθυπουργός της χώρας, εάν δεν είχε την αντίληψη ορισμένων κέντρων ότι η κατάσταση απαιτούσε μία άλλη προσωπικότητα. Διότι εδώ πρέπει να λέμε την ιστορία και να βάζουμε το δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων.

Να μη σας θυμίσω τι είπε, όταν ήρθε στην ιδιαίτερη πατρίδα σας, πάνω στον αυθορμητισμό του, όπως ήταν πάντα γνήσιος ο Έβερτ: γνήσιος και στη θετική του και στην αρνητική του διάθεση. Είναι αυτό από το οποίο πάσχει σήμερα η ελληνική κοινωνία. Δεν τολμάς να κάνεις δύο βήματα πιο πέρα. Πρέπει να φεύγεις τελευταίος από μια συντροφιά, διότι δεν θα πει κανείς καλή κουβέντα πίσω σου, όταν μπροστά σου όγκοι επαίνων ορθώνονται.

Είπε, λοιπόν: «Καρδίτσα –Καρδίτσα» για την ομάδα σας, αγαπητή Δημήτρη. Ε, αυτό από συγκεκριμένο κανάλι της παράταξης

σας –υποτίθεται– έγινε σημαία, για να μην ξεχνάμε το ρόλο, διότι ο λαός δεν γνωρίζει. Εμείς εδώ, όμως, γνωρίζουμε και οφείλουμε να γνωρίζουμε. Και, επιτέλους, ιδιαίτερα όσοι είμαστε προς την έξοδο –και από τη ζωή ενδεχομένως– θα πρέπει φεύγοντας να λέμε σε αυτόν το λαό ότι η δημοκρατία κατάντησε μια συστημένη και σημαδεμένη τράπουλα. Και οφείλουμε εμείς με πνεύμα αυτοθυσίας, αν θέλετε, να αποκαλύψουμε στον ελληνικό λαό αυτήν την πραγματικότητα. Γι' αυτό θα πρέπει η ιστορία να μας κρίνει και να μας επικρίνει και να μην κάνουν οι επόμενοι μνημόσυνα και εκδηλώσεις τιμής για εμάς.

Ο άνθρωπος Έβερτ ήταν φιλόζωος –δεν το είπε κανείς– και αυτό δείχνει την ποιότητα του ανθρώπου. Ήταν εκείνος που δεν έκοβε πολύ εύκολα κάτι από κοντά του. Εγώ έχω ζησει στην πολιτική από όλους τους χώρους, τις πολιτικές ανάγκες που οδηγούν ηγέτες οποιουδήποτε εύρους και βαθμίδας να εγκαταλείπουν τους συνεργάτες, τους φίλους. Λένε ότι είναι αδυναμία για τον πολιτικό να μην έχει τη δύναμη να το κάνει αυτό. Λάθος. Ο Έβερτ δεν το έκανε αυτό το λάθος έστω και αν, όπως είπε ο κ. Καρατζαφέρης, ελάχιστοι φίλοι τον επισκέπτοντο στις δυσμάς του βίου του. Αυτό είναι κανόνας, δεν ξέρω γιατί μπορεί να εκπλήσσει.

Εκείνο, όμως, που έπληξε τον Έβερτ ως άνθρωπο –το γνωρίζετε καλύτερα εσείς, οι προσωπικοί του φίλοι– είναι αυτό που η μοίρα επεφύλαξε σ' ένα από τα παιδιά του, στο γαμπρό του, ικανότατο επιστήμονα, το γνωρίζετε όλοι. Το δεύτερο, επίσης, ήταν η περιπέτεια του άλλου γαμπρού του. Πιστεύω ότι και η Ελίζα Έβερτ-Αλβέρτη και ο Πέτρος Δούκας θα συνεχίσουν ενωτιζόμενοι τις ιδέες και το ήθος του Μιλτιάδη Έβερτ και είμαι εναντίον εκείνων που φλυαρούν για οικογενειοκρατίες και άλλα τυχερά παρόμοια.

Αλίμονο αν στη δημοκρατία θα επιμένουμε να κατεδαφίζουμε, επειδή απλώς δεν θα μπορούμε να οικοδομήσουμε. Όποιος μπορεί να προσφέρει και να οικοδομήσει, δεν θα πρέπει να δέχεται βαρίδια είτε της καταγωγής του είτε των σχέσεων του, οποιοδήποτε τέτοιο βαρίδι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξίζει να τιμούμε ανθρώπους όπως ο Έβερτ, γιατί σ' όλη τους τη ζωή οι άνθρωποι αυτοί –και ο Έβερτ– ήταν συνεπείς πρώτα-πρώτα με τον εαυτό τους, ήταν ειλικρινείς, καθαροί, ξεκάθαροι.

Ο Γεώργιος Παπανδρέου είχε πει ότι όποιος ανέβει μια φορά στο μπαλκόνι νομίζει ότι μπορεί να κυβερνήσει την Ελλάδα.

Αυτό λοιπόν, που πάρα πολλοί το κρύβουν μέσα τους ότι φιλοδοξούν να το κάνουν, ο Έβερτ το είχε πει ξεκάθαρα. Είπε: «Ξέρτε κάποιον ευέλπιδα που δεν θέλει να γίνει στρατηγός;».

Είναι αλήθεια ότι αυτός ο αυθορμητισμός και αυτή η ειλικρίνεια μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, όταν από την Έδρα τον άκουγα και τον παρακολουθούσα, στοίχιζε πολύ στον Έβερτ, στους κύκλους των καθωστρείπει και στους κακεντρεχείς πάσης μορφής και συμπερόντος που αν δεν κάνεις τους τεμενάδες σε αυτούς, είσαι στοχοποιούμενος.

Εμείς όμως, για όλα αυτά καλώς σήμερα τιμούμε τον Μιλτιάδη Έβερτ. Να τον θυμόμαστε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον πρώην Πρόεδρο κ. Κακλαμάνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε και εμένα να καταθέσω ένα μικρό, απειροελάχιστο αγιοκέρι μνήμης, σεβασμού και τιμής προς τον αείμνηστο Μιλτιάδη Έβερτ. Θα είμαι πολύ σύντομος, αναφέροντας τέσσερα στοιχεία: Το πρώτο, ένα μακροπολιτικό στοιχείο σε προέκταση των λόγων του κ. Σιούφα και του κ. Κακλαμάνη.

Είναι καλή η στιγμή για το πολιτικό μνημόσυνο στη μνήμη του Μιλτιάδη Έβερτ, γιατί δείχνει αυτή η συζήτηση έναν αστέρα του κοινοβουλευτισμού. Και το «αστέρας» μπορεί να είναι πολυτελής διατύπωση. Δείχνει ένα σημείο αναφοράς, γι' αυτό είναι πολύ καλή η σύμπτωση αυτής της συζητήσεως, αυτής της ειδικής συνεδριάσεως.

Στα όσα ελέγχθησαν επιτρέψτε μου να πω μια γνώμη, να κάνω μια κρίση: Ασφαλώς, τον σκέπτομαι ως φίλο και συμμαχητή. Ασφαλώς, τον σκέπτομαι ως αρχηγό στη νεολαία. Ασφαλώς, τον σκέπτομαι ως φίλο με όλη αυτήν την ποιότητα την ξεχωριστή.

Επιμένω, όμως, να διατυπώσω τρεις πολιτικές παρατηρήσεις.

Είναι σημαντικό ότι από τα αντίπαλα κόμματα διευτυπώθησαν αυτές οι θετικές γνώμες. Αν δεν κάνω λάθος, ο κ. Δρίτσας είπε: «Σκληρός αντίπαλος». Και η άλλη περιφραση έλεγε: «Έντιμος, καθαρός. Ήξερες πού βρισκόμαστε, όταν έχεις αντίπαλο τον Μιλτιάδη Έβερτ, τη βαρύτητα του λόγου του, την ευθύνη της συνέπειας». Αυτά συναιρούνται από τα όσα ελέγχθησαν μέχρις ώρας.

Εγώ εισηγούμαι να δεχθείτε ένα επίγραμμα μου.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ ήταν ο ορισμός την πολιτικής με ανθρώπινο πρόσωπο. Ήταν ένας από τους πρώιμους αρνητές. Ελπίζω να πολλαπλασιαστούμε συν τω χρόνω. Ήταν από τους πρώιμους αρνητές της ξύλινης γλώσσας. Καταγράψτε το αυτό. Αναπολήστε, θυμηθείτε τον τρόπο της έκφρασης. Επενέδυε στην αλήθεια, στη δύναμη του επιχειρήματος και όχι στο αμπαλάζ, όχι στον τρόπο, στην καλλιέργεια και, εν τέλει, στη μονότονη διατύπωση ενός γλωσσικού συνηθέστατα μιμητισμού, ο οποίος υπηγορεύετο από κάποιους λεξιπέντες της τηλεόρασης. Υπηγορεύεται και, αν το καλοεξετάσουμε, υπαγορεύεται η χρήση της γλώσσας, μιας ορολογίας, πολιτικής ορολογίας πενήντα ή εκατό λέξεων.

Έτσι, λοιπόν, θεωρώ αναγκαίο να προστεθεί σε αυτά τα Πρακτικά της μνήμης –γιατί λειτουργούμε και βιωματικά, αλλά και ως βοηθί του ιστορικού του παρόντος και του μέλλοντος– ότι λέμε να δεχθεί ο ιστορικός πως ο Μιλτιάδης Έβερτ ήταν ο ορισμός της πολιτικής με ανθρώπινο πρόσωπο, της πολιτικής στη διαμόρφωση των συλλογικοτήτων. Έτσι να τον θυμηθούμε και να τον εννοήσουμε και έτσι να είμαστε όλοι μας, διαμορφωτές συλλογικοτήτων στο κόμμα, στη νεολαία, στη συνοικία, στο συνδικάτο, αλλά μία συλλογικότητα η οποία δεν είναι φυτώριο μισαλλοδοξίας.

Οι συλλογικότητες πρέπει να συνυπάρχουν. Το πρώτο είναι να συγκροτηθούν –και αναφέρομαι στο κόμμα– και ύστερα να συνυπάρξουν ακόμα και εν διαφωνία. Και εκεί ανατίθεται στον ιστορικό του μέλλοντος να δει πώς αξιοποιείται η διαφωνία ως στοιχείο που εμπλουτίζει τη δημοκρατία. Ο χειριστής της διαφωνίας είναι ο πρώτος δημοκράτης.

Η δεύτερη παρατήρηση, που σας υποσχέθηκα, είναι η εξής. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ήταν ο ιδρυτής του καραμανλισμού της πράγματος. Με την οντότητά του, ο Μιλτιάδης Έβερτ υπήρξε αυθεντικός, πρωταπόστολος του καραμανλισμού. Ίσως έχει και την πατέντα της πνευματικής ιδιοκτησίας να επιβάλουμε ως σχολή, προτείνοντας επίμονα και διδάσκοντας, τη στάση αρχής ή αρχών και τη διοικητική αποτελεσματικότητα. Σε αυτό συμποσύται ο ορισμός και ο όρος του «καραμανλισμού», του οποίου υπήρξε πρωταπόστολος.

Η τρίτη παρατήρησή μου είναι προσωπικού χαρακτήρα και αφορά το χαρακτηρισμό έντιμος αντίπαλος. Έκαμα μία «θρασεία» κορυφαία πράξη στη ζωή μου ανάμεσα σε πολλές άλλες, ναβάλω υποψηφιότητα για Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Δηλαδή, δεν ήταν από τη δική μου προαίρεση ή από κάποιο θράσος ή από κάποια αναιδεια, αλλά αυτός ήταν ο χαρακτηρισμός τον οποίο αφιέρωσαν στην πράξη μου άλλοι. Και αυτό είναι στοιχείο της πολιτικής, γιατί όχι;

Έκαμα μία θρασεία πράξη, λοιπόν. Και εκεί ευρέθην ανθυποψήφιος με τον Μιλτιάδη Έβερτ. Σας ζητώ να εννοήσετε –θα πρέπει να κάνετε λίγο κόπο– ότι δεν ήταν απαξιωτικός απέναντί μου, επειδή ήταν πολύ δυνατός εκείνος. Είχε απέραντη κατανόηση στο εγχείρημά μου και μία προστιθέμενη αξία. Με τρυφερότητα με υπεδέχθη στους τέσσερις. Ήταν ο Κώστας Καραμανλής, ο Γιώργος Σουφλιάς, ο Μιλτιάδης Έβερτ και εγώ. Με τρυφερότητα, το διανοείστε; Με προβλημάτιζε. Δεν μπόρεσα ακόμη να το ερμηνεύσω. Αρκέστηκα να πω ότι αυτό, ως στοιχείο ακρότητας ευγένειας, δείχνει και χαρακτηρίζει τον άνθρωπο.

Επιτρέψτε μου και μία συμπληρωματική παρατήρηση. Ο Απόστολος Κακλαμάνης, ο αδερφός μου ο Σωτήρης που πέθανε, ο Μιλτιάδης Έβερτ που τιμούμε σήμερα και εγώ, ιχνηλάτης στα βήματά τους –ήμασταν μαζί με χιλιάδες άλλους, νέους τότε, ενήλικες στο δρόμο, άνθρωποι του αυθεντικού ορισμού της πολιτικής. Δηλαδή, είχαμε, πρώτον αφιέρωση στα ιδεώδη –πατρίδα, δημοκρατία, βασικά, και αξίες ελληνογενείς– και, δεύτερον, προ-

σφορά.

Αυτά μας τα κατέδειξε ο Μιλτιάδης Έβερτ ως Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, ως Πρωθυπουργός που δεν έγινε, που είπε ευστόχως –ως δεν θα έπρεπε- ο Δημήτρης Σιούφας. Ναι, το δί-δαγμά του αυτό το αυθεντικό, το ανθρώπινο, το πολιτικό, το ανεπιτήδευτο, θα οδηγήσει και τις μελλοντικές γενιές και πάντως και τώρα ακόμη απαντά σε εκείνους, οι οποίοι κτυπούν με λύσσα τον κοινοβουλευτισμό.

Αιωνία του η μνήμη!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

Ανοίγει ο κατάλογος των τακτικών ομιλητών.

Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. Νικόλαος Νικολόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι πιάνοντας το νήμα από εκεί που το άφησε ο αγαπητός σεβαστός Προεδρεύων, ο Βύρων Πολύδωρας, θα ήθελα και εγώ να καταθέσω τη δική μου μαρτυρία που είναι μια μαρτυρία που απευθύνεται σε όλα εκείνα τα νέα παιδιά που βρίσκονται στις πλατείες της Ελλάδος, που αγωνιούν, αγωνίζονται, παλεύουν, θέλουν να αλλάξουν τη ζωή τους, τη μοίρα της πατρίδας και να τους μεταφέρω τι είπε σε ένα νέο του 1981-1982 ο Μιλτιάδης Έβερτ, που είχε την ίδια φλόγα της προσφοράς, που έκαιγε το ίδιο την καρδιά του κάθε ένα από εκείνα τα ιδανικά, που και σήμερα βλέπουμε να φουντώνουν και να οδηγούν χιλιάδες πάλι νέους –και όχι μόνο- ανθρώπους, έξω στους δρόμους διεκδικώντας το δικαίωμα στη ζωή.

Τότε ο Μιλτιάδης Έβερτ σε αντίθεση των όσων λέγονται σήμερα, είπε στον ομιλούντα και τον προέτρεψε βεβαίως, και να ασχοληθεί με την πολιτική. Δεν του είπε αυτό που λένε σήμερα ότι τι δουλειά έχεις, τι θέλεις να ασχοληθείς, τι μπορεί να σημαίνει η συμμετοχή, η προσφορά, η καλογερική αφοσίωση –θα μου επιτρέψετε να πω- για όλους εμάς, για όλους εκείνους που δεν είμαστε τίποτα ξεχωριστό από τα εκατομμύρια των Ελλήνων που σήμερα αναζητούν και πάλι το δρόμο για να πάρουν τις τύχες της πατρίδος στα χέρια τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέρες όπως η σημερινή, που είναι αφιερωμένες στη μνήμη ανθρώπων που δεν είναι πλέον μαζί μας, πέρα από τη απότιση φόρου τιμής, έχουν ιδιαίτερη σημασία για όλους εμάς, αφού μας επιτρέπουν να αφουγκραστούμε το σήμερα, μέσα από τη ματιά και τις πεποιθήσεις τους. Ειδικά σήμερα σε μια εποχή που η πολιτική ως θεσμός διέπεται από βαθιά κρίση και βάλλεται από παντού, έχουμε περισσότερο ανάγκη από τη ματιά και την εμπειρία πολιτικών διαμετρήματος του Μιλτιάδη Έβερτ.

Προσπαθώντας να συγκεντρώσω τις σκέψεις μου, συνειδητοποίησα το πόσο άχαρη και συνάμα γοητευτική είναι αυτή η διαδικασία. Άχαρη γιατί μέσα σε ελάχιστο χρόνο, μέσα σε λίγες λέξεις, μέσα σε λίγες εικόνες θα πρέπει να συρρικνωθεί η πορεία της ζωής ενός ανθρώπου, ο οποίος έζησε τόσα, όσα πολλοί από εμάς δεν τολμούμε ούτε καν να ονειρευτούμε και γιατί μέσα σε λίγες αράδες θα πρέπει να αποτυπωθούν τόσες πράξεις, τόσα έργα, τόσες αποφάσεις, τόσες επιτυχίες, τόσες αγωνίες και τόσοι αγώνες.

Το να πρέπει να πεις, όμως, λίγα λόγια για τον Μιλτιάδη Έβερτ είναι συνάμα και μια διαδικασία γοητευτική, γιατί μπορείς να βρεις μπροστά σου ένα μέρος της πορείας της Ελλάδος μέσα στα δύσκολα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα επιχειρήσω, ασφαλώς, να απαριθμήσω σημαντικά σημεία της ζωής του Μιλτιάδη Έβερτ. Αυτά, όπως ακούσατε και όπως γνωρίζετε, είναι τόσα πολλά, που μια τέτοια προσπάθεια θα ήταν ύβρις.

Θα υπογραμμίσω όμως ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ δεν μπορούσε να περιοριστεί σε ένα μονοδιάστατο ρόλο. Όντας αγωνιστής από ιδεολογία, δεν μπορούσε παρά να αναπτύξει έντονη πολιτική δράση από τα φοιτητικά του κιάλας χρόνια.

Βαθιά δημοκρατικός και εκ πεποιθήσεως αντίθετος προς κάθε είδους αυταρχικές αντιλήψεις, αντιτάχθηκε, όπως και άλλοι τότε, από την πρώτη στιγμή στη δικτατορία της 21ης Απριλίου του '67 με αποτέλεσμα το καθεστώς να του επιβάλλει απαγόρευση εξόδου από τη χώρα. Έτσι, λοιπόν, από τα νιάτα του δεν έπαψε να αγωνίζεται με πάθος για ό,τι θεωρούσε ότι είναι ορθό.

Ήταν ασυμβίβαστος. Δεν ακολουθούσε τη συμβατική οδό. Ήταν αντισυμβατικός στις σκέψεις και στις πράξεις του. Μαχητής των ιδεών του χωρίς να μετρά το πολιτικό κόστος. Αληθινός, ανθρωπίνος, γήινος, πραγματικός.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ ανήκε στη σπάνια κατηγορία των ανθρώπων που αγαπούσε με πάθος ό,τι έκανε. Και ήταν απόλυτα προσηλωμένος στο καθήκον, απόλυτα προσηλωμένος στην προσφορά μέσω της πολιτικής. Ο Μιλτιάδης Έβερτ με αυτήν την παραδειγματική αφοσίωσή του και την ανυπόκριτη ζέση του υπηρέτησε την πολιτική ζωή του τόπου μας επί τριάντα επτά συναπτά έτη, αφήνοντας πίσω του μία βαρύτιμη πολιτική και ιδεολογική παρακαταθήκη, βαδίζοντας στα χνάρια της παράδοσης της σχολής του δασκάλου, του αιμινήστου Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Η παράταξή μας αλλά και ο τόπος μας έχουν πολλά να διδαχθούν από τη μαχητικότητα στις τοποθετήσεις του, τη συνθετική φιλοσοφία του στις επιλογές του, την προσήλωσή του στο αποτέλεσμα, το πάθος του στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος ακόμη και από τον τρόπο αντιπαράθεσής του με πολιτικούς αντιπάλους. Η προσέγγισή του για την πολιτική ως χρέος και προσφορά στην πατρίδα, ως προσηλωμένη συνεισφορά προς το συνάνθρωπο και καθήκον διακονίας του δημοσίου συμφέροντος, είναι πιο επίκαιρες από ποτέ. Σήμερα, σε μία εποχή που η οικονομική κρίση έχει πλήξει βαθιά όλες τις δομές της κοινωνίας μας, έχουμε ανάγκη την ιδεολογική ταυτότητα που υπερσπίζει, την υποστήριξη των ιδεών της ελευθερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Σε μία συνέντευξή του το 1992 είχε αναφέρει: «Σήμερα, δίπλα και μαζί με το αίτημα της ελευθερίας επιβάλλεται να ενισχύσουμε την κοινωνική πλευρά της πολιτικής μας που είναι ανεπίτρεπτο να παραμελείται χάριν οποιασδήποτε άλλης επιλογής». Και συνέχιζε: «Η κοινωνική δικαιοσύνη ως κοινωνική αλληλεγγύη και προστασία με κάθε μορφή του πολίτη ενισχύει την κοινωνική συνοχή, χωρίς την οποία θα ήταν αδύνατη η οικονομική ανάπτυξη και πρόοδος».

Τα λόγια του αυτά που έρχονται από τόσο μακριά αντηχούν αυτές τις ώρες τόσο σύγχρονα και σημαντικά για τις δύσκολες στιγμές που ζούμε. Σημαντικό, επίσης, θεωρώ –και γι' αυτό θα το επαναλάβω- την ικανότητά του να συνθέτει επιλογές και στο πλαίσιο της πολιτικής του αντιπαράθεσης. Ο Μιλτιάδης Έβερτ, πάνω απ' όλα, όπως όλοι το βιώσαμε, ήταν ένας πολιτικός της πράξης, ένας πολιτικός που, τολμηρός στις πρωτοβουλίες του, ανατρεπτικός στις κινήσεις του, δεν φοβόταν να αναλάβει αποφάσεις, δεν δειλιάζε να ανοίξει νέους δρόμους, όπως έκανε με την ίδρυση του πρώτου μη κρατικά ελεγχόμενου ραδιοφωνικού σταθμού, εγκαταλείποντας έτσι την εποχή της ελεύθερης ραδιοφωνίας και τηλεόρασης.

Ειδικά στην παράταξή μας το μόνο που μπορεί να αντισταθμίσει την απώλειά του είναι η ανεξίτηλη σφραγίδα της έμπρακτης εκσυγχρονιστικής του δημιουργικότητας, που συνεχίζει να αποτελεί πηγή έμπνευσης για όλους μας. Όσο για την κρίσιμη καμπή της εθνικής μας πορείας η πάντα επίκαιρη και αποτελεσματική προσέγγισή του Μιλτιάδη Έβερτ μπορεί να αποτελέσει τη βάση για το ζητούμενο της ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής και της επιδίωξης της εξόδου της πατρίδας μας από το βάσανο της οικονομικής κρίσης.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιθυμώ να αφήσω τον επίλογο της αναφοράς μου στο πρόσωπό του, στον ίδιο και στα λεγόμενά του σε άρθρο του στον Τύπο της Κυριακής στις 26 Γενάρη του 1992. Στο άρθρο που αποτελεί φάρο στα ομιχλώδη νερά που πλέει ο πολιτικός μας βίος, ο Μιλτιάδης Έβερτ δηλώνει χαρακτηριστικά: «Η παράταξή μας και η ιδεολογία της ήταν πάντα σταθερός υποστηρικτής της αναγκαιότητας της κοινωνικής αλληλεγγύης και δικαιοσύνης, στοιχεία εξάλλου που υπογραμμίζουν τον παραδοσιακό, λαϊκό χαρακτήρα της».

Σήμερα, δίπλα και μαζί με το αίτημα της ελευθερίας επιβάλλεται να ενισχύσουμε την κοινωνική πλευρά της πολιτικής μας, που είναι ανεπίτρεπτο να παραμελείται χάριν οποιασδήποτε άλλης επιλογής. Η κοινωνική δικαιοσύνη ως κοινωνική αλληλεγγύη και προστασία με κάθε μορφή του πολίτη ενισχύει την κοινωνική συνοχή, χωρίς την οποία θα ήταν αδύνατη η οικονομική ανάπτυξη και η πρόοδος.

Ένας συνειδητός φιλελεύθερος πολίτης χαρακτηρίζεται από συνείδηση κοινωνικής αλληλεγγύης, διαθέτει έντονες κοινωνικές ευαισθησίες και έχει αναπτυγμένο το αίσθημα ευθύνης προς το κοινωνικό σύνολο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Νίκο Νικολόπουλο.

Παρακαλείται ο κ. Αθανάσιος Λεβέντης, Ανεξάρτητος Βουλευτής Νομού Αττικής, να λάβει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Βάλτε και το χρονόμετρο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα βάλω το τριλεπτο και θα παρακολουθώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Προς το τέλος πάντα μπαίνει θέμα χρόνου, στους τρεις τελευταίους. Όλο τον άλλο καιρό λέγονται τα πάντα εδώ, συνήθως εκτός θέματος και χωρίς να τηρείται ο χρόνος.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Δεν ισχύει για σας, κύριε Πρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Δεν αναφέρομαι στη σημερινή συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Μιλτιάδης Έμπερτ ήταν παιδί της κατοχής. Μεγάλωσε και ανδρώθηκε στη μετεμφυλιακή Ελλάδα, σε μια εποχή που ήταν, αν θέλετε, και ο ψυχρός πόλεμος στη μεγαλύτερή του ένταση και όπου τα πάθη ήταν οξυμένα με αυτά που είχαν προηγηθεί στη χώρα μας. Σε αυτές τις συνθήκες οι εντάσεις και οι αντιπαραθέσεις ήταν οξύτατες και ασφαλώς πρώτα και κύρια επηρέαζαν τους νέους. Γι' αυτό και οι συγκρούσεις μέσα και έξω από τα πανεπιστήμια και στους δρόμους ήταν συχνές.

Η ελληνική δημοκρατία πορευόταν μετ' εμποδίων, μέχρις ότου ήρθε η χούντα για να μας τσουβαλιάσει όλους μέσα στο γύψο της, για να μας κάνει να δούμε τις καινούργιες πραγματικότητες και να ακολουθήσει στη συνέχεια ο αντιδικτατορικός αγώνας, το Πολυτεχνείο, η τραγωδία της Κύπρου και η αποκατάσταση της Δημοκρατίας. Όλα αυτά έκαναν τους ανθρώπους να σκεφτούν, και τους αριστερούς και τους δεξιούς και τους κεντρώους, ότι δεν μπορούμε να πορευόμαστε όπως προδικτατορικά.

Η πολιτική ζωή και οι άνθρωποι και τα πολιτικά στελέχη είχαν αλλάξει. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής δεν ήταν, μετά τη χούντα, αυτός που ήταν προδικτατορικά, όπως και όλοι οι πολιτικοί Αρχηγοί, όλοι οι πολιτικοί άνθρωποι, αλλά και οι κοινοί θνητοί αυτού του τόπου. Ο Μιλτιάδης Έμπερτ ακολούθησε αυτήν τη διαδρομή.

Σήμερα αποτιμούμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής προς τον Μιλτιάδη Έμπερτ, έναν πολιτικό που με την παρουσία του και το έργο του τίμησε το Κοινοβούλιο, τίμησε την κοινοβουλευτική ζωή της χώρας και που, δυστυχώς, έφυγε τόσο γρήγορα από κοντά μας. Ο Μιλτιάδης Έμπερτ με τη μακρά θητεία του ως Βουλευτής, Υπουργός, Δήμαρχος Αθηναίων και Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, υπηρέτησε με συνέπεια και δυναμισμό τις ιδέες και τις αρχές του και προάσπασε από όλες τις θέσεις, τις οποίες κατέλαβε, τη δημοκρατία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Ήταν έντιμος πολιτικός, με οξυμένη την αίσθηση του δημοσίου καθήκοντος και την εθνική χρησιμότητα. Ήταν, επίσης, ένας άνθρωπος που είχε χιούμορ, που τον χαρακτήριζε και, επίσης, είχε τον κοινό νου, κάτι που, δυστυχώς, λείπει τόσο από τον τόπο μας. Ήταν άνθρωπος που έπιασε, αν θέλετε, τα πράγματα στην πραγματική τους ουσία και με αυτόν τον τρόπο πορευόταν πάντοτε.

Αν και με σημαντικές ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές δεν μπορεί κανένας παρά να του αναγνωρίσει το σθένος με το οποίο αγωνιζόταν για τα πιστεύω του. Ήταν ένας πολιτικός που αγάπησε και δούλεψε για την Αθήνα και την αυτοδιοίκηση και συνέδεσε την πορεία του στην πολιτική με σημαντικές αλλαγές και με έργο που σφράγισε κρίσιμους τομείς του δημόσιου βίου.

Θα μας θυμίζει πάντοτε εκτός των άλλων το μεγάλο βήμα της ελεύθερης δημοκρατικής ραδιοφωνίας όταν ανέλαβε δήμαρχος και όπου ανέθεσε σε έναν «πολιτικό αντίπαλο», τον Γιάννη Τζαννετάκο, τη διεύθυνση.

Είχα την τύχη να τον γνωρίσω ως Υπουργό Υγείας το 1989 -

νέος Βουλευτής εγώ τότε- στην κυβέρνηση Τζαννετάκη και μου έκανε εντύπωση η ευπρέπεια, η μετριοπάθεια, η προσήλωση στις αρχές του, αλλά από την άλλη και ο πρακτικός τρόπος με τον οποίο προσπαθούσε πάντοτε να αντιμετωπίσει τα πάμπολλα προβλήματα, που ούτως ή άλλως υπάρχουν στην πολιτική μας ζωή και ιδιαίτερα σ' αυτό το δύσμοιρο Υπουργείο Υγείας.

Ήταν, λοιπόν, ένας άνθρωπος με βαθύ σεβασμό προς τους δημοκρατικούς θεσμούς. Προσέφερε πολλά στη χώρα και ασφαλώς εμείς αποτιμούμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής και θέλουμε να παραδείξω του με όλα αυτά που προηγήθηκαν να το έχουμε πάντοτε κατά νου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα ο Μιλτιάδης Έμπερτ υπήρξε μια ξεχωριστή προσωπικότητα στην πρόσφατη πολιτική ζωή του τόπου μας. Τα ιδιαίτερα χαρίσματα του τον έκαναν ιδιαίτερα αγαπητό σε όσους τον γνώρισαν και ήταν ανθρώπινα. Υπήρξε σε όλη του τη διαδρομή στον πολιτικό στίβο από τα νιάτα του ίσα με το τέλος, ένας αυθόρμητος και αυθεντικός χαρακτήρας, ένας πολιτικός έξω καρδιά που διέθετε πηγαίο χιούμορ ακόμα και στις πιο δύσκολες περιστάσεις. Δεν συμβιβάστηκε ποτέ με ένα τεχνητό προσωπείο, σε ένα image όπως είναι η λέξη του συρμού, στην ψεύτικη εικόνα, δηλαδή, που κατασκευάζουν οι σύμβουλοι επικοινωνίας, ώστε να είναι αρεστοί οι πολιτικοί στην κοινή γνώμη με βάση τις επιταγές των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Δεν αλλοιώθηκε ο πυρήνας της πολιτικής του σκέψης και ο τρόπος της πολιτικής του δράσης από ψευδεπίγραφες επικοινωνιακές ανάγκες. Ο Έμπερτ ήταν αυτό που φαινόταν με όποιο κόστος.

Βέβαια, από μόνα τους τα χαρακτηριστικά αυτά δεν θα έφταναν για να επιτρέψουν την ανοδική πορεία που διέγραψε στην πολιτική ζωή της χώρας. Τα παραπάνω τα συνδύαζε με δύο ακόμη πολύτιμα προτερήματα του χαρακτήρα του, την αποτελεσματικότητα και την αποφασιστικότητά του. Αποφασιστικότητα που την εκδήλωνε σε κάθε φάση της διαδρομής του. Ό,τι έκρινε ότι ήταν σωστό, το έπραττε με όποιο κόστος. Θυμώμασε όλοι τους ορίζοντες που άνοιξε με την ελεύθερη ραδιοφωνία στο Δήμο Αθηναίων.

Δεν θα υπερβάλλω, νομίζω, αν πω ότι η θεληματική του ισχύς έφτασε στα όρια της επαναστατικότητας, της επιθυμίας για πραγματικές ανατροπές, πολλές φορές βέβαια μπροστά από την εποχή του, από τις διαθέσεις της κοινωνίας ή και του κόμματος. Θυμώμαι μάλιστα ότι πίστευε στην ανάγκη μιας ειρηνικής επανάστασης, όπως χαρακτηριστικά έλεγε, για να αλλάξουν τα κακώς κείμενα στον τόπο μας. Γι' αυτό εμπιστευόταν νέους ανθρώπους και τους παρότρυνε να ασχοληθούν με τα κοινά.

Διακρινόταν όμως και για την αποτελεσματικότητά του. Κάθε στόχο που έβαζε, τον επετύγχανε με σχέδιο, με πρόγραμμα, με στρατηγική. Δεν τα άφηνε στην τύχη τους. Δεν έμενε στη ρητορική εξαγγελία. Ανήκε στην καραμανλική σχολή. Ήταν κατ' εξοχήν ένας πολιτικός της πράξης και όχι των λόγων.

Ο Μιλτιάδης Έμπερτ πίστευε στην πολιτική της εθνικής συμφιλίωσης και εργάστηκε γι' αυτήν. Ξεχώριζε για το ήθος και την ακεραιότητα του χαρακτήρα του. Στην μακρά πολιτική του διαδρομή κατά την οποία του δόθηκε η δυνατότητα να ασκήσει εξουσία, είτε ως δήμαρχος είτε ως κορυφαίος Υπουργός είτε ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, από όποια θέση και αν πέρασε, δεν επέτρεψε ποτέ να δημιουργηθούν σκιές και ερωτηματικά.

Σήμερα ιδιαίτερα σ' αυτές τις δραματικές συνθήκες που βιώνει η χώρα, αυτά τα χαρακτηριστικά του Έμπερτ είναι απαραίτητα περισσότερο από ποτέ.

Σήμερα, που πλέον αποδείχτηκε περίτрана ότι ο λαϊκισμός οδήγησε τη χώρα στο βάραθρο της χρεοκοπίας, χρεοκόπησε και ο ίδιος, απαιτούνται οι αποφασιστικοί και οι αποτελεσματικοί πολιτικοί, όπως επίσης, για την αποκατάσταση της αξιοπιστίας του πολιτικού κόσμου που έχει τρωθεί σε τέτοιο βαθμό, απαιτείται η

επανασύνδεση της ηθικής με την πολιτική, ηθική που παρέμεινε άμεμπτη στον πολιτικό βίο του Έβερτ. Το ηθικό του ανάστημα του το αναγνώρισαν άλλωστε όλοι, ακόμη και οι πολιτικοί του αντίπαλοι, όχι μόνο σήμερα, αλλά όσο ήταν ακόμη εν ζωή, ηθική που συνδυαζόταν με ένα γνήσιο πατριωτισμό, με βαθιά αγάπη για την Ελλάδα, για την ιστορία της, για τους ανθρώπους της, με μια στέρεα πεποίθηση για ένα πιο ελπιδοφόρο μέλλον. Αυτό που χρειαζόμαστε και εμείς, πολιτικοί και πολίτες, όλοι όσοι ζούμε και αγαπούμε αυτήν τη χώρα, την ελπίδα, δηλαδή, ότι θα ξημερώσει ένα καλύτερο αύριο, ότι θα χαράξει μια νέα ημέρα για τον ελληνισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Μιλτιάδης Έβερτ ήταν ένας πολιτικός του καθήκοντος. Είχε συναίσθηση της ευθύνης του απέναντι στην πατρίδα και του χρέους του απέναντι στους πολίτες. Εργάστηκε σκληρά, με επιμονή και πάθος σε όποια θέση ευθύνης και αν βρέθηκε για να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Η κληρονομιά του Μιλτιάδη Έβερτ δεν θα ξεχαστεί. Όσοι είχαμε την τύχη να τον γνωρίσουμε και να εργαστούμε μαζί του, θα θυμόμαστε πάντα την παρακαταθήκη του, την παρακαταθήκη που άφησε πίσω του με το προσωπικό του παράδειγμα, το ήθος, το αληθινό ενδιαφέρον για τον άνθρωπο της βιοπάλης και την αποτελεσματικότητά του. Γιατί, όπως είπα, ο Έβερτ δεν ήταν πολιτικός των λόγων, αλλά πολιτικός των έργων και έτσι θα τον θυμόμαστε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Πρόκοπης Παυλοπούλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να μιλήσω από το έδρανο, τιμώντας ακριβώς το Μιλτιάδη Έβερτ. Γιατί όσοι τον θυμούνται και όσοι τον έζησαν εδώ ήξεραν ότι πάντοτε αγωνιζόταν από το μετερίζι του εδράνου, επειδή ο ίδιος απεχθανόταν την ex cathedra ρητορεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα που έχει περάσει αρκετός καιρός από τότε που πέθανε ο Μιλτιάδης Έβερτ και την πρώτη συγκίνηση -αυτονόητη για πρόσωπα σαν και αυτόν- διαδέχεται ο χρόνος της περισυλλογής, του απολογισμού, του διαλογισμού, νομίζω πως είναι καιρός να αναλογιστούμε το γιατί. Τούτες τις ώρες ιδίως, τις κρίσιμες ώρες που διέρχεται ο τόπος, όταν λέμε για κάποιον πως, όταν φεύγει, ο χώρος που εκπροσωπούσε είναι φτωχότερος, αυτό ταιριάζει στο ακέραιο στο Μιλτιάδη Έβερτ. Συναθίζουμε να το λέμε στον τόπο μας πολλές φορές και για πολλούς ανθρώπους. Είμαστε ένας λαός που, πρέπει να το ομολογήσουμε πολλές φορές φειδωλεύομαστε τον έπαινο από φθόνο ή τον σπαταλούμε από ιδιοτέλεια. Και αυτό πρέπει να μάθουμε να το αποφεύγουμε για να αποδίδουμε αυτά που ανήκουν στον καθένα. Αυτό θα προσπαθήσω να κάνω στον πολύ λίγο χρόνο που έχω, αλλά δεν χρειάζομαι και περισσότερο.

Λέμε -και είναι αλήθεια- ότι η Βουλή και η πολιτική μας ζωή από τη μέρα που έφυγε ο Μιλτιάδης Έβερτ είναι φτωχότερη. Αυτό είναι αλήθεια. Αλλά γιατί είναι αλήθεια; Δεν είναι μόνο γιατί έφυγε ο άνθρωπος -ως πρόσωπο- ο οποίος αγάπησε τη πολιτική ζωή, έδωσε τη ζωή του στην πολιτική. Γιατί πρέπει να καταλάβει κάποιος ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ αναλώθηκε στην πολιτική ζωή του τόπου. Αλλά και για κάτι άλλο, το οποίο το θεωρώ σημαντικό. Αυτό το κάτι άλλο είναι γιατί μας λείπει το παράδειγμά του. Αυτό το παράδειγμα είναι κρίσιμο για την πολιτική ζωή, για τους νέους ανθρώπους που πρόκειται να μπουν στη πολιτική ζωή και πρέπει να αποτελέσει έναν οδηγό. Υπήρξε παράξενη η μοίρα του Μιλτιάδη Έβερτ. Δεν υπήρξε τέλειος. Όπως κάθε άνθρωπος, είχε τα ελαττώματά του. Μόνο που υπήρξε ένας μεγάλος πολιτικός με ελαττώματα τα οποία όχι μόνο δεν έθιξαν την ουσία του παραδείγματός του, αλλά θα έλεγε κάποιος ότι ήταν τέτοια τα ελαττώματα, ώστε τόνιζαν τις αρετές του. Όπως συμβαίνει στα μεγάλα αρχιτεκτονήματα όπου κάποιες μικρές ατέλειες στις ευθείες τονίζουν την αρμονία του όλου οικοδομήματος, έτσι και τα ελαττώματα του Μιλτιάδη Έβερτ στην ουσία τόνιζαν τις ίδιες τις αρετές του.

Εκείνο, δε, που είναι εξαιρετικά σημαδιακό συνίσταται στο ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ μπήκε στην πολιτική υποσχόμενος πολλά. Και

είναι αλήθεια ότι αυτό που ονομάζουμε «κατεστημένο», το οποίο πολλές φορές ποδηγετεί την πορεία των ανθρώπων, όχι μόνο τον αποδέχθηκε στην αρχή, αλλά και τα ίδια τα ελαττώματα εκείνα, για τα οποία μίλησα προηγουμένως, τα καθιστούσε μέρος των αρετών του.

Όσπου ήρθε μια κρίσιμη στιγμή, η κρίσιμη εκείνη στιγμή που κατάλαβαν ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ δεν ήταν διατεθειμένος να υποστεί τη σημαία όταν επρόκειτο να υπερασπίσει τις αρχές του. Και τότε ξαφνικά όλα άλλαξαν. Τότε οι αρετές «εξαφανίστηκαν» κι έγιναν παράρτημα των ελαττωμάτων και τα ελαττώματα, τα οποία ανθρώπινα ελαττώματα, είναι εκείνα που αναδείχθηκαν σε σημεία αναφοράς για τον άνθρωπο. Κάπως έτσι ξεκίνησε η πορεία μιας πτώσης, η οποία με οδήγησε πριν από λίγο καιρό να γράψω ότι, πράγματι, η πολιτική ζωή δεν έδωσε στο Μιλτιάδη Έβερτ αυτά που του αναλογούσαν. Και, το κυριότερο, ο τόπος δεν πήρε από το Μιλτιάδη Έβερτ αυτά που μπορούσε να του δώσει.

Γιατί το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ποιο είναι το παράδειγμα που αφήνει ο Μιλτιάδης Έβερτ; Είναι το παράδειγμα του ανθρώπου που πρέπει να αγωνίζεται για να υπερασπίσει τις ιδέες του. Όμως τι διδάσκει και στους νεότερους που κάποια στιγμή θα θελήσουν να μπουν σ' αυτόν το χώρο, στη Βουλή; Διδάσκει ότι αν θέλουν να ανέβουν εύκολα και απλά, πρέπει να γίνουν πειθήνια όργανα ορισμένων συνιστώσων του πολιτικού συστήματος, οι οποίες δεν ανέχονται ούτε τις ισχυρές προσωπικότητες ούτε την πίστη σε αρχές και αξίες. Γι' αυτό είπα ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ μας λείπει πολύ και ότι το πολιτικό σύστημα είναι φτωχότερο. Φεύγοντας αυτός, φεύγει και το παράδειγμά του. Τα παραδείγματα που έρχονται δεν είναι τόσο ελπιδοφόρα για τους νέους ανθρώπους και αυτές τις κρίσιμες ώρες -επειδή πολλοί αναφέρθηκαν στον κόσμο που είναι έξω και σ' όλους εκείνους που αναφέρονται στους πολιτικούς- έχουμε ανάγκη από νέους ανθρώπους που θα ακολουθήσουν αυτό το παράδειγμα. Κι όχι από νέους ανθρώπους που απλώς θα γίνονται «διάσημοι», θα ανεβαίνουν στο cursus honorum της πολιτικής ζωής μόνο και μόνο επειδή ανταποκρίνονται στα κελύσματα μιας Κίρκης η οποία ξέρει να μεταμορφώνει τους ανθρώπους. Έχουμε ανάγκη από ανθρώπους που εμφανίζονται με το πρόσωπό τους κι όχι με το προσωπίδι τους. Γι' αυτό μας λείπει ο Μιλτιάδης Έβερτ.

Και ας μου επιτραπεί να τελειώσω με μια φράση μόνο, η οποία θα μπορούσε να αποτελέσει ένα είδος επιτυμβίου που μας αφήνει ο Μιλτιάδης Έβερτ μέσα από τη ζωή του. Δεν είναι δικό μου, προσπάθησα να το γράψω εγώ. Αναφέρομαι σε κάτι που είχε πει ένας μεγάλος Γάλλος πολιτικός και φιλόσοφος, ο Μπουρζέ. Είχε πει -και ταιριάζει στο Μιλτιάδη Έβερτ, ταιριάζει στην πολιτική μας ζωή- ότι «πρέπει να μάθουμε να ζούμε όπως σκεπτόμαστε. Αλλιώς θα μάθουμε να σκεπτόμαστε όπως ζούμε». Και αυτό το πράγμα θα ήταν τραγικό και για τον τόπο, ιδίως στις στιγμές που περνάμε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η κ. Ελίζα Βόζεμπεργκ.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Εθνική Αντιπροσωπεία, η ελληνική Βουλή τιμά έναν πολιτικό άνδρα που διαδραμάτισε πολύ σημαντικό ρόλο στη σύγχρονη ιστορία της Μεταπολίτευσης μέχρι σήμερα, μέχρι την ώρα που έφυγε. Και λέω «μέχρι σήμερα» γιατί άνθρωποι με τέτοια προσφορά στην πατρίδα, στην παράταξη, στις ιδέες και στις αρχές τους δεν φεύγουν ποτέ, αλλά είναι ωσεί παρόντες και, τουλάχιστον σε ό,τι με αφορά, επιχειρώ να απευθύνομαι σε ενεστώτα χρόνο.

Σε κάθε περίπτωση, ο λόγος για τον οποίο θέλησα να μιλήσω για τον Μιλτιάδη Έβερτ δεν είναι ακραιφνώς συναισθηματικός. Είναι και απόλυτα πολιτικός.

Είναι συναισθηματικός, γιατί είχα την τιμή να τον γνωρίσω σε δύσκολες στιγμές για το Δικηγορικό Σύλλογο της Αθήνας και ακραιφνώς πολιτικός, γιατί μιλάμε για μία πολιτική προσωπικότητα, η οποία διακρίθηκε από εκείνα τα χαρίσματα που τείνουν να εκλείψουν στην πλειονότητα των ανθρώπων, που ασχολούνται

με τα κοινά σήμερα. Και τείνουν να εκλείψουν όχι γιατί αυτά τα χαρακτηριστικά δεν προσιδιάζουν στη φυλή μας, αλλά γιατί δυστυχώς υπάρχουν σαθρές νοοτροπίες τις οποίες πολλοί παρασύρονται να ακολουθούν.

Ο συνασθηματισμός στον οποίο αναφέρομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γιατί είχα την τιμή να έχω μία βιωματική εμπειρία από προσωπική γνωριμία μου με τον Μιλτιάδη Έβερτ, όταν θήτευσά επί δεκαπέντε συνεχή χρόνια εκλεγμένη στο διοικητικό συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Κατά τα δεκαπέντε χρόνια αυτά, από το 1987 μέχρι το 2001, όπως γνωρίζετε, ο Μιλτιάδης Έβερτ υπήρξε και Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας και Δήμαρχος Αθηναίων. Και το γεγονός ότι δεν ήταν δικηγόρος δίνει περισσότερη αξία στο πραγματικό περιστατικό που θα σας αφηγηθώ, όταν μας κάλεσε έξι φορές, το διοικητικό συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, για να συζητάγαμε μαζί μας, για θέματα που αφορούσαν στο Δήμο Αθηναίων, στη Νέα Δημοκρατία, στην πολιτική γενικότερα, με αφορμή παρεμβάσεις που έκανε στα καίρια αυτά σημεία το διοικητικό συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Και εκεί διδάχθηκα, τολμώ να πω, από το Μιλτιάδη Έβερτ ότι ο συνδικαλισμός στο βαθμό που αγγίζει την πολιτική πρέπει να είναι ακηδεμόνευτος. Ναι, τολμώ να σας πω ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ μας δίδαξε ότι, όταν ασκούμε συνδικαλισμό για να διεκδικούμε τα δικαιώματα, ιδίως του επιστημονικού κλάδου στον οποίο υπηρετούμε, πρέπει να αφήνουμε την κομματική μας ταυτότητα απέξω υπό μία αυστηρή προϋπόθεση, να μην προδίδουμε ποτέ τις αξίες και τις αρχές μέσα από τις οποίες και πάνω στις οποίες και για τις οποίες αγωνιζόμαστε.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ήταν απλώς μαχητής και αγωνιστής -τέτοιοι υπάρχουν πολλοί- ήταν κυρίως ανιδιοτελής και αφιλοχρήματος.

Και σήμερα που η πολιτική και οι πολιτικοί διανύουμε την πιο κρίσιμη και την πιο δεινή στιγμή από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα, η ομιλούσα πληγώνεται όπως όλοι μας, γιατί υπερασπιζόμαστε ότι η συντηρητική πλειονότητα του πολιτικού κόσμου διακρίνεται από έντιμους και ηθικούς ανθρώπους. Πληγώνωμαι όταν ακούω τη λέξη «κλέφτες-κλέφτες» και το παράσημο της ανοιχτής παλάμης, μια ελληνοπρεπή και άκρως απρεπή χειρονομία.

Θέλω να σας πω ότι μιλούμε για έναν πολιτικό άνδρα, η διαθήκη του οποίου ανοίχθηκε προχθές και είχε ως κληρονομιά ένα παλιό αυτοκίνητο Mercedes, μοντέλο του 1980 και ένα μικρό Fiat. Αυτά είναι τα περιουσιακά στοιχεία που άφησε στη διαθήκη του, ο Μιλτιάδης Έβερτ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπα πριν ο εκλεκτός Αντιπρόεδρος – εγώ φιλόσοφο θα τον αποκαλέσω- ο Βύρων Πολύδωρας, ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ ήταν ο πολιτικός με ανθρώπινο πρόσωπο. Ήταν αναμφίβολα. Το ξέρω, γιατί ο ανθρωπισμός του έγκειται στον τρόπο με τον οποίο επέλεγε τα στελέχη με τα οποία συνεργαζόταν. Γιατί; Γιατί η βαθιά πολιτική του αντίληψη έστεργε και στόχευε στο αποτέλεσμα. Γι' αυτόν δεν υπήρχε αρχή, μέση, χωρίς τέλος. Αρχή, μέση και τέλος με σκληρή διαπραγμάτευση στη βάση των αξιών του, αλλά πάντα αμνηστικός, ανεξίκακος, ένας καλόκαρδος άνθρωπος, που τολμούσε να συγκρούεται με τον αντίπαλο και την επόμενη στιγμή, αν θεωρούσε ότι κάπου τον πρόσβαλε, να δακρύζει. Αυτόν γνώρισα εγώ έξι φορές, που είχα συνεδριάσεις του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών με το Μιλτιάδη Έβερτ, χωρίς να έχω ευρύτερη πολιτική βιωματική εμπειρία.

Αλλά ξέρετε κάτι; Αν γίνεται μνημόσυνο για έναν άνθρωπο απλώς αποτυπώνοντας μία πολιτική διαδρομή για την οποία είναι αδιαμφισβήτητη η αποτελεσματικότητα των πόσων στα οποία κλήθηκε να υπηρετήσει χωρίς να γίνεται αναφορά και δυνατότητα ψυχογραφήματος στον άνθρωπο εκείνο που υπηρετεί το θεσμό, τότε το μνημόσυνο είναι κατά τι ελλείψεις.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ πρωτίστως και κυρίως αγαπούσε τον άνθρωπο. Δεν ήταν τυχαίο που ήταν ο πρώτος που ίδρυσε τα δημοτικά ιατρεία, τους παιδικούς σταθμούς. Δεν είναι τυχαίο που τίμησε και τιμήθηκε από ανθρώπους που επέλεξε χωρίς την κομματική τους ταυτότητα, γιατί είχε κρίνει μέσα από το βαθύ πολιτικό του αισθητήριο ότι είναι εκείνοι, οι οποίοι θα φέρουν

αποτελέσματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Αναφέρομαι στον τομέα του πολιτισμού και της τέχνης. Ήταν ένας άνθρωπος που είχε τόσο ολοκληρωμένη προσωπικότητα, ώστε αυτοσάρκαζε λέγοντας ότι στους τομείς αυτούς δεν έχει καμμία γνώση. Και, όμως, επέλεγε τα κατάλληλα άτομα γιατί ήξερε ότι εκείνα θα φέρουν αποτέλεσμα.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ, πέρα από απόλυτα ανθρώπινος, ουμανιστής θα έλεγα, σύγχρονος πολιτικός άνδρας, ήταν εκείνος ο οποίος τιμούσε και τους ανθρώπους, με τους οποίους συνεργαζόταν. Σήμερα μας βλέπουν κάποιοι από αυτούς και ξέρουν πόσο αλήθεια έχω, γιατί τους ενέπνεε όταν εργαζόταν ακόμη περισσότερο και τους παρωθούσε και τους ωθούσε να αναδεικνύουν οι ίδιοι τον καλύτερο εαυτό τους, γι' αυτό κι εκείνοι τον αγαπούσαν. Ήταν άνθρωπος, ο οποίος απέκτησε μια εξαιρετική οικογένεια. Τιμήθηκε και αδικήθηκε παράλληλα από τη ζωή, γιατί η μοίρα τις τελευταίες στιγμές του τού επεφύλαξε δεινό τέλος με την έννοια όχι μόνο ότι χτυπήθηκε από μία νόσο, όχι μόνο γιατί είχε ένα οικογενειακό δράμα και μια αγωνία για το επόμενο μέλος της οικογένειάς του, που, κατά την άποψή του –και ευτυχώς αποδεδειγμένα- αδικήθηκε από την πολιτεία και από τη δικαιοσύνη σε ένα πρώτο στάδιο, αλλά κυρίως γιατί δεν μπόρεσε, κατά την άποψή του, να προσφέρει στην πατρίδα του όλα όσα είχε μέσα στην ψυχή του. Γιατί η πολιτική ήταν καταγεγραμμένη στο γενετικό κώδικα του Μιλτιάδη Έβερτ, στο DNA του. Γι' αυτόν ούτε η δημαρχία ούτε ο βουλευτικός θώκος ούτε ο υπουργικός θώκος ούτε η αρχηγία της Νέας Δημοκρατίας ήταν αυτοσκοπός. Ήταν το μέσο, με το οποίο θα μπορούσε, θα ήθελε –και σε πολύ μεγάλο βαθμό το έκανε- να υπηρετήσει τις αξίες και τις ιδέες που ο ίδιος πίστευε από παιδί.

Για μένα είναι τιμή το γεγονός ότι μου δόθηκε η ευκαιρία να αναφερθώ στο Μιλτιάδη Έβερτ, όχι τόσο γιατί τον γνώρισα, όχι τόσο γιατί είμαι συνδεδεμένη με την οικογένειά του και μου κάνει την τιμή της φιλίας, που για μένα είναι ύψιστο αγαθό, όχι τόσο γιατί ήταν από τους καλύτερους Αρχηγούς της Νέας Δημοκρατίας, χωρίς να αδικώ κανέναν –καθένας κρίνεται από το έργο του και από τη διαδρομή του- αλλά κυρίως, γιατί γνώρισα έναν αυθόρμητο άνθρωπο, με πηγαίο χιούμορ, με καλή καρδιά, που αγαπούσε τους συνανθρώπους του και που πονούσε για την πατρίδα. Δεν δίσταζε να δακρύσει και να συγκινηθεί, χωρίς να το θεωρεί μειονέκτημα γιατί δεν είχε τέτοιες αδυναμίες. Είχε εκείνη την ψυχική δύναμη που λέει «ξέρω να χάνω, ξέρω να κερδίζω, ξέρω να αγωνίζομαι, να διεκδικώ και να μάχομαι, αρκεί να υπηρετώ την πατρίδα μου και αρκεί να υπηρετώ ένα κώδικα αξιών, από τον οποίο δεν έχω δικαίωμα πατρογονικά, ιστορικά και για τις επόμενες γενιές ποτέ να αποκλίνω».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Βόζεμπεργκ.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης, Βουλευτής Ροδόπης της Νέας Δημοκρατίας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τη μεγάλη συγκίνηση, θεωρώ ανυπέρβλητο χρέος μου να μιλήσω στη σημερινή εκδήλωση στη μνήμη του άξιου κοινοβουλευτικού και αξιοθαύμαστου πολιτικού Μιλτιάδη Έβερτ.

Μου επισημειώθηκε την ηγεσία της νεολαίας της Νέας Δημοκρατίας και επένδυσε πάνω στη νεότερη γενιά, όχι μόνο της παράταξης, αλλά και του τόπου. Εμείς, η νεότερη γενιά πολιτικών, νιώθουμε σήμερα περισσότερο από ποτέ το πολύ μεγάλο κενό που αφήνει πίσω του και στο Κοινοβούλιο και στην πολιτική ζωή του τόπου, αλλά και στην παράταξη που πίστεψε, αγάπησε και της αφιέρωσε ολόκληρη τη ζωή του.

Εάν αναλογιστούμε λίγο τη ζωή και το έργο του Μιλτιάδη Έβερτ, το δημόσιο λόγο του, αλλά και τις πολιτικές του πράξεις, τη συμπεριφορά του απέναντι σε φίλους και αντιπάλους, αλλά και εν γένει το ήθος του, θα δούμε ότι συμπεριλαμβάνεται μέσα σ' αυτό η κάθε απάντηση που χρειάζονται τα προβλήματα, οι προκλήσεις και οι στρεβλώσεις της σημερινής εποχής. Ο Μιλτιά-

δης Έβερτ ήταν ο εκφραστής της γνησιότητας και της ντομπροσύνης στο δημόσιο πολιτικό λόγο.

Αυτό είναι η απάντηση στην πολιτική των δήθεν που βιώνουμε σήμερα, στην εικονική ή την τηλεοπτική πραγματικότητα που στρεβλώνει, αν θέλετε, το νόημα της ενασχόλησης με τα κοινά, που δεν είναι τίποτε άλλο, όπως έλεγε ο ίδιος, παρά μια συνεχή μάχη για να βελτιώσεις τις συνθήκες για τους συμπολίτες σου και για να χαράξεις δρόμους για την πατρίδα σου.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό του ήταν η ανθρωπιά, ήταν η αλληλεγγύη. Αυτό είναι η απάντηση στην αναλγησία και στην αδιαφορία για τον δίδυμο, όπως εκφράζεται σήμερα μέσα στην κοινωνία αλλά και μέσα στην πολιτική.

Το τρίτο στοιχείο ήταν το οργανωτικό πνεύμα, ήταν η ορθή επιλογή συνεργατών, που προσδιορίζουν τη δύναμη και την αξία του ηγέτη, και βεβαίως η αποτελεσματικότητα. Αυτό είναι η απάντηση στη θολή θεωρητική προσέγγιση που επιλέγεται σήμερα από το δημόσιο λόγο πολλών πολιτικών, η οποία προσπαθεί λεκτικά με τη χρήση της λεξιλαγνείας να καλύψει την ανικανότητα και την αναποτελεσματικότητα.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ αντιλαμβανόταν και δίδασκε σε εμάς τους νεότερους ότι η πολιτική είναι η μέθοδος για να παράξεις καλά αποτελέσματα για τους πολλούς. Δεν είναι η μέθοδος εύκολου πλουτισμού, ούτε γρήγορης ανάδειξης. Είναι η παραγωγή αποτελεσμάτων για τον τόπο, είναι η συντήρηση και η ενδυνάμωση της εθνικής ελπίδας.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Αρχηγός Μιλτιάδης Έβερτ ήταν θαυμαστής του αειμνήστου εθνάρχη Κωνσταντίνου Καραμανλή για ένα λόγο, όπως έλεγε ο ίδιος, πολύ διαφορετικό από τους λόγους που συνήθως επικαλούνται σήμερα οι πολιτικοί στο δημόσιο λόγο τους. Δεν θάυμαζε τον Καραμανλή απλά ως θεμελιωτή της δημοκρατίας, ως νικητή κατά της λαϊκής φτώχειας, ως αναμορφωτή της Ελλάδος, ως άνθρωπο που δημιούργησε την ευρωπαϊκή προοπτική.

Τον θαύμαζε ως νέο, μάχιμο πολιτικό που ξεκίνησε από μία φτωχή επαρχιακή οικογένεια της βορείου Ελλάδας. Κατάφερε να νικήσει τις δυσκολίες της ζωής, κατάφερε να γκρεμίσει κατεστημένα εδώ στην Αθήνα και στο τέλος να κάνει ολόκληρη την Ευρώπη να του βγάλει το καπέλο, να τον προσκυνήσει, να τον αποδεχθεί ως μία διαχρονική αξία που εκφράζει συμβολικά, αλλά και πολιτικά ό,τι σημαίνει σήμερα σύγχρονος ελληνικός πολιτισμός. Γι' αυτό θαύμαζε ο Μιλτιάδης Έβερτ τον Κωνσταντίνο Καραμανλή.

Αυτό είναι μία πτυχή που μέχρι τώρα δεν έχει αναδειχθεί όσο θα έπρεπε. Αλλά, φαίνεται και στα βιβλία του και στον τρόπο που ο ίδιος δημόσια τοποθετούνταν, αλλά και στα λόγια που μας ψιθύριζε, όταν μας μάζεγε τότε ως νεολαίους, βλέποντας στα πρόσωπά μας τα δικά του πρώτα βήματα.

Φίλες και φίλοι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, συμμαχητές στην κρίσιμη σημερινή συγκυρία, άμω επιτρέψτε εκ μέρους της γενιάς μου, εκ μέρους όσων συμμετέχουν στην πολιτική από τη γενιά μου, αλλά και όλων των ενεργών πολιτών της γενιάς μου, να διατυπώσω δημόσια ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας ένα από καρδιάς, μεγάλο, τεράστιο ευχαριστώ στον Μιλτιάδη Έβερτ. Πρώτον, διότι μας έδωσε την ευκαιρία και δεύτερον, διότι μας εμπιστευόταν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, τον κ. Ευρυπίδη Στυλιανίδη.

Το λόγο έχει, ο Βουλευτής Νομού Αττικής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Νικόλαος Καντερές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξίотιμοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς είναι ιδιαιτέρη τιμή για μένα να πω δυο λόγια για τον αειμνήστο Μιλτιάδη Έβερτ. Στο πλαίσιο αυτής της ειδικής συνεδρίασης μνήμης του θανάτου του πρώην Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας Μιλτιάδη Έβερτ, θα ήθελα να θυμηθούμε μαζί κάποιους σταθμούς της πορείας αυτού του σημαντικού ανδρός και πολιτικού. Πιστεύω ότι από αυτήν τη σύντομη αναδρομή όλοι οι Βουλευτές μπορούμε να διδαχθούμε κάτι από την πενήνταετή παρουσία του στην πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Μιλτιάδης Έβερτ υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους πολιτικούς ηγέτες της Μεταπολίτευσης, ο οποίος διακρίθηκε για την αγωνιστικότητά του, την προσφορά στη δημοκρατία και στην πατρίδα μας.

Ξεκίνησε την πολιτική του παρουσία το 1957 στη νεολαία της ΕΡΕ, όπως αναφέρθηκε, της οποίας το 1963 ανέλαβε Πρόεδρος. Την περίοδο εκείνη ξεκινά η στενή του σχέση με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, τον μετέπειτα ιδρυτή της Νέας Δημοκρατίας, τον οποίο θεωρούσε πολιτικό του πατέρα. Ιδρυτικό στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας το 1974, πολιτεύθηκε με την προτροπή του Κωνσταντίνου Καραμανλή για πρώτη φορά στην Α' Αθηνών, εκλογική περιφέρεια από την οποία εκλεγόταν συνεχώς Βουλευτής για τα επόμενα είκοσι συναπτά έτη.

Διετέλεσε Υπουργός στις κυβερνήσεις Καραμανλή, Ράλλη, Τζανετάκη και Μητσotάκη, ενώ το 1986 αποτελεί έναν πολύ ξεχωριστό σταθμό στην πολιτική πορεία του Μιλτιάδη Έβερτ, αλλά και στις πολιτικές εξελίξεις ολόκληρης της χώρας. Τίθεται επικεφαλής του συνδυασμού «Νέα Εποχή» και κερδίζει το Δήμο Αθήνας, ο οποίος από το 1975 σταθερά ελεγχόταν από την κεντροαριστερά. Εκείνη την περίοδο, μάλιστα, ανατρέπεται η κυριαρχία του ΠΑΣΟΚ στο χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης, όταν μαζί με τους νεοεκλεγείς δημάρχους της Νέας Δημοκρατίας στη Θεσσαλονίκη και στον Πειραιά κερδίζουν τους τρεις μεγαλύτερους δήμους της χώρας και δημιουργούν τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την επάνοδο της Νέας Δημοκρατίας στην εξουσία.

Στη διάρκεια της δημαρχιακής του θητείας ο Μιλτιάδης Έβερτ πρωτοστάτησε στην ίδρυση μη κρατικών ραδιοσταθμών, ερχόμενος σε σκληρή αντιπαράθεση με την τότε κυβέρνηση. Και είναι γνωστό, μάλιστα, πώς τότε, εκείνη την εποχή, κατάφερε να μπουνα με μηχανήματα από το εξωτερικό για να μπουρέσει να λειτουργήσει το σταθμό. Με δική του πρωτοβουλία, λοιπόν, δημιουργείται ο πρώτος δημοτικός σταθμός στη χώρα, ο «ΑΘΗΝΑ 9,84», αλλάζοντας για πάντα τα δεδομένα των ΜΜΕ στη χώρα μας.

Ακολούθησε το 1989 με τις αλληπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις και τον Απρίλιο του 1990, που η Νέα Δημοκρατία σχηματίζει κυβέρνηση, ο Μιλτιάδης Έβερτ αναλαμβάνει το Υπουργείο Προεδρίας και ξεκινάει ένα πρόγραμμα γενναίων μετατάξεων, έχοντας ως άμεσους στόχους την αντιμετώπιση της γραφειοκρατίας και την ορθολογική κατανομή του προσωπικού στο δημόσιο. Λίγα χρόνια μετά, το Νοέμβριο του 1993, ο Μιλτιάδης Έβερτ αναλαμβάνει τα ηνία του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, της οποίας παρέμεινε Πρόεδρος έως το Μάρτιο του 1997, όταν παρέδωσε τη σκυτάλη στον Κώστα Καραμανλή, τον οποίο στήριξε ως νέο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας και ως Πρωθυπουργό στη συνέχεια.

Το συμπέρασμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ σημάδεψε με την παρουσία του το μεταπολιτευτικό πολιτικό σκηνικό. Υπηρέτησε την τοπική αυτοδιοίκηση και την κεντρική πολιτική σκηνή με αξίες, αρχές, ήθος και συνέπεια. Οι ιδέες του και η πολιτική του δράση συνέβαλαν καθοριστικά στην ενίσχυση της δημοκρατίας μας. Αυτές τις αξίες, αρχές και ήθος έχουμε χρέος να υπηρετούμε όλοι εμείς ως Βουλευτές του ελληνικού λαού τόσο σήμερα όσο και στο μέλλον. Μόνο έτσι θα μπορούσαμε να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου στα μάτια του λαού.

Αποτινώντας φόρο τιμής σε ένα σημαντικό πολιτικό και φίλο -ας μου επιτραπεί- που αφιέρωσε τη ζωή του στην υπηρεσία της πατρίδας και της μεγάλης φιλελεύθερης παράταξης, στη σύζυγό του και στα παιδιά του, εκφράζω από το Βήμα της Βουλής για μια ακόμα φορά τα ειλικρινή συλλυπητήριά μου. Θα τον κρατήσουμε στη μνήμη μας με απέραντο σεβασμό. Και κάτι άλλο, ιδιαίτερα για εμάς τους πολιτικούς: Νομίζω ότι η μεγαλύτερη περιουσία που αφήνουμε, φεύγοντας από αυτόν τον κόσμο, είναι το καλό το όνομα. Είναι αυτό το οποίο κράτησε, πράγματι, ο Μιλτιάδης Έβερτ και ας είναι παράδειγμα για εμάς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καντερέ.

Παρακαλείται ο Βουλευτής Λακωνίας κ. Αθανάσιος Δαβάκης

να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι αυτό το πολιτικό μνημόσυνο για τον Μιλτιάδη Έβερτ μπορεί να αποτελέσει -και νομίζω ότι αποτελεί- μία πρώτης τάξεως ευκαιρία σ' αυτούς τους δυσχεόμενους πολιτικά καιρούς που ζούμε για να αντλήσουμε όλοι δύναμη, θάρρος και διορατικότητα από το παράδειγμά του.

Το Μιλτιάδη Έβερτ τον διέκρινα μικρό παιδί για πρώτη φορά μέσα από κάποιες μικρές ασπρόμαυρες φωτογραφίες των τότε νεολαίων της ΕΡΕΝ -μεταξύ των οποίων ήταν και ο πατέρας μου- μεταξύ ενός κύκλου φίλων, όπως ήταν ο Άγγελος Μπρατάκος, ο Παύλος Μανωλόπουλος, ο Χάρης Καρατζάς και άλλοι. Τον ξαναείδα στα πεδία των πολιτικών μαχών, όταν πρωτοετής φοιτητής το 1981, διαβάζοντας την τότε «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», πέρα από τα πολιτικά κλισέ των διαφημίσεων των υποψηφίων Βουλευτών τότε στην Α' Αθηνών και σε όλες τις περιφέρειες της χώρας, αυτός είχε μία πολύ ωραία ανακοίνωση που έλεγε, εν όψει της τελικής μάχης του 1981 και της τελικής συγκέντρωσης της Νέας Δημοκρατίας, προς τους νεοδημοκράτες και προς όλους τους Έλληνες φυσικά: «Πάρε την ελληνική σημαία στα χέρια σου και έλα στο Σύνταγμα».

Τον είδα ξανά τον Μιλτιάδη Έβερτ. Αναφέρω ορισμένα περιστατικά, που σ' εμένα ως νέο άνθρωπο τότε, μου έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση: Σε μία προεκλογική συγκέντρωση σε νεοκλασικό κτήριο -νομίζω ότι εστεγάζετο η ΕΡΕ παλαιότερα- στις εκλογές του 1977 έδειξε με τον ακόλουθο τρόπο την αγάπη που είχε στους φίλους του και πώς τίμαγε την ανδρική, την ειλικρινή, τη σωστή φιλία.

Για πρώτη φορά και τελευταία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είδα υποψήφιο να μιλάει για άλλους υποψηφίους, λέγοντάς τους ότι «φίλοι, εάν με αγαπάτε» -έχοντας ίσως και τη σιγουριά του πολιτικού- «ψηφίστε τον Χάρη τον Καρατζά και τον Χάρη το Φύσσα».

Τα έφερε έτσι η ζωή και ήμουν από τους πέντε Βουλευτές του καταστατικού της Νέας Δημοκρατίας τότε, που υπέγραψαν την υποψηφιότητά του και θέλω με αυτό να πω ότι κατά τούτο εμβληματικά, συμβολικά, ο Μιλτιάδης Έβερτ επέλεξε ένα νεοεκλεγέντα το 1993 Βουλευτή για να δώσει τον τόνο της νέας ορμής της παράταξης, που είχε βγει από μία πολιτική ήττα και μία εκλογική ήττα.

Ήταν τα πρώτα μου βήματα, όταν τον γνώρισα ως Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας. Σημάδεψε την πολιτική μου πορεία ο Μιλτιάδης Έβερτ και θέλω να πω ότι ήταν ένας Αρχηγός που κοίταζε τις λεπτομέρειες.

Ήταν ένας Αρχηγός, ο οποίος κοίταζε και πρόσεχε τους νέους πολιτικούς, τους νέους Βουλευτές του. Μας καλούσε κατ' ιδίαν στο Πικέρμι -ένα ή δύο το πολύ Βουλευτές- για να ακούσει τις απόψεις μας, όχι τα συνήθη και καθ' υποχρέωση, θα έλεγα, τραπέζια των αρχηγών ομοθυμαδόν και συγκεντρωτικά των Βουλευτών για να βγάλουμε την υποχρέωση.

Ήταν ένας Αρχηγός, ο οποίος διεκρίνετο για κάτι που έχει ανάγκη σήμερα η πολιτική ζωή του τόπου μας: του είναι να είμαστε οι εαυτοί μας, να συγκρουόμαστε με την άποψη που έχει ο κόσμος για τους πολιτικούς, με το «αδιακρίτως» που είπε και ο Γενικός Γραμματέας μας, ο κ. Τασούλας -αυτό το αποφασιστικό «αδιακρίτως»- και να λέμε ότι εμείς πρέπει να προχωράμε μπροστά, οδηγώντας τον κόσμο με το προσωπικό μας παράδειγμα.

Ήταν εκείνος ο Αρχηγός, εκείνος ο πολιτικός, που αποτέλεσε την ακραιφνέστερη και θα έλεγα, κύριοι συνάδελφοι, μοναδική περίπτωση των δεύτερων επιγόνων του καραμανλίου. Μετά την πρώτη σειρά του Ευάγγελου Αβέρωφ, του Κωνσταντίνου Τσάτσου, του Κωνσταντίνου Παπακωνσταντίνου, του Παναγιώτη Παπαληγόυρα, του Γιώργου του Ράλλη και άλλων, η δεύτερη γενιά των ακραιφνών επιγόνων ή του ακραιφνούς επιγόνου ήταν ο Μιλτιάδης Έβερτ, ο οποίος με το προσωπικό του παράδειγμα έδειξε ότι πρέπει να είμαστε -όπως ελέχθη κατά κόρον αυτές τις ώρες στη Βουλή- οι πολιτικοί των έργων και όχι των λόγων, οι πολιτικοί του αποτελέσματος, κάτι για το οποίο, δυστυχώς, σήμερα πονάει αυτός ο τόπος.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ κλείνοντας, εξέφραζε ό,τι σημαντικότερο και ό,τι ασφαλέστερο θα αποτελεί τη βασική αρχή για την επι-

βίωση αυτής της ιστορικής παράταξης, δηλαδή να μην ξεφύγουμε από το λαϊκό χαρακτήρα της. Ήταν αυτός που εξέφραζε με το προσωπικό του παράδειγμα τις αρχές του, την πορεία του, την αγωνιστικότητά του, το λαϊκό χαρακτήρα αυτής της παράταξης, μιας παράταξης, που ξεκίνησε την ιστορία της στο πολιτικό σύστημα του εικοστού και πλέον αιώνας, άλλωστε, με το χαρακτηρισμό και την ονομασία «Λαϊκό Κόμμα».

Αυτός ήταν ο Μιλτιάδης Έβερτ. Ήταν ένας αληθινός πολιτικός, ένας συγκρουσιακός πολιτικός, ένας πολιτικός που δεν έκρυβε τις αδυναμίες του, αδυναμίες ξεκάθαρα ανθρώπινες, αληθινές αδυναμίες οι οποίες, θα έλεγα, ότι προσδίδουν στον πολιτικό και ιδιαίτερο χάρισμα, όταν τις εμφανίζει ξεκάθαρα στο λαό.

Ας είναι το παράδειγμά του παράδειγμα για όλους μας. Ας είναι η πορεία του ένας δείκτης πορείας για όλους μας. Θα έλεγα ότι για αυτήν την παράταξη, την παράταξη που έχει ξεκινήσει ένα σημαντικό αγώνα κοντά στο λαό και για το λαό, ας αποτελεί μία διαχρονική και συνεχή πυξίδα πορείας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Δαβάκη.

Παρακαλείται ο κ. Χρήστος Ζώης, Βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας, να λάβει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ειπώθηκαν πάρα πολλά για τον αείμνηστο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, τον Μιλτιάδη Έβερτ, τόσα που φαίνεται ότι όλοι όσοι παίρνουμε το λόγο την τελευταία ώρα επαναλαμβανόμαστε με το δικό του τρόπο καθένας.

Όμως, δεν θα μπορούσα να λείπω από αυτό το πολιτικό μνημόσυνο σήμερα. Είναι ελάχιστο καθήκον μου να συμμετέχω σε αυτήν τη συνεδρίαση ενεργά τοποθετούμενος για έναν άνθρωπο τον οποίο γνώρισα και για έναν άνθρωπο στον οποίο οφείλω το ότι σήμερα βρίσκομαι στην πολιτική.

Τον Μιλτιάδη Έβερτ τον συνάντησα για πρώτη φορά όταν ήμουν μαθητής οργανωμένος εκείνα τα χρόνια της πολύ έντονης πολιτικής αντιπαράθεσης -τη θυμάστε και εσείς, κύριε Υφυπουργέ, αφού είμαστε της ίδιας γενιάς. Ακόμα και οι μαθητές ήθελαν να είναι τοποθετημένοι, να έχουν άποψη και να τη λένε για το σχολείο τους, γενικότερα για τον κόσμο, όπως θα ήθελαν αυτός ο κόσμος να κτιστεί από εμάς. Τον Μιλτιάδη Έβερτ, λοιπόν, τον γνώρισα εκείνη την περίοδο για πρώτη φορά στη ζωή μου. Ήταν νέος Βουλευτής, με εμπειρία, όμως, κυβερνητική.

Επισκέφθηκε το νομό μου στο πλαίσιο μιας ανοικτής προεκλογικής συγκέντρωσης το 1984. Αυτό που τότε εντυπωσίασε -και ήταν το πρώτο δείγμα γραφής του τι είναι ο Μιλτιάδης Έβερτ- ήταν ότι έφυγε από τη χορεία των επώνυμων, πρωτοκλασάτων στελεχών που παρακολουθούσαν την ομιλία του αείμνηστου Ευάγγελου Αβέρωφ, για να έρθει με εμάς, για να έρθει μαζί με τους νεολαίους, που τότε κυμάτιζαν με ζωηρότητα την ελληνική σημαία, αλλά και την κομματική σημαία και να μας αγκαλιάσει και να μας ενθαρρύνει να ασχολούμαστε με την πολιτική, να έχουμε επαφή με τα κοινά, δείχνοντας το δρόμο του ελάχιστου καθήκοντος κάθε πολίτη αυτής της χώρας, προκειμένου να αντιμετωπίζονται με συλλογικό, με πολιτικό και με πολιτισμένο τρόπο τα προβλήματά μας.

Η δεύτερη φορά που τον συνάντησα, ήταν όταν ως φοιτητής της Νομικής της Θεσσαλονίκης τον επισκέφθηκα στο δημαρχιακό μέγαρο, για να του αποσπάσω μία συνέντευξη για λογαριασμό του περιοδικού των φοιτητών της Νομικής Σχολής. Αιτία ήταν η πρωτοβουλία του να ιδρύσει τον «984» και να σημάνει έτσι ένα συναγερό υπέρ της ελεύθερης ραδιοφωνίας και κατόπιν, βεβαίως και της τηλεόρασης. Ασχέτως της πορείας που είχαν τα μέσα ενημέρωσης στα χρόνια που ακολούθησαν, ασχέτως του αν και κατά πόσο αξιοποίησαν και εκμεταλλεύτηκαν -με την καλώς εννοούμενη έννοια- τις ελευθερίες που τους δόθηκαν, είναι αναμφισβήτητο ότι ο Μιλτιάδης Έβερτ θα μείνει στην ιστορία του τόπου ως ο θεμελιωτής, ο πρωτεργάτης αυτής της προσπάθειας απέναντι σε κάθε προσπάθεια φίμωσης της ελεύθερης ραδιοφωνίας.

Την τρίτη φορά που τον είδα, ήταν όταν έχοντας απολυθεί από

το στρατό και έχοντας ξεκινήσει ήδη τη δικηγορία εδώ στην Αθήνα, έχοντας πάρει διαζύγιο από το συνδικαλισμό, έχοντας σταματήσει επί τετραετία να ασχολούμαι με το συνδικαλισμό, αφού με απασχολούσε το επαγγελματικό μου μέλλον, με εντόπισε και με προσκάλεσε να ασχοληθώ ξανά. Με υποχρέωσε με το δικό του τρόπο, αναθέτοντάς μου συγκεκριμένες ευθύνες στη νεολαία της Νέας Δημοκρατίας, να μπω ξανά εκεί από όπου νόμιζα ότι είχα φύγει.

Και όχι μόνο αυτό, αλλά με «πήρε από το αυτί», κύριε Πρόεδρε και με υποχρέωσε να είμαι υποψήφιος Βουλευτής το 1996. Ο ομιλών δεν κατάγεται από πολιτικό τζάκι και δεν είχε καμμία –μα, καμμία– σκέψη ούτε στην άκρη του μυαλού του ότι θα μπορούσε να είναι υποψήφιος Βουλευτής και πολύ περισσότερο Βουλευτής αργότερα. Για μένα ήταν ένα σοκ και μόνο το άκουσμα της πρότασης. Μου επεβλήθη να είμαι υποψήφιος με έναν σχεδόν εκβιαστικό τρόπο, με έναν τρόπο που ήταν απόλυτα χαρακτηριστικός του Μιλτιάδη Έβερτ, ακριβώς γιατί πίστευε ότι θα πρέπει να μπολιαστεί η παράταξη με πολλούς νέους υποψηφίους, να ενθαρρυνθούν οι νέοι να ασχοληθούν με την πολιτική και να αφήσουν και αυτοί το αποτύπωμά τους.

Δεν θα σας κουράσω λέγοντάς σας πόσες ακόμα φορές τον είδα. Πάντως, όταν ως Υφυπουργός Εσωτερικών ορκίστηκε και πέρασα το κατώφλι του γραφείου του, για να τον ευχαριστήσω για όσα είχε κάνει για μένα και να ζητήσω τις συμβουλές του, αφού εκτός όλων των άλλων είχε χρηματίσει και Υπουργός Προεδρίας το 1993, μου έδωσε μόνο μία συμβουλή. Μου είπε να δουλέψω αποκλειστικά με τα στελέχη της διοίκησης, έχοντας πλήρη εμπιστοσύνη.

Μ' αυτόν τον τρόπο, ο Μιλτιάδης Έβερτ μου εξήγησε, δείχνοντας το δρόμο σε πολλούς –γι' αυτό νοιώθω την υποχρέωση να το πω αυτό– με ποιον τρόπο μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που σήμερα αντιμετωπίζει ο τόπος μας. Μου είπε να δουλέψω με εμπιστοσύνη με ανθρώπους που έχουν ταχθεί να υπηρετούν από συγκεκριμένη θέση την πατρίδα, χωρίς στοχοποίηση, χωρίς αφορισμούς, χωρίς απαξίωση για το ρόλο και την αποστολή τους.

Ο ίδιος έτρεφε μεγάλη εμπιστοσύνη στα στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης και από το πέρασμά του σ' αυτό το Υπουργείο, μόνο θετικά μπορεί κανείς να ανακαλέσει στη μνήμη του και μόνο καλά λόγια είχαν να λένε γι' αυτόν τα στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης της χώρας μας.

Κύριε Πρόεδρε, δεν πίστευα ποτέ ότι ως Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας θα συμμετείχα σε μία τέτοια συνεδρίαση σήμερα, εγώ που ως μικρό παιδί το 1984 συνάντησα για πρώτη φορά το Μιλτιάδη Έβερτ. Θέλω από καρδιάς να καταλήξω με ένα μεγάλο «ευχαριστώ» στον άνθρωπο, στον πολιτικό, στον Αρχηγό που ήταν γεννημένος Αρχηγός και ήταν από χαρακτήρα Αρχηγός και δεν εξελέγη απλά Αρχηγός.

Θα ήθελα να πω ένα «ευχαριστώ» στον άνθρωπο που ήταν πληθωρικός –μίλησαν πολλοί συνάδελφοι καλά, άξια, επαρκώς για τα προτερήματά του και τα χαρακτηριστικά του– και που πάνω απ' όλα ένιωθε ασφαλής στο κουστούμι που φορούσε, χωρίς κακότητα, χωρίς μιζέρια, χωρίς μνησικακία.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει και ας κρατήσουμε όλοι μας ως παρακαταθήκη εκείνα τα στοιχεία, τα οποία μας επέτρεψαν στη σημερινή συνεδρίαση να δούμε πέρα από τον πολιτικό, τον άνθρωπο, τις παρακαταθήκες του, τις ιδέες του.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χρήστο Ζώη.

Παρακαλείται ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Γεώργιος Κοντογιάννης να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, γνώρισα το Μιλτιάδη Έβερτ ως μέλος της νεολαίας της Νέας Δημοκρατίας και είχε κάνει εντύπωση και σε μένα και στους συνοδοιπόρους μου τότε η μοναδική του πολιτική προσωπικότητα.

Ξεχωρίζει για το ήθος του, την τιμιότητά του, την αγωνιστικότητά του, την πληθωρικότητά του, τη δημοκρατικότητά που είχε,

αλλά και για έναν πηγαίο αυθορμητισμό, έναν αυθορμητισμό που πολλές φορές παρεξηγήθηκε, αλλά ο οποίος ήταν τόσο ξεχωριστός που γι' αυτό ακριβώς το λόγο τον έκανε και αγαπητό στο λαό.

Πρωτεργάτης της εθνικής συμφιλίωσης, έβαλε τη σφραγίδα του στο γεφύρωμα του χάσματος που χρόνια μίσους και εμφυλιοπολεμικών συγκρούσεων είχαν προκαλέσει.

Η μεγαλύτερη αρετή όμως του Μιλτιάδη Έβερτ, θεωρώ ότι ήταν το θάρρος που είχε, να λαμβάνει αποφάσεις οι οποίες σε ορισμένες περιπτώσεις ήταν και κόντρα στο προσωπικό του συμφέρον.

Θυμάμαι σε ένα ταξίδι, –που νομίζω ήταν στη Βουλγαρία– ως δημοσιογράφος είχα ακολουθήσει και συζητούσαμε και μας έλεγε ότι ιεραρχικά ο πολιτικός πρέπει να βάζει πρώτα την πατρίδα, μετά την παράταξη, μετά το προσωπικό συμφέρον. Είναι αυτό που λείπει σήμερα ίσως από πολλούς. Είναι αυτό που λείπει και από πολλούς από εμάς σε αυτήν την Αίθουσα, η πολιτική γενναιότητα, η πολιτική μεγαλοψυχία, η αίσθηση του χρέους προς την πατρίδα, αρχές και αξίες που ιδιαίτερα στη σημερινή τραγική συγκυρία έχει ανάγκη η πατρίδα μας.

Ένα άλλο στοιχείο της προσωπικότητάς του Μιλτιάδη Έβερτ, όπως το είχα ως δημοσιογράφος την εποχή που ήταν Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, ήταν ότι επρόκειτο για έναν απόλυτα πρακτικό άνθρωπο. Το συγκεκριμένο στοιχείο πιστεύω ότι ήταν ιδιαίτερα θετικό και θα του έδινε τη δυνατότητα να γίνει καλός Πρωθυπουργός. Δυστυχώς, όμως, πολιτικές σκοπιμότητες και παρασκηνακά παιχνίδια της εποχής, του στέρησαν αυτήν τη δυνατότητα.

Ωστόσο η προσφορά του Μιλτιάδη Έβερτ στην πολιτική και στην πατρίδα τον έχουν κατατάξει πολύ ψηλά στη συνείδηση του κόσμου, ιδιαίτερα του συνόλου της φιλελεύθερης παράταξης.

Θα τον θυμόμαστε πάντα με αγάπη και σεβασμό. Αιώνια του η μνήμη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Κοντογιάννη και παρακαλείται ο συνάδελφος Βουλευτής από το Κιλκίς, κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης, να λάβει το λόγο.

Έχουμε και την επέτειο της μάχης του Κιλκίς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Εχθές την τιμήσαμε, την πιο φοβερή μάχη του '12-'13.

Κύριε Πρόεδρε, ως γνωστόν ο καθεὶς έχει τη δική του διαδρομή ή την πορεία, όσο μας δίνει ο Θεός τη δυνατότητα να ζούμε πάνω σε αυτόν τον πλανήτη.

Ο ίδιος προσωπικά δεν προήλθα από κανέναν κομματικό σωλήνα. Πιστεύω ότι ήταν σημάδι να προέρχομαι από την πλάστρα γέννα των ιδεών από τα νεανικά μου χρόνια.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ –πριν από λίγο αναφέρθηκε από τον Χρήστο Ζώη και πρέπει να θυμίσω ότι μία γενιά πολιτικών της ευρείας κεντροδεξιάς παρατάξεως δημιουργήθηκαν από το Μιλτιάδη Έβερτ το 1996, σε αυτούς ανήκω κι εγώ– με επιμονή κράτησε όρθιο τότε το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί ξεχνούν πολλοί, τι αντοχές, τι αν το θέλετε μοίρασμα ψυχής για να θερίσει καρπούς επέδειξε αυτός ο πολιτικός μετέπειτα του '93, όταν η παράταξη αυτή καθημαγμένη ουδέποτε στην ιστορία της βρέθηκε ακρωτηριασμένη, ουδέποτε, όπως κι αν ονομαζόταν, χάνοντας μάλιστα αυτό που λέμε την Εκτελεστική Εξουσία. Το '96 ήταν συνείδηση, συμπεριφορά αυτού του πολιτικού, που φαίνεται ότι δεν ήταν τυχαία ή δεν συνέβαινε στον έναν.

Ομολογώ σήμερα και καταθέτω κι εγώ ότι σχεδόν εκβιαστικά αναγκάστηκα να πολιτευθώ. Ούτε κατά το, τραβάτε με κι ας κλαίω, όπως λένε στην καθομιλουμένη γιατί είχα κι άλλα ζητήματα ηθικής τάξεως τότε και για δεύτερη φορά, όταν με κάλεσε είπε «ή πολιτεύεσαι ή ξέχνα αυτό το κόμμα». Δεν χωρούσε αμφιβολία.

Και θέλω να θυμίσω στους νεότερους ότι τότε κατά τη συνταγματική επιταγή, ο δημόσιος λειτουργός ακύρωνε τη θέση του και εφόσον δεν εκλεγόταν, έμενε άνεργος επί ένα χρόνο.

Επίσης, θα ήθελα δε να θυμίσω σε κάποιους ότι η πολιτική δεν είναι ούτε επαγγελματισμός ούτε ερασιτεχνισμός ούτε όλα αυτά τα οποία θέλουν να προσδιορίσουν κάποιοι σήμερα, επειδή απέτυχαν τα αποτελέσματα αυτών των δεκαετιών. Είναι πάνω απ'

όλα έμπνευση, πίστη, αγώνας και προσφορά.

Έμεινα πιστός σ' αυτήν την παρακαταθήκη του Μιλτιάδη Έβερτ. Δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχνούμε ανθρώπους που όχι βοήθησαν, αλλά στήριξαν και έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην εικόνα και στα αποτελέσματα των πολιτικών. Και δεν μπορώ να ξεχάσω το διευθυντή του Νίκο Μπάλιο, γιατί σίγουρα πίσω από τους μεγάλους άνδρες βρίσκονται μεγάλοι συνεργάτες.

Όσον αφορά στο 1997, θα ήθελα να πω ότι μου μέινει αλησμόνητη εκείνη η στιγμή και δεν κακίζω κανέναν ούτε επιρρίπτω ευθύνες. Όμως, δεν πρέπει να ωραιοποιούνται όλα σ' αυτήν τη ζωή, αν σήμερα θέλουμε αυτό το πολιτικό μνημόσυνο να έχει την αξία που πρέπει.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ πικράθηκε το '97. Λίγοι του έμειναν όρθιοι και πιστοί. Δυστυχώς, σ' αυτόν τον τόπο, σ' αυτήν την πατρίδα, σ' αυτό το λαό αυτό το φαινόμενο της αχαριστίας είναι τελικώς κάτι που μαζί με τη διχόνοια σηματοδοτούν τα αρνητικά γνωρίσματα που έχουμε μέσα στο «είναι» μας και στο DNA μας.

Δεν θα ξεχάσω το '97, γιατί τότε ίσως τον γνώρισα καλά. Δεν με γνώριζε και δεν είχα το προνόμιο να ανήκω στους φίλους του, όπως κάποιοι άλλοι που είναι σήμερα εδώ στην Αίθουσα και από τότε συμπορεύθηκαν μαζί.

Βγαίνοντας, λοιπόν, τότε από το συνέδριο –αν το θυμάστε– στο στάδιο, οι δημοσιογράφοι με ρώτησαν «Τι πιστεύετε, κύριε Κιλτίδη; Ποιος θα εκλεγεί Πρόεδρος του κόμματος;». Εγώ είχα προσωπική φιλία με τον μετέπειτα Πρόεδρο Κώστα Καραμανλή. Είπα, λοιπόν, ότι Πρόεδρος θα βγει ο Κώστας Καραμανλής, αλλά εγώ ψήφισα και στηρίζω Μιλτιάδη Έβερτ. Πίστευα ότι δεν έπρεπε να ακυρωθεί. Ίσως αυτός να ήταν και ένας λόγος –για να χαριτολογήσω τώρα, κύριε Πρόεδρε– για τον οποίο δεν ψήφισα Βύρωνα Πολύδωρα. Διότι είχα την εδραία πεποίθηση μέσα μου ότι πρέπει αυτόν που με επέλεξε και τον οποίο δεν είχα λόγο να τον ακυρώσω, να τον στηρίξω μέχρι τέλους. Και το έπραξα με αγάπη και το καταθέτω σήμερα που κάνουμε μνημόσυνο, σαν κάτι που δικαιούμαι να το πράξω και να στείλω και δυο άλλα μηνύματα.

Ο Μιλτιάδης Έβερτ, αν το θέλετε, σημάδεψε τη συγκαταβατικότητα μου για να δώσω αυτόν τον αγώνα, διότι από μικρό παιδί εμπνεύστηκε να ασχοληθεί με τα κοινά. Πρώτα έρχεται η πίστη. Είναι δόγμα αναλλοίωτο και ανεξίτηλο σε όλα τα δόγματα, σε όλες τις κοσμοθεωρίες. Πρώτα είναι η πίστη. Και αν από μικρός δεν πιστέψεις να αλλάξεις τη ζωή και τον κόσμο, δεν θα τον πιστέψεις ποτέ με τη σιγουράντζα του επαγγελματισμού και οτιδήποτε άλλο στην κοινωνία.

Αυτό ήταν κάτι καθοριστικό για να υποστηρίξω αυτόν τον πολιτικό. Διότι το κυρίαρχο στοιχείο ήταν η πίστη που έμεινε αναλλοίωτη. Ο πολιτικός οφείλει τουλάχιστον με την ενηλικίωσή του να κρατάει τον πυρήνα των ιδεών του αναλλοίωτο. Ελαστικοποιήσεις και στρογγυλοποιήσεις μπορεί να έχει, αλλά δεν μπορεί να αλλάζει τον πυρήνα του. Ο Έβερτ έμεινε πιστός σ' αυτό που πίστεψε και γι' αυτό που αγωνίστηκε και το τίμησε μέχρι το τέλος της ζωής του.

Και απέδειξε και κάτι άλλο, κύριε Πρόεδρε. Απέδειξε αυτόν το μύθο περί της λειτουργίας του κοινοβουλευτικού δημοκρατικού

πολιτεύματος, κάτι που πληρώσατε και εσείς ακριβά, τουλάχιστον κατά το συρμό όσων θέλουν ή νομίζουν ότι μπορούν να εκφράζουν άποψη, η οποία δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Άλλο η πίστη και η έκφραση της κομματικής σου ταυτότητας και άλλο η λειτουργία του πολιτεύματος, όταν ασκείς εκτελεστική εξουσία. Και το απέδειξε και ως δήμαρχος και ως Υπουργός. Δεν μεταποπίστηκε ιδεολογικά, αλλά υπηρέτησε την πατρίδα σύμφωνα με τις δικές του ιδεολογικές αναφορές και τη δική του αφετηρία, λειτουργώντας μέσα στο συνταγματικό πλαίσιο και υπηρετώντας πάντοτε την πατρίδα από τη δική του αφετηρία.

Αυτός ήταν. Πιστεύω ότι ήταν δυστύχημα για τη χώρα που ανακόπηκε η πορεία του και δεν στάθηκε δυνατόν να του δοθεί η ευκαιρία να διεκδικήσει γνήσια να γίνει Πρωθυπουργός, γιατί ήταν πολύ πρόωρη η φυγή του από την ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας.

Από την άλλη πλευρά, νομίζω ότι με τον πρακτικό τρόπο και με αυτόν που πριν από λίγο είπαμε και το πληρώνουμε όλοι, τον αυθορμητισμό και το ανθρώπινο πρόσωπο της πολιτικής, δεν στάθηκε δυνατόν αυτά να μεταλαμπαδεύσουν πολύ νωρίς. Φοβούμαι ότι κάποια τέτοια γεγονότα, που ακύρωσαν την ίδια την πολιτική και το περιεχόμενό της, οδήγησαν την πατρίδα μας εδώ που την οδήγησαν. Η απαξίωση αρχών και πλαισίου ιδεών οδήγούν στον εκφυλισμό. Καμμία αυτοκρατορία δεν έπεσε από το ότι το μεροκάματο του τάδε ή ο μισθός του γιατρού έγινε λιγότερος. Έπεσαν όλες από τον εκφυλισμό, από την απώλεια αρχών και αξιών.

Γι' αυτό πιστεύω ότι το ισχυρότερο μήνυμα που μας στέλνει η μνήμη του Μιλτιάδη Έβερτ είναι ότι πίστεψε, αγωνίστηκε και έμεινε συνεπής.

Αιώνια η μνήμη του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κιλτίδη.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ τώρα να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του Μιλτιάδη Έβερτ.

(Όρθιοι όλοι οι Βουλευτές τηρούν ενός λεπτού σιγή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αιώνια του η μνήμη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η Ειδική Συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής που ήταν αφιερωμένη στη μνήμη του πρώην Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας αείμνηστου Μιλτιάδη Έβερτ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 13.58' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 23 Ιουνίου 2011 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικείμενων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

